

கல்கி

KALKI 16.9.90 ரூ. 2.50

“என் வாழ்க்கையையே
ஒரு திரைக்கதை...”

கருங் கூந்தல்
வளர்ச்சிக்கும்
கண்களில்
குளிர்ச்சிக்கும்...

40

முனிகைகள் திறைந்த
கிரௌன்
ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்

சிந்த மந்திரம் முறையில்
தாரிகைப்படுதல் கிரௌன் ஹேர்பல்
ஹேர் டானிக் - செயல்படுத்தி,
மதுவாணி, கிரௌன் ஹேர்பல்
பொருள்களைவிட, கிரௌன்
ஹேர்பல் 40 முனிகைகள் திறைந்த
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
கூடுதலாகும். 40000

இந்த ஹேர்பல் ஹேர்பல் 40
ஹேர் டானிக் திறைந்த கிரௌன்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல் ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்

கிரௌன்
ஹேர்பல்
ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல்
ஹேர் டானிக்
ஹேர்பல்
ஹேர் டானிக்

கிரௌன்

ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
- ஹேர்பல் ஹேர் டானிக்
இளந்தரை தடுக்கும். கூந்தல் உதிராமல் காக்கும்.

பண்ணாங்குழி வினாயாட வைரங்களை!

“வைரத் தொழிற்சாலை!”

“என்னது? ஒற்றைக்கல் மோதிரம் அல்லது முக்குத்திக்குக் கூட வக்கிவிடாத போது, வைரத் தொழிற்சாலைப் பற்றிக்கொண்டிருக்காது! அந்தக் கோடிக்கணக்கில் அல்லவா பணம் செலவாகும்?”

“அதுதான் இல்லை!” என்விறார் தெயலட்சுமி.

“அநிகபட்சமாக இருபதாயிரம் ரூபாய் முதலீட்டில் கருவிகளையும் உபகரணங்களையும் வாங்கி, ஒரு தொழிற்கூடத்தை வீட்டுக்குள்ளேயே—பத்தடிக்குப் பத்தடி அளவுக்குக் கொண்டு வரலாம்!” என்விறார்.

குரத்தில் உயர்ந்த சேர்த்து டயமண்ட் இன்ஸ்டிடியூட்டில் சேர்த்து வைரம் பற்றிய தொழிற்முறைப் பறித்தியை மேற் கொண்டார் தெயலட்சுமி. கச்சா வைரத்தை வெட்டி, செதுக்கி, மதிப்பு வாய்ந்த வைரமாக ஜோலிக்கும் வண்ணம் பட்டை நீட்டும் பறித்திகளைப் பதினோரு மாதக் களில் செய்வன முடித்தார்.

பறித்திபெறும்நாட்களில் மாவையேனைகளில் குரத்திலுள்ள வைரம் பட்டை நீட்டும் தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று அனுபவ அறிவும் பெற்றார். அவரைச் சந்தித்த போது:

“குரத்தில் அநேகமாக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வைரத் தொழிற்சாலை கண்டு. மண் தளரவில் ஒக்காத்துக்கிடந்து, பொம்பளைகளும் குழந்தைகளும் வைரத்தைப் பட்டை நீட்டும் அழகை நானெல்லாம் பார்த்துக் கிட்டே இருக்கலாம். அந்த வீடுகளில் வைரத்தைக் கள்வசாதாரணம். குழந்தைகள் பல்வாங்குழி மாநில வினாயாட்டுக்கு வைரக் கற்களைத்தான் உபயோகப்படுத்தறாங்க! வைர விவாபாரம் இருக்கு; படிப்பு எதுக்கு? என்வாங்க. சட்டை பாக்கெட்டை தூறு இருந்து வைரக் கற்களை வைக்கக் கிட்டுத் தெருவிலே திண்ணப்படிவே, போறவா கற்றுலாப் பண்ணி கூகிட்ட வித்துக்கிட்டிருப்பாங்க. முதன் முதலா வைரம் இய்வனவு சீரழியாததைப் பார்த்து அதிர்ச்சியாலே இருந்தேன் எனக்கு!”

“தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க நாமே டிப்ளோமா வாங்கிவிடுக்கணும்விறது கூட இல்லை, டிப்ளோமா வாங்கிவைக்கண வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். வைர ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கழகத்தில் தொழிலகம் ஆரம்பிக்க உதவுவாங்க. சிறு தொழில் முன்னேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் அரசு

* ஒரு வைரக்கலைஞர் போதிக்கிறார் தெயலட்சுமி.

சங்கத்திலிருந்து எவ்வென்ன வாங்கி, பட்டை நீட்ட ஆரம்பிச்சா, வெளிநாட்டு விவாபாரம் வாழ்க்கையிலேவாண்ட ஜாலங்களை ஏற்படுத்தும். ஐயாவிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வைரங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றனவென்றால் கம்மாவா! கங்கவரி கிடைவாது; வறுமையாகிவிடவாது; ஏற்றுமதிச் செலவிலும் மிகக் கணிசமான அளவில் கஜகைகள் உண்டு!

“கச்சா வைரத்திலிருந்து நமக்குத் தேவையான கற்களைவர்த்தைப்பெறமுடியுமா என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. கிடைக்காமல் போனாலும் போகலாம்!”

“பாடுபட்டுப் பட்டை நீட்டிய வைரக்கல்லும் தனக்குள்ளே நிக்கவமாக ஒரு சிறு மாக கொண்டுதான் இருக்கும். அது கரும் புன்விவாகையோ, வெண்புன்விவாகையோ இருக்கும். வெறும் கண் பார்வைக்கு அப்புன்விவாகை தென்படா. இந்தக் கரும் புன்விவாகை நாம் தேடினோம் என்விறோம்.”

“முன்பெல்லாம் பெய்தியம் நாட்டிலிருந்து மிகச் சிறப்பான முறையில் பட்டை நீட்டப்பட்ட வைரங்கள் வந்தன, இப்போது சென்னையிலேயே ரூப்பராசுப் பட்டை நீட்டறாங்க. முறைபாச அணுகுமுறையும் விவாபார தேரக்கும் இருந்தால், உலக அளவிலே ஒகோகொன்று இருக்கிற பம்பாய் மார்க்கெட்டைச் சென்னை தூக்கிச் சாப்பிட்டுவிடும்...” என்று கூறும் தெயலட்சுமி, விவாபாரிலே வைரம் பட்டை நீட்டும் தொழிற்சாலை துவங்கி, அதில் குடிசை வாழ்பெண்களுக்குப் பறித்தியும் வேலையும் தரவிருக்கிறார்.

— பிரபுசங்கர்.

இக்கட்டுரைக்கு மோகன தெரிவித்த வாசகம்: துணை, சென்னை.
பக்கபெற உடனே குழு விவாசம் தெரிவிக்கவும்.

— ஆதித்யா.

குலவத்திவிருந்து

பி. ஸ்ரீநிவாசரங்கநாதன் (அசோக்)
தம்முடைய அனுபவங்களைக் கூறு
கிறார்:

ஆகஸ்ட் 8, விபாழக்கிழமை. குலவத்
தில் விபாழன், வெள்ளி இரண்டும் வரத்
தின் விடுமுறை நாட்கள். எனவே, நான்
வேலைபார்த்து வந்த டீபெர்முகவலர் கம்பெ
னிக்கு அன்று செல்ல வேண்டிய அவசியம்
இருக்கவில்லை. என்றாலும், கம்பெனியின்
பொதுமேலாளரைச் சந்தித்துப் பேச வேண்
டிய ஒரு முக்கியமான காரியம் இருந்தது.
காரியம் சென்றேன்.

அந்த நாட்டின் பெருமையிடு சின்னமாக
விளங்கும் குலவத் டவரிவிருந்து புனை வத்து
கொண்டிருப்பது பாரிஸையில் பட்டது.
காரணம்: சூதித்து போதிக்மும் போதே, எதிரே
சாஸையில் ராஜ்யவத்தினர் திளையப் பேர்
முக்குகளில் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்
களுக்குப் பின்னால் டாங்குகள், நிரும்பிப்
பார்த்த போது விமான நிலைய ரன்வேயி
லிருந்து புனை வெளிப்பட்டுக் கொண்
டிருப்பது தெரிந்தது. தொஸலையில் எங்கோ
குண்டுகள் வெடிக்கும் சப்தம், கானில் விபா
ஸங்கள்...

முரையர் சந்திரனிடம் சொன்னேன், "இது
புஷ்டியெடுப்பதான். பக்கத்து எங்கேயிருத்
தாவது ஜி. எம். கிட்டே போஸ்ல பேசிப்
பார்க்கிறேன். வண்டியைத் திருப்புக."

பேசினேன். பொதுமேலாளர் பிட்ட

வட்டமாகக் கொண்டார்:

"சராக் ராஜ்யவம் எல்லா ந்தையுமே பிடிச்
சாக்க. எல்லா நிறுவனங்களும் அவங்க
வசமாகிடுச்சு. இனிமே நான் உங்களுக்கு
ஜி. எம்.மும் இல்லை. நீங்க என் உதவியாள
ரும் இல்லை. நாம நண்பர்கள். அவ்வளவு
தான். அவங்கலங்க எப்படியாவது ஊருக்
குப் போய்ச் செஞ்சிற வழியைத் தேடறதான்
நல்லது."

இந்த மாதச் சம்பளம் வசுவதற்கு
இனிமேல் வழி இல்லை. பாங்குகள் மூடப்
பட்டுவிட்டன. ஊரில் காசு இல்லை.

பிளைய உணரத் தொடங்கியதும்
தப்பித்து வெளியேற வேண்டும் என்ற
நீவிர் எண்ணம் துஸலையெடுக்கத் தொடங்
கியது. இந்தக் குழப்பத்துக்கிடையில்,
சராக்லிய ராஜ்யவத்தினர் வெய்வேறு குழு
வினராக அவ்வப்போது வந்து கதவைத்
தட்டினார்கள். உங்களை நுழைத்து சோதனை
யிட்டார்கள். "ஆவறங்கள் யதும் வைத்திருக்
கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். பால்
போர்ட்டுகளை வாங்கிப் பிரித்துக்
கவனித்தார்கள். ப ய த் து ட ன் பார்த்
துக் கொண்டிருக்கும் போதே சட்டென
முகம் மலர்ந்தார்கள். "ஓ... இண்டியன்!"
என்று சொல்லிச் சலாமிட்டுச் சென்றா
கள்.

* ச்ரீநிவாச ரங்கநாதன்

சென்னைக்கு

பீவர் குமாவத்தை விட்டு வெளியேறுவதாகத் தகவல்கள் கிடைக்கத் தொடங்கின. வசதி படைத்தவர்கள் தங்கள் காரர்களில் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இத்தியத் தூதரகத்தில் விசாரித்த போது, "வலாக்கு வேஷம் பற்றி எங்களுக்கு இதுவரை உத்தரவு எதுவும் இல்லை. யூனியனிலிருந்து உத்தரவு வரும் வரையில் துதுவரகத்தின் சார்பில் உங்களை அனுப்பி வைக்க நாங்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கில்லை" என்று கூறிவிட்டார்கள்.

இந்தக் முன், ஏற்கெனவே, நான் வேலை பார்த்திருந்த ஓர் அமெரிக்கக் கம்பெனியின் மேலாளர் (கேரளத்துக்காரர்) நினைவுக்கு வந்தார். அவரைப் போல்ப் பார்த்துப் பேசிய போது சொன்னார்.

"நாங்க தூற்றையப்பா பேர் கம்பெனியிலுங்க, வேங்கன் எல்லாத்தையும் எடுத்துக்கிட்டு பாக்தாத் வழியாக ஜோர்டான் போக முடியு செய்திருக்கிறோம். நீயும் வரலாம். ஆனால், கொஞ்ச நாள் காத்திருக்கணும். காரணம், போதுமான பெட்ரோல், குடிநீர் எல்லாத்துக்கும் ஏற்பாடு செய்யணும். புறப்படுற போது தகவல் சொல்லி அனுப்பவேண்டும்."

எனக்குடனும் லிஸிங்கும் மெய்தான ஓர் ஒளிக்கீற்று....

ஆகஸ்ட் 20, அதிகாலைவில் ஐந்து மணிக்குப் புறப்பட்டோம். சம்பாதித்து வாங்கியிருந்த பொருள்கள் அனைத்தையும் அப்படியே விட்டு விட்டு, ஒரு ஷோல்டர் பேஸில் அடங்கக்கூடிய மூண்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு விளம்பினோம். மகன் துரிஷுக்கு வாங்கி வைத்திருந்த சிவ சட்டைகளையும் மட்டும் மறக்காமல் எடுத்துக் கொண்டுடன். நாளையது நாட்களுக்குப் பிறகு அது எனக்குத் சோறு போடப் போகிறது என்பது அப்போது எனக்குத் தெரியாது!

வழியில் பாரக்கும் இடமெல்லாம் குவியல் குவியலாக சுராக்கிய ராஜாவத் தினர், டிராக்கன், ஸ்பீட்கள், பாக்ஸ்கள், சுராக்கிய விரர்கள் இடைவிலையே எங்கள் வாகனங்களை நிறுத்திச் சோதனைபிட்டுார்கள். இத்தியர்கள் என்று தெரிந்ததும், "அல்லா உங்களைக் காப்பாற்றட்டும். அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் உயிரோடு உங்கன் நாட்டுக்குப் போய்ச் சேருவீர்கள்" என்று சொல்லிவினுப்பினார்கள்.

பாக்தாத்தில் உள்ள இத்தியத் துதுவரகத்தை அடைந்த போது வகப்பட்ட

தேசம், துதுவரகக் கார்ப்புண்டினுள்ளும் வெளியே அடைவோட்டிய பிளாட்பாரத்திலும் சற்றுத் தொலைவில் ஆற்றுப்படுகை விஜயாகக் கமார் பத்தாவிரம் இத்தியர்கள். அவர்கள் பயணப்பட்டு வந்திருந்த பஸ்கள், வேங்கன், காரர்கள்....

அடுத்த ஐந்து நாட்கள் பாக்தாத் தகரப் பிளாட்பாரத்தில் நான் வாழ்க்கை. துதுவரகத்தில் தலா இரண்டு தினார்கள் நினமும் சரப்பாட்டுக்காகக் கொடுத்தார்கள். அது போதுமா, போதாது என்பது வேறு விஷயம். அவர்களுடைய அப்போதைய நிதி வசதி அவ்வளவுதான்.

பாக்தாத்துக்கே இத்திய விமானங்களை வரவழைத்து எங்களை வெளியேற்றுவதற்குப் பேச்சு வார்த்தைகள் தடை. பெறுவதாகத் துதுவரகத்தில் தெரிவித்தார்கள். விமான புக்கெட்டுகளை முன்னதாக வாங்கிக் கொண்டு விடலாம் என்றும் கூறினார்கள்.

எங்களைக் கண்ட மாதிரிதான் சுராக்கிய, பொது மக்கள் சூழ்ந்து கொண்டு, "பேன்ட் இருக்கா? ஓர்ட் இருக்கா? லிசு, கேசட், ஆடியோ... எது இருக்கு?" என்று கேட்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள். வெளி நாட்டுப் பொருள்களின் மீது அந்த அளவுக்கு மோகம்.

சென்னைவைச் சேர்த்த நாங்கள் ஐந்து பேர் ஒரு குழுவினர் ஆனோம். அதில் ஒருவர் சொன்னார்.

"என்னிடம் ஒரு லிசு இருக்கு. உங்கனிடம் ஆளுக்கு ஒரு வாட் இருக்கு. அப்பறம் என்ன? விமான புக்கெட்டு களுக்குப் போக மிச்சமிருந்தா கைச் செலவுக் காசு..."

அப்படியே செவ்வது என்று முடிவு செய்தது. ஒரு கடைக்காரரை அணுகி எங்கள் நிலைமையை விவரித்துப் பொருள்களைக் கொடுத்த போது 815 தினார்கள் கிடைத்தன. உடனடியாக ஐந்து பேருக்கும் விமான புக்கெட்டுகள் வாங்கினோம். இத்திய விமானங்களின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தோம்.

பிளாட்பார வாழ்க்கையில் நாலாவது நாள். களுக்குப் போய்ச் சேர முடியுமா, மகனைப் பார்க்க முடியுமா என்று ஒரே வேதனை. ஷோல்டர் பேஸைத் திறந்து அவனுக்காக வாங்கியிருந்த சட்டையை எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

சட்டை என்று ஒரு பெண்மணியின் கை நீண்டு அத்தச் சட்டையைத் தொட்டது. திமிர்ந்த போது, ஓர் சுராக்கியப் பெண்மணியும் அவளுடைய மூன்று அல்லது நாலு வயது மகனும் நின்றிருந்தார்கள். அருகில்

அவன் கணவன். உடைந்த ஆங்கிலத்தில் அவன் கேட்டான், "ஐ லை... ஓர்... மை சன்..."

ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்வேன். "பரிசைத் தனித்துக் கொள்வதற்காக உபரியாக இருந்த பேண்ட் ஷர்ட்டை விற்றேன். ஆனால் இது... என் மகனுக்காக வாங்கியது. தரமாட்டேன்."

சொல்லி விட்டே வே தவிர, அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்த போது மனம் நெகிழ்ந்து போனது. பேசாமல் சட்டையை எடுத்து நீட்டினேன். வாங்கிக் கொண்டு பணம் தர முன் வந்தான். நான் மறுத்த போது என் கையைப் பற்றித்தராவென்று தன்னை நிக்ந்து இழுத்துக் கொண்டு போனான். சர்ட்டை ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான்.

"ஐ சட் நோ மிட். நோ பீயிங்" என்றேன். விற்பனையை உள்பேன சென்றவன் கத்தரிக்காயையும் வெண்டைக்காயையும் கொண்டு வந்து காட்டி, "ஐ சட்" என்று கேட்டான்.

அவ்வளவுதான் அடுத்த அரை மணிவில் ஒருமலையான சைவச் சரப்பாடு தயாராகி விட்டது.

இத்தாவது நான் துதுவரகத்தில் செய்தி சொன்னார்கள்.

"ஜோட்டான் எல்லை நிறக்கப்பட்டு விட்டது. விமான டிக்கெட் என்னவர்கள் அம்மாளுக்குச் சென்றால் அங்கேயிருந்து இந்திய விமானத்தில் பர்பால் போய் விடலாம்."

விசாரித்த போது சராக் எல்லையவரை வில் தனிவார் பஸ் ஒடுவது தெரிந்தது. எல்லைக்கப்பால் தியூட்டர் ஜோனில் அவை அன்றுவாது என்றார்கள். எல்லையை அடைந்து விட்டால், அப்பறம் தியூட்டர் ஜோன் அதிகபட்சமாக ஏழு ஹெக்டேர் இருக்கப் போகிறது - நடந்து விடலாம் என்று முடிவு செய்து பஸ் ஏறினோம். 750 ஹெக்டேர் கடந்து சராக் எல்லையைத் தொட்ட பிறகுதான் தெரிந்தது. தியூட்டர் ஜோன் என்பது 75 ஹெக்டேர்.

தொலையு கொண்டது என்று.

"எக்சிட்." முத்திரை குத்தி எல்லையைக் கடத்தாகி விட்டது. இனிமேல் என்ன செய்வது? அவ்வளவு தொலைவை நூற்று கடப்பது என்பது சாத்தியமா, என்ன?

அதிரஷ்டம் எங்களைக் கை விடவில்லை. ஆடுகள் ஏற்றிச் செல்லும் நிறந்த வேன்கள் அங்கே இருந்தன. தலா ஐந்து தினாக்கள் கொடுத்தால் ஜோட்டான் எல்லை மீள் கொண்டு விறுவதாகச் சொன்னார்கள். போய்ச் சேர்த்த போது இரவு மணி பதினொன்று.

ஜோட்டான் எல்லையில் சுமார் 20,000 பேர் குவித்திருந்தார்கள். எகிப்தி வர்கள், பாக்கித்தானியர்கள், பங்களா தேஷ் காரர்கள். அத்தக்த நாடுகளில் துதுவரகங்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த பஸ்கள் அவர்களை ஒவ்வொரு டிரிப்பாக ஏற்றிச் சென்று கொண்டிருந்தன. விசாரித்த போது, இந்தியத் துதுவரக பஸ்கள் இரவில் இயங்குவதில்லை என்றும் காலை ஏழு மணிக்குத் தான் முதல் பஸ் வரும் என்றும் தெரிந்தது.

இரவு முழுவதும் காத்திருக்க விரும்ப மின்றித் தனிவார் போல் ஒள்ளு ஏற்பாடு செய்தோம். கைவில் மீதமிருந்த அத்தனை தினாக்களையும் இரட்டிப் போட்டுக் கொடுத்தோம். அம்மாதிரி அடைந்த போது காலை ஏழு மணி.

அம்மாதிரி விமான நிலையத்தில் இந்திய விமானத்துக்கான க்யூவில் சுமார் 900 பேர் நின்றிருந்தார்கள். மொத்தம் நானூ டிரிபைட் என்றும் ஒன்று போயாகி விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். இடம் நிச்சயம் என்ற நம் பிக்கை மிறந்தது.

வரிசையில் காத்திருந்து, இரண்டாவது டிரிபைட்டில் இடம் கிடைத்து விமானத் திணை துறந்த போது, இந்தியாவுக்குள் போயே காவடி எடுத்து வந்த உணர்வு எழுந்தது.

— சி. ஆர். கண்ணன்.

அடுத்த இதழில்...

● செலிமாவை விடியோ விழ்த்துமா...?

— ஓர் அவசம்

● மதறைச்வரீயும் மய்னிகேக்வரகும்
— தவறாததிரி நெய்புகி கட்டுரை

● மத்தமம் — வரகக் கவினின் விமர்
கனங்கருக்கு உதாரதாவின் புகி

யூ

கோ ஃபோர்ப்ஸ் நிறுவனத்திலிருந்து வரும் நண்பர், உங்கள் வீட்டிலுள்ள தூசையும் அழுக்கையும் மிக எளிதாக அகற்றும் வழியை செய்து காட்டப் போகிறார்.

உரும் நாட்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் யூகோ ஃபோர்ப்ஸ் ஷெல்ஃபென் உங்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி, அடையாளம் கீட்டுடன் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வார்.

அவர் திப்க்சில் தான்மைபிக்கை கொள்கிறார்— இதில் விடப்பெறும் திம்மைய ஏனெனில், இவர் இத்தியாவியேயே இது சொந்த திறவனங்களில் மிகப் பெரியதும் வெற்றிவானது ஆகியதுமாயிவ விற்றவன் நிறுவனத்தின் அக்கத்தின் ஆவார். இத்திறவனம் விற்றவனக்குப்பின் நம்பகமான சேவை புரியும் திண்மை கொண்டது.

தூசு, சூழ்நிலை அகத்தல், அகத்தவான தீர் மற்றும் வீட்டு வேலைகளில் உதவிபின்மை போன்ற இவ்வறிவு பிரச்சினைகளை சமாளிப்பதற்கென நவீன வீட்டுப்போக காதனங்களை அவர் உள்வருக்கு அறிமுகப்படுத்துவார்.

செயல்முறை விளக்கத்திற்கு இவ்வீட்டு இரண்டு

இணைப்பற்ற தயாரிப்புகள் உள்ளன. யூகோக்ளின்: அமைத்துப்போக கத்தம் பொய்யும்

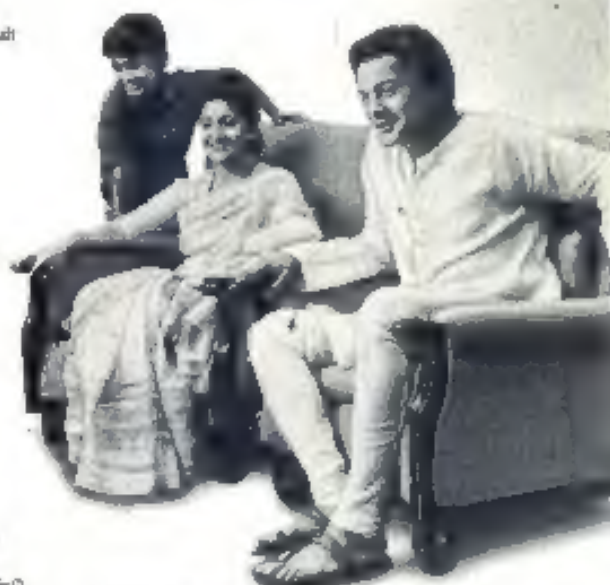
எதையும் இது வேகலம் கிளினை விட சிறந்தது மற்றும் அகவாகார்ட். தீர் பைப்பிடு பொருத்தக்கடிய வாட்டர் ஃபிண்டர் அகப்பயிர்,தாயார்.

யூகோக்ளின்: உங்கள் வீட்டில் உகிை தூசு மற்றும் சிறு துருப்புகளையும்கட

சிரமமின்றி வளிதில் அகற்றுகிறது. கண்ணீரு புறம்பாந் தூசுகளைகட அகற்றுவிரும் **அக்வாகார்ட்:** ஒரு வட்டிடெச இயக்கி, தூசைபத் திறத்தார் சிருமிகன் அற்ற. பருகைப்பான கத்தவான குடிநீரை உங்கள் குழாயியேயே தீய்க்கப் பெறலாம்.

உங்கள் குடும்பத்திற்கு கத்தம் மற்றும் கலாதாத்தித்தான நவீன ஸ்தானங்கள் இத்தயாரிப்புகள் எவ்விதம் வழங்குகின்றன என்பதை யூகோ ஃபோர்ப்ஸ் ஷெல்ஃபென் உங்கள் வீட்டிலேயே உபயோகித்து விளக்குவார். அதன் ஸலம் உங்களதக் கத்திலும் கத்தலும், கலாதாஸும் திறத்தத் உகலக் உருகலதும்.

அவர் உங்கள் வீட்டிற்கு வரும் தூள்வரை தீய்க்க கத்திற்குக் கொண்டார். விளையில் வருகை புரிய தீய்க்காஸும் யூகோ ஃபோர்ப்ஸ் அலுவலகங்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். அவ்வுது திம்மகவரிக்கு எழுதுங்கள்: யூகோ ஃபோர்ப்ஸ், விசிடிடட், பி.டி. பாக்ஸ் 936, ஸ்டீயி.டி. பம்பாய்-400 001.

யூகோக்ளின் அக்வாகார்ட்

யூகோ ஃபோர்ப்ஸ் விசிடிடட்

அகத்தவான கத்தம் செலவு சாதகம்
— செலவுக் கிளினை விட சிறந்தது

தீர் அமைதிப் பொருத்தக் கதவாய், பி
கிளினை விட சிறந்தது

நவீன முறை கத்தம் கலாதாத்தினை புனைதவான

“என் பிணைப்பின் மூலம்
பிறரை மிதிக்க
முடிவெடுக்கவில்லை இது
எவ்வளவு ஆனந்த
மான தொழில்...”

என்பார். பின்னணிப் பாட்டு மூன்று வரு
வந்திருந்த மூன் பிரபல பாடகர்கள்தான்
முக்கிய வேடங்களில் நடித்துக் கொண்
டிருந்தார்கள்...

கவ்வி: பின்னணிப் பாடிய அனுபவம்
நடிப்புக்கு உதவியதா...?

எஸ். பி. பி: நேரடியாக உதவாவிட்டா
லும் டென்ஷனைத் துறைத்துத் தென்பைக்
கொடுத்தது.

கவ்வி: நீங்கள் நடிப்புத் துறைக்குள்
நுழைந்தது எப்படி?

எஸ். பி. பி: நான் பெரிய நடிகனாக
வேண்டும் என்று நினைத்ததேயில்லை. இப்
போதும் அது துறையில் பெரிய சாதனை
புரிவேன் என்று நான் நம்பவில்லை. நான்

“என் வாழ்க்கையே ஒரு திரைக்கதை...”

மனம் திறந்து பேசுகிறார் எஸ்.பி.பி.

கவ்வி: மிகப் பிரபலமான பின்னணிப்
பாடகரான நீங்கள் மிகச் சிறந்த நடிகரும்
கூட என்று ‘கேள்வி கண்ணி’ பாத்தில்
நினைத்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக முதலில்
பாராட்டுக்கள்... அப் படத்தில் உங்கள்
நடிப்பைப் பற்றிச் குறிப்பிட்ட போது நடிகை
ராதிசா, பின்னணிப் பாடகர்கள் “மைக்குக்
குப் பின்னால் நடிப்பவர்கள்: நாங்கள்
காமெராவுக்கு முன்னால் நடிக்கிறோம்”
என்று குறிப்பிட்டார். இதைப் பற்றி உங்கள்
கருத்து என்ன...?

ஸ்ரீபதி பன்சுதாந்ரபலபாலகப்ரமணியம்:
ராதிசா சொன்னது வாஸ்தவம்தான். இதே
கருத்தை முன்பு எம். எஸ். விஸ்வநாதன்
அவர்கள் வெளிவிட்டிருக்கிறார். ஒரு நல்ல
பாடகர், நல்ல நடிகராகவும் இருக்க வேண்
டும். பாத்திரத்தின் உணர்ச்சியுடன் நடிக்க
ஒன்றுவது போல் பாட்டின் உணர்ச்சியுடன்
பின்னணிப் பாடகர் ஒன்ற வேண்டும்

நடிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி வலி
யுறுத்தி வந்தவர் கமலஹாசன். பல தெலுங்
குப் பாடங்களில் அவருக்காக நான் ‘டப்’
செய்ததைப் பார்த்தும் பிடிக்கும் அடிக்கடி
இந்த அறிவுரையை வழங்குவார். நான்
நடித்தால் உங்கள் பாணியை மறந்து கய
முத்தினை மொடு நடிக்கவே முடியாது. என்
ரத்தத்தில் ஊறி விட்ட உங்கள் நடிப்பை
முதலில் வெளிவெற்ற மூலத்தி் செய்கிறேன்.
பிறகு கவமாக நடிக்கிறேன்’ என்று நானும்
அவரிடம் விளையாட்டாய் பதிலுக்குச்
சொல்வேன். தெலுங்குப் பாடங்களில் ஏதோ
ஒரு வேடங்களை ஏற்று நடித்துக் கொண்
டிருந்தேன். தமிழில் ‘மனதில் உறுதி வேண்
டும்’ பாத்தில் டாக்டர் வேடத்தில் நடித்
தேன். அந்தப் பாத்திரம் பலருடைய கவனத்
தைக் கவர்ந்து விட்டது. அப் படத்தை இயக்
கிய பாலச்சந்தருக்கு அப்போது உதவியான
தாக இருந்தார் வானந்த். அவர் சொந்தமாகப்
படம் இயக்க முற்பட்ட போது ‘கேள்வி

கண்மணி' கதைவுடன் என்னிடம் வந்தார். முக்கிய பாத்திரம் ஏற்க வேண்டும் என்றார். முதலில் நான் அவர் சொன்னதைக் கேட்டுச் சிரித்து விட்டேன். ஏதாவது 'சிவன் ரோல்' கொடுத்தால் செய்கிறேன் என்னையும் என் தொற்றந்தையும் நம்பி என்னை முக்கிய பாத்திரமாகப் போடாதீர்கள் என்றே கூறினேன். 'இந்தப் படம் தொல்வி புற்றால் நான் தொடர்ந்து சின்னனிப்பாடுவது பாதிக்கப்படாது; ஆனால் உங்கள் எதிர்க்காலம் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும்' என்றேன். ஆனால் வணத்த் கறுதியுடன் இருந்தார். என்னைச் சீமந்திக்க வைத்தார். அதன் பிறகு ஷரட்டில் தேதிகளை என் பாடல் பதிவு தேதிகளோடு மோதாமல் அமைத்துத் தந்தார். 'பயி' கவையுரான று கொ உள்பட எல்லோருமே அட்டைச் செய்து கொண்டு உதவினார்கள்.

கல்வி: பல தயாரிப்பாளர்களும் இயக்குனர்களும் தங்கள் படங்களில் உங்களை நடிக்கச் சொல்லித் கேட்டுவிறார்களா?

எஸ்.பி.பி: ஆம். ஆனால் நான் எல்லாருடைய அழைப்பையும் ஏற்கவில்லை. இரண்டு படங்களில் நடிக்கத்தான் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒன்று 'கவிதா வயா' லுக்காக அனந்த் இயக்கவிரும்பும் சிகரம் என்ற படம். இதில் ஓர் இசையமைப்பாளராகப் பிரதான பாத்திரம். மற்றொன்று ஒளிப்பதிவாளர் ஸ்ரீராம் காகியை நினைவுக் கனவாகக் கொண்டு எடுக்கவிரும்பும் படம்... ஒரு வருடத்தில் இரண்டு படங்களுக்கு மேல் என்னால் ஏற்க முடியாது. ஏற்கெனவே சின்னனி பாடுவதற்காக வெளியூர் போய் வந்து கொண்டிருக்கிறேன்; வாரத்தில் ஒரு நான் கூட ஒய்விடாமல் ஒளிப்பதிவு நிகழ்ச்சிகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நடிப்புகள் தேரம் ஒலுக்குவது கஷ்டம் என்பதோடு நான் ஏற்கும் பாத்திரங்களையும் மிகக் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்புகிறேன். ஒரு சராசரி கவர்ச்சி ஹீரோ வேடத்தை நான் ஏற்க முடியாது...

கல்வி: இதே கவனத்தை நீங்கள் பாடும் சின்னனிப் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஏன் செலுத்துவதில்லை?

எஸ்.பி.பி: சிகர்டு கல்விடையோடுக்தன் அழைத்த பிறகு நான் பாடல் வரிகளும் பிழையும் எங்களுக்குத் தரப்படுகின்றன. கடைசி திபிஷ்டில் 'இந்தப் பாட்டை நான் பாட மாட்டேன்' என்று மறுத்து விட்டு வெளியேறுவது ரொம்பக் கஷ்டம். அப்படியும் ஒரேகு தெறுங்குதப் படப் பாடல்களின் வார்த்தைகள் மிக விரைமாக இருக்கன என்பதால் பாட மறுத்து வெளியேறியிருக்கிறேன்.

கல்வி: ஒரு பாட்டு ஏன் ஹிட் ஆகிறது என்று நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்துண்டா?

எஸ்.பி.பி: எனக்கு மட்டுமல்ல, நிறை இசைத் துறையில் யாருக்குமே 'ஒரு பாட்டு ஏன் ஹிட் ஆகிறது' என்பது உறுதியாகத் தெரியாது. அந்தச் சூத்திரம் தெரிந்திருந்தால் வந்திர ஒவ்வொரு பாட்டுமே 'ஹிட்' பாட்டாகத்தானே இருக்கும்...! நிறை விசைப் பாடலின் வெற்றி, சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் கவையாளர்களின் ஒத்துழைப்பையும் முயற்சியையும் பொருத்தே அமையும். முதலில் சாதிதம் - வார்த்தைகள் தன்றாக அமையவேண்டும். பல்லவி 'பனிச்' சென்று இருக்கவேண்டும். ஆனால் நிரைப்பாடலா சிரியரோ மெட்டுக்கு ஏற்பப் பாடல் எழுத வேண்டியுள்ளது. பாடல் பதிவு தன்றாக அமைத்தாலும், அது இடம்பெறும் காட்சி மிக் தமது தடிப்பின் மூலம் அதற்கு மெருகு சேர்ப்பவர்கள் நடிக்கன். சினிமாப் பாட்டைக் காட்சியோடும் நடிக்கிரோடும் தொடர்புபடுத்தித்தான் ரசிகர்கள், கேட்கிறார்கள். இதனால்தான் ஒரு கால்கிட்டத்தில் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் நடித்த காட்சிப் பாடல்கள் எல்லாமே 'ஹிட்' ஆகின. நடிக்கின் ஆகாய்ண சக்தியால் பாட்டு-பயம் பெறுகிறது. நடிக்க சரியாக நடிக்கா விட்டால் பாடலின் வலிவு குறையும். ஒளிப் பதிவும் இயக்கமும் சரிவில்லை என்றால்

* "தன்றாவிர்த்தால் பாட்டு; இல்லை வென்றால் தீப்பாட்டு..."

“எதுக்குப்பா கங்காணத்துக்கு நான் போக வேண்டாம். தம்பி போகட்டும்கிறே?”

“தம்பிக்குத்தான் செருப்பு இல்லை!”

— எஸ். சுந்தரராஜ்.

ஒலிப்பதிலில் நல்லாக அமைந்த பாடல் ஹிட் ஆகாமல் போவதுண்டு. அதே போல் கமாராகப் பாடப்பட்ட பாடலும் நடிக்க இயக்குனர், இதர கலைஞர்களின் மெருகட்டளால் பிரபலமாகி விடுவதுண்டு.

கல்வி: சில பழைய பாடல்கள் பசைய மாறாமல் இன்னமும் ரசிகர்கள் மனத்திலும் செலிக்கிறதும் சீங்காரம் செய்கின்றன. இப்போது அத்தகைய பாடல்கள் அனாதை நிலையில் என்ற கருத்து பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

எஸ். பி. பி: பழைய பாடல்கள்தான் மிக இனிமையானவை என்பதை ஏற்பதற்கில்லை. அவற்றுக்கு இன்னையான பாடல்கள் இன்றும் வருகின்றன. பாட்டில் வெற்றிக்கான காரணங்களில் மற்றொன்று அது நிரும்பத் திரும்பக் கேட்கப்பட்டுச் செலிவழியை மனத்தில் இடம்பிடித்து விடுவதுதான். இத்தகு ரேடியோ லை ஆகியவசாதனங்கள்தான் உதவும். இருபது வருடங்களுக்கு முன் ஆண்டொன்றுக்குக் கமார் இருபது திரைப்படங்கள் வெளிவரும். அவற்றில் ஏறக்குறைய 130 பாடல்கள் இருக்கும். 365 நாட்களில் 130 பாடல்களையத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்க வாய்ப்புக்கள் அதிகம். ஆனால் இப்போது ஒரு வருடத்தில் கமார் 150 படங்கள் வெளிவரின்றன. அவற்றில் ஆபிரம் பாடல்கள்! இதனால் ரசிகர்களின் கவனம் சிதறிப் போய் விடுகிறது. ஒரு பாட்டை மனத்தில் இருத்திக் கொள்வதற்குள் போட்டியாக வேறொன்று கிளம்பி விடுகிறது.

கல்வி: பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இசையமைப்புக்கும் இப்போதைய இசையமைப்புக்கும் வித்தியாசமில்லை என்கிறீர்களா? இசையின் ஜீவன் மாறிவிட, விண்மயமா...?

எஸ். பி. பி: ஒலிப்பதிவுத் தொழில் வுட்பத்தில் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றம் இருப்பதால் பாடல் பதிவு வசதியாகவும் செளகரியமாகவும் ஆகியிருக்கிறது என்பதைத் தவிர இசையமைப்பிலோ இசையின் ஜீவனிலோ மாற்றம் எதுவும் கிடையாது. இசையின் ஜீவன் எப்படி மாற முடியும்? இசை என்றும் இளமையானது, புதுமையானது. அதே சப்த மலரங்குகள்தான் என்றென்றாகும் இருக்கும். எனவே பழைய பாட்டு, புதிய பாட்டு என்று இடம் பிரிப்பதை நான் ஏற்படுத்தவில்லை. ‘நன்றாக இருந்தால் அது பாட்டு: நன்றாக இல்லையெல் திப்பாட்டு’ - இதைத்தான் நான் சொல்வேன்.

கல்வி: ‘கேள்யு கண்மணி’ படத்தில் உங்கள் நடிப்பு மிகச் சிறப்பாக அமைவக் காரணம் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்?

எஸ். பி. பி: என் நடிப்பு மற்றவர்களுக்குப் பெரிய விஷயமாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் நான் டைரக்டர் வளர்த்த சொன்னதைச் செய்தேன், அங்கவருதான். அவர் புது டைரக்டர் என்ற உணர்வே ஏற்படவில்லை. ஒவ்வொரு காட்சியமைப்பும் இப்படியிப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் வருவார். செட்டில் வந்து சத்தெகப்பட்டு யோசிக்க மாட்டார். அதே சமயத்தில் மற்ற கலைஞர்களிடமும் இருந்து கேட்பார். வளர்த்தின் நினைக்காத அற்புதமாக இருந்தது. நீள்தீர்மானம் வசனங்கள் இல்லாமல் இயல்பான. அரித்தமுள்ள உணர்வாடல்கள். ராதிகாவின் நடிப்பு பிரமாதம். ஆர். டைரக்டரின் மிகக் கவனமாகச் செய்யப்பட்டிருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நடுத்தர வர்க்கத்து நடுத்தர வயதினரைப் பற்றிய கதைக் கரு - இது எல்லா தெலுங்குக்கும் தொடர்ந்து... பதினைந்து வருடங்களாக சினிமாத்துறையில் இருப்பதால், பின்னணி பாடுவதோடு படத் தயாரிப்பின் இதர அம்சங்களையும் நான் கற்றுக் கவனித்து வருகிறேன். அவற்றைப் பற்றி நினைவுக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த அனுபவம்தான் வளர்த்த எதிர்பார்த்ததைச் செய்ய எனக்கு உதவி யிருக்கவேண்டும். மேலும் படக்கதை, வளர்த்த பலகாலிகளை வடிவமைத்த விதம் - என்கருத்துக்களோடும், சித்தனையோடும் மிகவும் ஒத்துப் போயின. எனக்கும் பணிபாற்று வது கலையாகிற்று.

கல்வி: நீங்கள் திரையினைக் கலைஞரானது எப்படி? சின்ன வயதில் முறையான இசைப் பயிற்சி பெற்றீர்களா?

எஸ். பி. பி: இசைப் பற்றி பெற்ற தில்லை. ஆனால் இசைக் குறிப்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தேன் (என் தந்தை ஒரு பிரவசைகர்த்தா. பெயர் எஸ். பி. சாய்மூர்த்தி) தம்வ சங்கீதம் செவிவழிப் பாடமாயிற்று. வீட்டு வீசேஷங்களில் “மணி”, பாடு!” என்பார்கள். பாடுவேன். அதே போல் பள்ளி, கல்லூரியிலும் போட்டி, விழாக்களில் பாடி வந்தேன். கல்லூரிக் கலை திஷ்ச்சிவிட்தான் தெலுங்குப் பட இசை அமைப்பாளர் எஸ். பி. கோதண்டராமணி என்னைக் ‘கண்டுபிடித்து’ சினிமாத்துறைக்கு இழுத்தார். அதுவரை நான் சினிமாவில் பாடுவது பற்றிச் சித்தித்தே தெில்லை. அவ்வாறு நடக்கும் என்று கனவு கிட கண்டதில்லை. பி. கசீலா, எஸ். ஜானகி, வதா மங்கேஷ்கர், ஆஷா

சாமி

தீபாவளிச் சிறப்பிதழில்!

விக்கிரமன்

எழுதும் புத்தம்புது சரித்திரத் தொடர்

மாணிக்க வீலை

ஸ்ரீ. டி. எழுதும்

சத்யமே சாமி

(பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயிபாபாவின் கதை)

ஆன்மிகத் தொடர்

“ஏம்பா உ.வி.வை வித்துட்டாசாமே?”

“இளமும் உ.வி.வித் தவிழ்ச் சென்றி
கையப் பார்த்து விட்டுப் புலகவை,
புலகவை என்ற மனைவியின் தச்சிப்
பைத் தாங்க முடிவைய, அடான்...”

— வி. ஆறுமுகம்.

பொன்னிலை போன்றோரை நாம் தேர்வ
பார்ப்பென் என்று கூட நினைக்கவில்லை.
நான் ரசித்து, மதித்துப் போற்றிய இத்தக்
கைவழிகளுடனெல்லாம் பாடுவதற்கு
எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்பதை
யோசித்துப் பார்க்கும் போது, என வாழ்க
வகையே ஒரு அற்புதமான துறைக்கதைதான்
என்று உணர்கிறேன்...

கவி: இருபதாமிரம் பாடல்களைப்
பதிவு செய்துள்ள தீவகம் துரைப்பா, கராக
வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் செயல்
படவில்லை என்றிருக்க. உங்கள் ததிக்
கொள் என்னவாக இருந்தது...?

எஸ். பி. பி: ஓர் இலத்திரியராகவேண்
டும் என்ற குறிக்கோள்தான் இருந்தது.
பன்னிலையும் கைவழியிலும் படிப்பில் முதலிடம்
பெற்று வந்தேன். பின்னால்தான் பாட
அழைப்பு வந்த போது அப்பாவிடம் போய்
யோசனை கேட்டேன். ஒரு சராசரி தந்தை,
அதுவும் பிரவசனத்தைத் தொழிலாகக்
கொண்டவர், சினிமாவெல்லாம் வேண்
டாம்; அதில் வெற்றி கிடை முடியா
விட்டால் படிப்பும் விணாவிடப் போதும்.
படிப்பை முடித்து, தடுமயத்துக்குப் பணம்
சம்பாதித்துத் தரும் வழியைப் பாடு என்று
தான் கூறுவார். எனக்கு ஐந்து சகோதரிகள்
முன்று சகோதரர்கள். சிறுமத்தியதர வகுப்புக்
குடும்பம். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்போம்
என்று சொல்லத் தெக்கவெல்லாம். என்
பள்ளிப் படிப்புக் காலத்தைத் தான் மாற்று
டன்தான் கழித்தேன். அப்படி இருந்தும் என்
அப்பா எந்த முடிவையும் என் மீது தின்க்க
வில்லை. “ஒரு சமயத்தில் இரண்டு துறை
களில் சவாரி செய்வ முடியாதே” என்று
மட்டுமே எச்சரிக்கை செய்தார். “கூடியதைப்
பிரார்த்தித்துக் கொண்டு ஒரு முடிவை எடு,
அதன்படி நட; அது சரிவான முடிவுதான்”
என்று காலம்தான் பதில் சொல்லும். “பவ
றார், நானும் தெய்வத்தை நம்பிப் படிப்பைக்
கைவிட்டேன். அந்த முடிவு சரிவானதுதான்
என்று காலம் உணர்த்தி விட்டது... நான்
விவரம் தெரிந்து வாழ்த்த வாழ்க்கைகள்
ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் முழுமையாக
அனுபவித்து வந்திருக்கிறேன். என் பங்குக்
துக் கசத்தோடு துக்கமும் கமந்திருக்கிறேன்.
ஆனால் கடவுள் என் முன் தோன்றி ஒரு
வரம் அளித்தால், எனது கடந்த முப்பது

வருட வாழ்க்கையை மீண்டும் வாழ வேண்
டும் என்றே வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்
வேன். என் ஆயுளை நீட்டிப்பதற்காக
அல்ல. ஒரு களவனாக, மகனாக, தந்தை
வாக, உணர்வனாக - மனிதனாக, நான்
வாழ்த்த ஒவ்வொரு அனுபவத்தையும்
மீண்டும் உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்காக...

கவி: வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பாரிப்
பது ஒர்புறமுக்குக். எதிர்காலத் திட்டம்
பாசு? ஏதாவது விவரங்களுக்கு உள்...?

எஸ். பி. பி: இவ்வளவு வருடங்களாகப்
பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்; ஒரு வயதுக்கு
மேல் தான் வளம் கம்பியாதும். அது தேர்
வந்தது என்பே ஒதுங்கிக் கொள்ள வேண்
டும் என்று எண்ணுகிறேன். பாடுவதை
நிறுத்தி விட்டு, படங்களை இயக்கக் கற்றுக்
கொள்ள வேண்டும் என்பது தேரக்கம்.
சினிமா உலகம் மிகச் சுவாரசியமான
ஒன்று. அதை இயக்கும் அங்கும் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன்.
முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள ஆவச,
அதனால்தான் இப்போதே சில பிரபல
உருக்கடிகளிடம், அவர்களுக்கு
அறிவிட்டவர்கடும் பணிவாற்ற வாய்ப்புக்
கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களும் ஒப்புக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். “பாது வந்திருக்
கிறான்” என்று நாதகாவினையப் போட்டு
உட்கா வைத்து விடாதீர்கள். நான் நிஜ
மான அசிடென்ட் டிராக்டர் பணிவாற்றி
விஷயங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
என்றும் கூறிவிருக்கிறேன். நல்ல கருத்துள்ள
படங்களைத் தரமான பூளறவில் வழங்க
வேண்டும் என்று எனக்கு ஆவச. பாலச்சத்
தாரம் போல், கே. வி. விவாதாந்நாடு
போம்...

கவி: உங்கள் ரசிக்காளன் பற்றி...

எஸ். பி. பி: ஒரு கைவருவின் வெற்றிக்கு
இன்றியமையாதது அவர்களுடைய ஆதரவு
தானே... என் ரசிக்கர்கள் என்னிடம் வந்து
உங்கள் பாட்டினால் எங்களைப்பெல்லாம்
மகிழ்வுகூர்ந்தீர்கள் என்று சொல்லும் போது
நான் தெரிந்து போகிறேன். குறையுப்
பாகப் பா. வந்தவன்தானே நான். அதன்
மூலம் அவர்களை மகிழ்விக்க முடியுமிரு
வன்றால் இது எவ்வளவு ஆனந்தமான
தொழில்... சில சமயம் ரசிக்கர்கள் என்னைக்
கடுமையாக விமர்சிப்பதும் உண்டு. விமர்
சனங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் மன
உறுதியும் எனக்கு உண்டு. கடவுள் எனக்கு
வழங்கியுள்ள இர சித்தத்தான் என்னை
நினைத்தமாதாமல் காத்து வருகிறது. அதற்
காக நான் அவருக்கு நன்றி சொல்கிற
தேன்.

— நமது நிருபர்கள்

அட்டை வண்ணப்பா. ம. பா. புகள்:
ஜே. டி. ஜானி

சென்னைக் கவரும்
வண்ணங்களில் தெஞ்சை
அள்ளும் ரகங்கள்.

பாக்ஸர்

லுங்கிகள் கைக்குட்டைகள்

பாஸ்டியெண்டர்,

காச்ட்டல், கைத்தறி

மாதிரி

பிரின்டெட், ரகங்கள்

பாக்ஸர்

நூல்கொண்டு

கலர் பிளாட்

100% கைத்தறி

கைத்தறி

பிரதான அபிவிருத்தி

25-30, கைத்தறி ரகங்கள்.

100% கைத்தறி, 100% கைத்தறி.

- பாக்ஸர் கைத்தறி பாக்ஸர், அபிவிருத்தி கைத்தறி, கைத்தறி, 25, 25, 25, கைத்தறி ரகங்கள், கைத்தறி - 100 020.
- கைத்தறி ரகங்கள், 25, அபிவிருத்தி கைத்தறி, கைத்தறி - 100 020.
- கைத்தறி, கைத்தறி ரகங்கள், 25, அபிவிருத்தி கைத்தறி, கைத்தறி - 100 020.
- கைத்தறி, கைத்தறி ரகங்கள், 25, அபிவிருத்தி கைத்தறி, கைத்தறி - 100 020.
- கைத்தறி, கைத்தறி ரகங்கள், 25, அபிவிருத்தி கைத்தறி, கைத்தறி - 100 020.

கல்கி

1990 செப்டம்பர் 15

மலர் : 49 இதழ் : 1

பிரமோதன ஆலனி 31

அன்பு மார்க்கமாக, அடிதடி மார்க்கமாக?

திருவங்கிக் கோனி - இத்துக்களும் முஸ்லிம்களும் தீண்டாமைகளையே அஞ்சுகே அமைதியாக மட்டுமின்றி, அந்நியோக்கியமாகவும் வாழ்ந்து வந்திருக்கிற பகுதி. அரசியல் கட்சிகள், இத்துக்களும் ஏற்கக் கூடிய ஒரு முஸ்லிமை அக்கே கோட்பாடான சாஸ்திரத்துவது என்பது ஒரு மரபாகவே உருவாகிவிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திருவங்கிக் கோனியில் இன்று மதக் கலவரம்! அதுவும் புனிதமான விதமாக சமூகத்தையொட்டி.

அங்கு மட்டுமா! இங்கை! நோவாசூரில், கோலாபூரில், பரோடாவில், ஆனந்தில் என்று பல ஊர்களிலும் விதாயக சமூகத்தையொட்டிய ஊர்வலங்களின் போது மதக் கலவரங்கள் நடந்துள்ளன. தொடர்ந்து, சமூகவிரோதம் கடைசனாகத் துறையாயுவதும் நிகழ்ந்துள்ளது.

இதையெல்லாம் பார்க்க, 'அரசியல் வாதனைகளுக்காக சமூக நன்மையில் பிரச்சனை வாய் பலதரப்பினரும் வளர விட்டதன் பின் விளைவோ?' என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அந்தப் பிரச்சனை மக்கள் மனத்தில் எழுப்பிய புதைக்கல் அடங்காமலிருந்து, விதாயகர்களில் ஊர்வலங்களின் போது வெடித்ததாகக் கருத இடமுண்டு.

இது விசைக்கத்தக் விதாய்க் எனில், அதைவிடத் துயரத்துக்குரியது, எந்த ஒரு மதத்தையவரும், "இதெல்லாம் தவறு; ஒரு மதத்தையும் பின்பற்றுகிறவர்கள் மற்றொரு மதத்தினரின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்புத் தரக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று பகிரங்கமாக மக்களுக்கு உரத்த அறிவுரை வழங்காததுதான். மாறாக, இவர்கள் அவர்களுக்கும், அவர்கள் இவர்களுக்கும் துறைகளுகிறார்கள். இருவருமாகக் கோத்து போனியார் மீது பழி சுமத்துகிறார்கள்!

போனியில் நடத்து கொள்ளும் விதத்தில் தவறியவை என்றாலும் குறைபாடு இருக்கிறது. ஊர்வலத்துக்கு கைகொண்டல் வழங்குவதும், ஊர்வலத்தின் போது வந்தி கற்றியபடியில் போனியர்களாகக் கூடக் கொள்வதும் மட்டுமே அவர்கள் கடமைகள் அல்ல. அதற்கும் மேல் இருக்கிறது. கைகொண்டல் கொடுப்பாட்டாவே ஊர்வலம் செல்வது எந்த வழியில் என்று பார்க்குது. அந்த மார்க்கத்தில் எழக் கூடிய கலவரங்களை விடத்து, அவை நிழர்வண்ணம் போதிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இத்து மத ஊர்வலம் எனில் மருதித் தலைவரிடம் சென்று ஒத்துழைப்புக் கொர வேண்டும். ஊர்வலமாக வருவோரிடமும் தன்னடத்தைக்கு உத்தரவாதம் கேட்க வேண்டும். ஊர்வலத்துக்கு முன்னதாகவே இருதரப்பிலும் போதிய அளவு தோர்ப்பாண்மை வளர போனிய் அதிகாரிகள் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். 'இதெல்லாம் எங்கள் கடமை அல்ல' என்று போனியார் ஒதுக்க முடியாது. சட்டம் ஒழுங்கு நிலவரட்டுவது என்பதில், சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளைத் தவிர்ப்பதும் உள்ளடங்கியதே.

போனியாக்கு எப்படி இருவிதக் கடமைகள் உண்டோ, அவ்வாறே மதத் தலைவர்களுக்கும் உண்டு. குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தை அல்லது அதன் ஒரு மார்க்கத்தை வளியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியது அவர்களுடைய தலைவராக கடமை என்பதை மறக்க இயலாது. அதே நேரத்தில் அம்மதத் தலைவர்கள், தாங்களும் இந்த தாட்டுப் பிரதேசமே, இந்தாட்டியல் அரசியல் சாஸனத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களே என்பதை மறக்கக் கூடாது. இதே மதக்காமல் இருந்தால், தங்கள் மதத்தைப் போலித்து வளர்க்கும் கடமைமேலோடு, பிரதேசத்தினரின் உணர்வுகளை மதிக்கின்ற கடமையும், அதனைத் தங்களைப் பின்பற்றுவோருக்கு உணர்ந்த வேண்டிய கடமையும் தங்களக்கு இருப்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு அவர்கள் அரசியல் சாஸனத்தை ஒதுக்கிவிட்டு மத ரீதியாகப் பார்க்காமல் கூட, இத்து மதமும் சரி, இல்லாமும் சரி, போதிப்பது அன்பு மார்க்கத்தையே. அடிதடி மார்க்கத்தை அல்ல.

'முதல் செருப்பை விடுவது. அல்லது முதல் கல்லை எறிந்தது யார்?' என்பது அல்ல பிரச்சனை. 'விடப்பட்ட முதல் கல் அல்லது செருப்புக்குப் பதிலாக, இன்னொரு கல் அல்லது செருப்பை விசாமலிருக்கும் மனப்பக்குவத்தையும், வீரத்தையும் மதத்தலைவர்கள் கக்கனிடம் வளர்த்திருக்கிறார்களா?' என்பதே முக்கியக் கேள்வி.

133 நாட்கள் உள்நாட்டுச் சிலைத் தீவைத்தார்களா?

* சிலைத் தீவைத்தவர்கள், காணப்படுமா?

1 'கல்வி' என்பதன் விளைக்கத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு, 'சிலை'யின் அடிப்படையில் ஆரம்பமானது முதல் என்னவென்பது புதிதாகக் கல்விவாய்ப்புப் படிக்க ஆரம்பித்துள்ள பல்வாழ்வுக்கான தனிப்பட்டவர்கள் பயன்பெறுவார்களா?

2 "பலமுதலான அன்புதாய்களையும் அளித்தவற்றைப் பற்றிக்கவழக்கங்களையும் விட்டுவிட்டுத் துன்புறுத்தும் மலர்ச் செல்புள் எனது நோக்கத்துக்கு அனுசரணை காக்கப் பகவானின் பத்தாவது அவதாரமும் புதுவுக்கத்தைத் குறிப்பதுமான 'கல்வி' என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டேன்; வேறு எந்தவிதக் காரணமும் கிடையாது" என்று கல்வியைக் குறிப்பிடுகிறார்.

* கே. மகேஷ், சங்கராபுரம்.

1 வானொலியின் பரங்கன், க. வி. வினம் பரங்கன் - வாழ்க்கையை அழிக்கும் வெறுக்க வைப்பது எது?

2 கற்பனைவாழ்வுப் போன வினம் பரங்கன் இரண்டையுமே இடம் பெற்றாலும், மனித வினம் வினம் பரங்கன் என்பதால் ரேடியோவில் கொடுக்கப்படும் ஓலர், க. வி. தலைவன் என்றால் வானொலி மண்டை இடி!

* எஸ். டேவிஸ் சத்துரு, செத்துப்பட்டி.

1 அரக்கனாய் போய் தரக்கவும் முதல் கொண்ட கூட்டணிதானா?

2 கூட்டணிதான். ஆனால் ஓலர் அல்ல, தரக்க. அவர்கள் பெயர்களுக்கே முதலெழுத்துக்களும் அல்ல.

* சலீ பாஸாஜி, செலம்.

1 'துக்கா' 'அஞ்சலி' - எந்த ஊரின்?

சென்னை, 29.11.2019

சென்னை, 29.11.2019

தடிப்பு துள்?

1 அஞ்சலியில் மணிதீவைதும் 'பனிச்' சென்று தெரிந்தார், துக்கா டபுள் ரோலில் ஊரிலி மட்டுமே தெரிந்தான். அஞ்சலியில் கடைத்து மலர்; துக்காவில் டபுள் கலகல.

* அ. ராஜா ரத்னம், திருப்பரங்குன்றம்.

1 ஜெயலலிதா சட்டம் மீறியது நினைவிலே கையெழுத்திட்டுத் திரும்பிவது எப்படி உருப் படியான காரியமாகும்?

2 உறுப்பினர் பதவி பறிபோகாமல் தக்க வைத்துக் கொள்ளு. அளவில் உருப்படியான காரியம்தான்.

* காமாட்சி சத்தியநாராயணன், வேலூர்.

1 மனித வினம் மதுவை எதிர்த்து மனித நெய்மிக்க பொறுப்பாளிகள் மனிதச் சந்திவி வாழ்வாகத் தங்கள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய செயலைத் தமிழக முதல்வர், கமது குடும்பப் பத்திரிகையில் 'கலைஞர் பக்கம்' பகுதியில் ஏனையாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறாரே!

2 அநிவேரணம் வாதங்கள் முன் வைக்கிறார். ஒன்று, பிறையிலுள்ள மதுவிலக்கு இல்லம். இரண்டு, மனிதச் சந்திவிப் பொருட்டில் து. துதியலர்களிலேயே சில 'கறுப்பு ஆடுகள்' உள்ளன. இந்த இரு வாதங்களையும் அவரது வழக்கமான கவனத்தைத் திசை திருப்பும் வாதங்கள் தாமதமிட, மனித வினம் சாராய உற்பத்தி, விநியோகத்தை அவர் துரிதத்தில் கட்டவிழ்த்து விட்டிருப்பதை நிவாயப்படுத்திக் கூடிய

வாதங்கள் ஆகாது. அவரால் இச்செய்வை நியாயப்படுத்தவும் முடியாது.

* சி. சந்திரசேகரன், வேலூர்.

1 'தமது முழு நேரத்தையும் அ.தி. மு. க. வை உடைப்பதற்கே செலவிடுகிறார் கருணாநிதி' என்று ஜெயலலிதா சாடியுள்ளதைப் பற்றி...

1 'தமது முழு நேரத்தையும் அ.தி. மு. க. வை உடைப்பதற்கே செலவிடுகிறார். ஜெயலலிதா' என்று கூறுவதே சாஸ்ப்பெருத்ததாக இருக்கும். ஒரு வாதத்துக் காகக் கருணாநிதி சதி செய்தார் என்பேரவைத்துக் கொண்டாலும் அதில் கெட்டாமல் இருப்பதுதான் இவர் சாமர்த்தியம்! அனாத் காளை முடியலிஸ்ஸையே!

* லிஷார், திருச்சி.

1 'நினைவற்ற குறிப்பிட்ட ஜாதிவிரக்த மட்டுமே உரித்தானதால்' என்று கருணா

C. S. Senthirasekaran

திதியே ஒப்புக் கொள்ளும்போது ஜாதி அடிப்படையிலான இ. ஏதுக்கேதற்கு!

1 'ஒதுக்கீடு இல்லாமல்' பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பினரில் பலர் பிரகாசித்தார்கள். ஒதுக்கீடு செய்து ஊக்குவித்தால் மேலும் பலர் தொன்றுவார்கள்' என்று ஒரு விளக்கவுரை எட்டி. அவர் கருத்துதக் கவனி எங்குபோக! அடிப்படைப் பிரச்சனை ஒதுக்கீடு அல்ல. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை மூன்றேதிற விசேஷ முயற்சிகள் ஏதும் இல்லாமைதான். சிவ்னது நடத்தால் முன்னதற்கு அவசியமில்லாது போகும்.

* ஆர். அப்துல் சலாம், திருச்சி.

1 இந்தியாவுக்கு ரகசியங்கள் கூறியதாக பேதலி வீதராஜ் துரோகக் குற்றம் சாட்டப் பட்டுள்ளதே!

1 துணையகத்தை 'ஸல்பென்ட்' செய்து குப்பதாகக் கூறுபாடு கூலனை. அதனை அடியோடு குறிதொண்டிப் புதைப்பதற்கு

வசதியாக ஏற்றிருக்கும் முதற்கட்டப் பணி பேரணிசைத் தீர்த்துக் கட்டுவது.

* ஈ. டி. விஜயகுமார், ஈரோடு.

1 விவையாடு சயர்வது பற்றித் தராளில் கருத்து?

1 முதற்கல் செய்வின் பிற்பகல் விளையும் பட்டுட்டில் பலன் விளைவானிலில் புரியும். சூபாயில் மதிப்பு இன்று 11 ஸ்பைர்!

* பி. மணிபாலா, மன்னார்குடி.

1 வன்னவர் கோட்டம் போதாது என்று இப்போது 133 அடி உயரத் திவை தேவை தானா?

1 பிதளையில்லை. 133 புதிய தொழிலகங் கள் தேவை. அது முடியாவிட்டால் ஒரு புதிய தொழிலகத்தில் 133 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதே மேலானது. வன்னவர் வரச்சம்படி ஆட்சி நடத்தாத போது வன்னவருக்கு வரிப் பணத்தில் மிகும் மாண்ட சிவன எவப்பது எதற்கு? அதில் தங்கள் பெயரை நிலைநாட்டிக் கொள்ளும் ஆசையும் உள்ளடங்கியிருக்கிறது.

* சபேன், தாம்பரம்.

1 வாரி மோதிப் பச்சின்ம் பாலகர்கள் படுகோரு பேர் மாணமடைத்திருக்கிறார்கள்...

1 சகிக்க முடியாத வேதனை. இந்த ஓட்டுனருக்குத் தண்டனை தருவது இருக்கட்டும். எத்தனை ஓட்டுனர்கள் சாராயத் துக்கு அடிமைகளாகியுள்ளனர் என்பதைக் கவனிப்பது நல்லது.

C. S. Senthirasekaran

* கு. 20 பரிக பெருமவர்:

பி. மணிபாலா,
24, வலியன்சாத்த தெரு,
மன்னார்குடி - 614 001.

துப்பாக்கி ரகசியம்

அஞ்சலா வைக்கல்ராஜ்

பாபிந்தான் ராஜ்யவத்தை சேர்ந்த
வர்கள்.

அமீர் ஜவஹர் இது இயந்திரம் ஒரு
முறை நடுமறியது.

"நான் இத்தியன் இங்கை. பாபிந்தான்"
என்றான் அவன் கைகளை உயரத் தூக்கிச்
கொண்டு. அவன் உருது அப்படிக்கின்ற
இருந்தது.

"இந்த மாநிலி செல்லி வரும் எத்தனை
இத்திய நாய்களை நாய்கள் பார்த்திருக்கி
றோம். கனம், செல் ஹிம்! அகட் ரிட் ஆர்ப்
தி ராட்."

கனம் என்று அழைக்கப்பட்டவன் அமீர்
ஜவஹரை தெருங்கிச் சோதனைவிட்டான்.
அவன் இடுப்பு விலாவைக் களைந்து
எடுத்துக் கொண்டான். மாடியில் அவன்
பலகையிலிருந்து உருதுப் புத்தகத்தை வெளிச்
செடுத்தான்.

விலகி நடந்தான்.

அமீர் ஜவஹருக்குச் சற்று மொத்தமாகக்
கூட இருந்தது. அடிப்பாக்கள். குறைந்த
பட்சம் கையில் விலக்கை மாட்டியவது
இழுத்துப் போவார்கள் என்று எதிர்பார்த்த
இருந்தான்.

COUNT DOWN - 17

இருபது நிமிடங்களுக்குப் பிறகு
ராஜ்யவ முகாமில் துடித்துக்கொண்டார்
இந்தான் அவன் கைகளைக் கட்டி நின்றுான்.
நாதகாலியில் உட்கார்த்திருத்த ஒரு மேலதி
காரின் கைகளில் அமீர் ஜவஹர் கொண்டு
வந்திருந்த அந்தப் புத்தகம்.

"கார், அதைத் திறக்காதீர்கள்" என்
றான் அமீர் ஜவஹர். அவன் துறையில்
மேலான பச்சரிக்கை கூட இருந்தது.

அதிகாரி நிமிர்ந்தார். அமீர் ஜவஹரை
இருண்டு விட்டால் தெருங்கி அளந்தார்.

"தனிக் காரிடம் எப்படிப் போ
கெண்டும் என்று தெரிந்து கொள்."

"அவசரப்படுகிறீர்கள் ஆகியீர்கள்" என்
றான் அமீர் ஜவஹர் மிரளாமல்.

"யாது?"

"அமீர் ஜவஹர், சுத்தரவுகளை நான்
தொடியாக மேஜர் ஜெனரல் மின்ட்ர்
அப்துல் கரீமிடமிருந்துதான் பெறுவது
வழக்கம். என்னைப் பற்றி வேறு என்ன
தகவல் வேண்டுமென்றாலும் அவரைக்
கொள்ககம்."

"மேஜர் ஜெனரல் அப்துல் கரீம்?"

"ஆம் கார்."

அந்த அதிகாரி அவரை அவரைமாகத்
தொண்டிபெறிக் கருவியை அருகே இழுத்
தார்.

ரீராவல் பிண்டி.

காங்கரீடதத்தில், அமீர் ஜவஹரைக்
கமத்து வந்திருந்த பாக்ராஜ்யவதெனலிகாப்
டர். அதன் மண்டைக் காற்றாடியின்
இருக்கைகள் இங்கும்மெதுவாகக் கழன்று
கொண்டிருந்தன. தனாவெங்கும் மாழை கரம்.
ஆயுதம் தாக்கிய ராஜ்யவத்தினர் அங்கங்கே
விழிப்புடன் நின்று கொண்டிருந்தனர்.
சைன்மாரைப் பெய்து கொண்டிருந்த மாழை
வைப் பொருட்படுத்தாமல். பாதரச விலக்
கின் வெளிச்சக் கதிர்கள்.

மேஜர் ஜெனரல் அப்துல் கரீம் இரவுச்
செய்யாடியில் துணுக்குகளைத் தம்பதிகளுக்
கெடவேறித்து கவாரியியமாக விலக்கிக்
கொண்டிருந்தார். சீருடைவில் இருந்தார்.

"ஸீட்-டவுன்!"

அமீர் ஜவஹர் விநயப்பாக உட்கார்ந்
தான். முதல் முதலாக மேஜர் ஜெனரலைச்
சத்திப்பதால். அவருடைய உடல்வாது
அவனின் ஓர் ஆச்சரியக் குறியைப் போட்
டது.

மேஜர் ஜெனரல் ஒரு பூக்கம் கண்ணா
டியை எடுத்து முட்டை வடிவ மேஜையில்
மலம்பப்பட்டிருந்த பீரோவைப் போட்டோக்

ஒத்த ஒற்றைப் பிடிப்பதால் ஒரு தீவிரமான சம்பவத்தில்
ஒரு மனமயத்தால் உடைக்கப்படுகிறது. அந்த மனமயத்தால் திரைப்படத்தில்
விட்டு. அடுத்த மனமயம் சம்பவியோடு கொத்துக் கொண்டு
விட்டால் ஒற்றைப் பிடிக்க எடுத்துக் கொண்டு
அந்த மன முயற்சியும், இழந்த துக்கங்களும், சிந்தி விவரணையும்
சத்தமும் விளையுமே.

— இலஸ் பெராய்ட்.

கனில் அச்சுறுத்திவிருந்த காலகாலங்களாக
கூர்ந்து பார்த்தார். பத்து நிமிடப் பரிசோத
னைக்குப் பிறகு நிமிர்ந்தார்.

"ரஷ்யாவிலிருந்து போர் விமானங்கள்
வாய்ந்தவதற்கான ஆர். +."

"இலஸ் சார். கொஞ்சம் கூர்ந்து பாரத்
தால் இன்னொரு விஷயமும் தெரியு
மே."

"என்ன?"

"விமானங்களின் உதிரி பாகங்கள் என்று
சில எண்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்
று."

"ஓ."

"அவை ரஷிய எண்கள். அவை உண்மைய
வில் உதிரி பாகங்களைக் குறிப்பவை
அல்ல."

"0047, 0088, 0098 என்று குறிப்பிட்டு
48 எடுத்துக் கொள்ளுமா?"

"ஆம் சார்."

"அவற்றுக்கு என்ன அர்த்தம்?"

"நாம் தனியாகப் பேச வேண்டும் ஸார்."

"மேஜர் ஜெனரல் அவர்கள் உயர்த்திய

புதுவங்களுடன் பார்த்தார். சில அமீர்

ஜுவலங்களுக்குப் பின்னால் நின்றுகொண்ட சில

அதிகாரிகளைப் பார்த்தார். அவர்கள்

அனைவரும் விலகி, அளவறிவிருந்து

சென்றிருந்தார்கள்.

"மேஜர் நான் உனக்கு நன்றாகத் தான்

பதிலி சொடுத்துக்கொள்கிறேன். அவர் மட்டுமே

பிரெய்லிங்காம்பிடுக்குப் போகாமல் இருத்

திருந்தால் இந்த நேரம் இந்த அளவறில் இருப்

பார். இந்த எண்கள் அவ்வளவு ரகசிய

மானவைவா என்பது?"

"ஆம் ஸார். அதனால்தான் நான்

உங்களுடம் மட்டுமே சொல்வேன் என்று

பிரேமநாதக வந்திருக்கிறேன். இந்த எண்

கள் சில நவீன ஆயுதங்களைக் குறிக்கின்

று, எந்த எண் எந்த ஆயுதத்தைக் குறி

விரது. அந்த ஆயுதம் எப்படி வேலை செய்
விரது என்ற விவரமெல்லாம் இன்னொரு
பேப்பரில் இருந்தது சார். என்னால்
போட்டோ எடுக்க முயலவில்லை. ஆனால்
அந்தனை விஷயம் எவ்வளவுமனத்தில் பதித்
துக் கொண்டு வந்துருக்கிறேன்.

"சூட் ஓரீக். சொல் இந்த 0047 என்ற
எண் எதைக் குறிக்கிறது?"

"கிண்டி பாட்டரிகன் போன்ற கருவிகள்,
அவை எப்படி செயல்படுகின்றன என்று
நான் ஒரு கிண்டி சோதனை நடத்திக்காட்டி.
வேண்டும் ஸார்."

"கோ அபிஹிட்..."

"வித் புயர் பரிமீஷன் ஸார்" என்று
அமீர் ஜலஹர் எழுந்தான். அவன் கொண்டு
வந்திருந்த உருதுப் புத்தகத்தின் முதற்பப்
பக்கம் இருந்த காவிகோ துணியைக் கிழித்
தான். புத்தகத்தின் முதலில் இரண்டு
அங்குல அகலம், ஐந்தாங்குல நீளம், ஓரங்குல
ஆழம் என்ற பரிமாணத்தில் ஒரு செவ்வகக்
குழி இருந்தது. அந்தக் குழியில் விரல்தீசை
மாட்டி, கிண்டி போல நான்கு உலோக கிவிண்ட்
டர்கள் இருந்தன. கிவிண்டர்களில் பேரை
மூடிகளில் இருக்கும் கிவிப் போன்ற
ஓரமைப்பு இருந்தது. அப்பறம் கார்ட்பரீஸ்
சாக்ஸேட் போன்ற ஒரு பிளாஸ்டிக் பட்டை,
அதில் இருந்த நான்கு வண்ணக் குமிழ்கள்.

அமீர் ஜலஹர் நான்கு உருளைகளில்
இரண்டை வெளியில் எடுத்தான். ஒன்றை
அதரமையில் இருந்து பிரங்கியில் டூக்கித்
துடித்தான். இன்னொன்றை மேஜர்
ஜெனரலிடம் நீட்டினான்.

"என்ன இது?"

"சார், இந்த கிவிண்டரை உங்கள்
துப்பாக்கி உதறலில் போடுங்கள் சார்."

மாஜிக் போடா நடந்துகிறதாய் பேசக்கூடப்
பார்வையாளன் அடிபணிந்திரமாதிர் மேஜர்
ஜெனரல் தம் இடுப்பில் இருந்து துப்பாக்கி
உதறலில் இருந்து துப்பாக்கியை எடுத்து
பிராஸரில் வைத்துப் பூட்டினார். காவியான
தொலுறையில் அமீர் ஜலஹரிடம் இந்து
பெற்ற உருளைகளைப் போட்டார்.

"பித்தானை அழுத்தி மூடி விடுங்கள்
சார்."

"தலை மன்னரின் பெயர் கிண்டனிக்
வந்திருக்கு..."

"எதுக்காய்...?"

"புரமுதுகிட்டு ஓடிவந்தேன், இவர்தான்
அந்த நபர் ஓடிவந்தான்..."

— ஆர். கஸ்தந்தலாசர்.

மூடினார்.

"சார் 0047 என்பது இதுதான்" என்
றாய் அமீர் ஜலஹர். செல்லிக்கொண்டே
புத்தகத்தின் முதலில் இருந்த பிளாஸ்டிக்
பட்டையை எடுத்தது. அதில் இருந்த நான்கு
குமிழ்களில் ஒரு குமிழைத் தேர்ந்தெடுத்து
அழுத்தினான்.

அதர மூலையில் இருந்த பித்தனை
பிரங்கி இரண்டாகப் பிளந்து தளரலில்
விடுத்தது. ஒரே அதரமைய நிரப்பினாலும்,
அதரமைய விட்டு வெளியேறவில்லை.

"அசைவாதீர்கள் மேஜர் ஜெனரல்,
உங்கள் தொலுறையில் நீங்கள் போட்டுக்
கொண்டிருப்பது ஒரு நவீன வெடிதுண்டு,
என் கைவில் இருக்கும் ரீமோட் கண்ட்ரோ
லின் உவிட்கள் அழுத்தினால், வெடி
துண்டில் இருக்கும் கிப்பூன் குமிழ்கள்
இணைத்து அது வெடிக்கும். வெடித்ததால்
பித்தனை பிரங்கியே இரண்டாகப் பிளந்து
விட்டது. நீங்கள் நான்கு மாட்டர்கள்
ஹாண்டிள் அப்."

மேஜர் ஜெனரல் அவன் கட்டணைக்கு
அடிபணிந்தார். எழுந்து நாற்காலியில்
இருந்து விலகி தின்றார். அமீர் ஜலஹர்
அவரை தெருங்கி மிச்சமிருந்த இரண்டு
குண்டுகளையும் அவர் தானாக எடுக்க
முடியாதபடி, அவருடைய பாண்டிடிஸ்
ஸைனிங்ஸைக் கீழித்து அதில் ஒன்றைக் செரு
கினான். இன்னொன்றை அவரது கால்
சாக்ஸின் உள்புற துண்டித்துக் கிளிப்போட்
டான்.

"மேஜர் ஜெனரல், நீங்கள் எங்கொரு
ஆர்மி ரெட் குவார்ட்டர்ஸ் வரை வர
வேண்டி இருக்கிறது."

"எதற்காக?"

"கேள்விகள் வேண்டாம் ஸார். தேரம்
வினாவிருது."

"உன்னை... உன்னை..."

இந்த பறவையின் பார்வையில்,
ராஜாவ ஜீப் அந்த காக்கரீட் சதுரத்தில்
இருந்து விலகிவந்து தெரிந்தது. சென்ட்ரிகன்
தங்கள் மரிமரத்தை சவ்ஜட். மூலம்
காண்டெத்தார்கள். ஒரு சாதாரண அமீர்
ஜலஹர். மேஜர் ஜெனரலின் பக்கத்தில்
உட்கார்த்து போவது அவர்களுக்குள் ஓர்
ஆச்சரியத்தை எழுப்பி விட்டாலும், மேஜர்
ஜெனரலைப் பற்றி தனது தெரிந்திருந்ததால்
அவர்கள் ஆச்சரியங்களை மளகிதினேயே
அறிந்தார்கள்.

மேஜர் ஜெனரல் எந்த தேரத்திலும் புதி
தாக நடந்து கொள்பவர். தம் இண்டிப்படி
செயல்படுபவர். ஒரு கணம் பனியாக உருகு
பவர். அந்த கணம் இரும்பாக இறுகுபவர்.
கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர். தம் பதலி
யின் அதிகாரத்தைப் பரிபூரணமாக உபயோ
கப்படுத்துபவர். தமது கீழதிகாரிகள் தாம்
னை விடக் கெடவவர்கள் என சந்தர்ப்பங்
களில் நடந்து பவர்.

இந்தனை விஷயங்களும் அமீர் ஜவஹர்
குத்துச் சாத்தியாகவே அமைந்தன.

உயிரோ போனாலும் சரி, உங்களை அது
தான் அவசியம் கொண்டு வரத் சொன்ன
அந்தத் துப்பாக்கியைக் கைப்பற்றாமல்
பாவின்றானை விட்டு விடுவப் போல
இல்லை. தந்திரமாகத் திட்டு. முடிவாத அளவு
பாதுகாப்பு இருந்தது அந்தத் துப்பாக்கிக்கு.
அதனால்தான் இந்தத் திட்டம்.

கர்னல் அநந்தான் அவசியம் போ
யதை அவன் இன்னொரு முறை நினைவு
கூர்த்தான்.

அமீர் ஜவஹர்... அந்த மைக்ரோ
ஃபிலிம்களில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது
என்றுதானே கேட்டால்? கொங்கேறேன்.
இந்தியாவில் இப்போது எவ்வூம் பிரதான
மாக இருப்பது என்ன என்று உணக்குத்தோ
லாமல் இருக்காது. பஞ்சாபும் காஷ்மீர்பூம்
இரண்டு இடங்களிலும் தீவிரவாதிகள்
தாக்கு தாக்கு என்று தாக்குகிறார்கள்.
வெற்றித் தாக்குதல் இல்லை. ஆயுதத் தாக்கு
தல். அவர்கள் மெஷின் கன்களை
உபயோகிக்கிறார்கள். ஆயுதங்களை
உபயோகிக்க அவர்கள் பவ்லிப் பெற்றிருக்
கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆயுதப் பவ்லிப்
அளிப்பது பாவின்றான்-சமீபத்தில் இந்தியத்
தொலைக்காட்சியில் செப்தி ஒளி பரப்
பாகியது.

மைக்ரோ அமீர்... தொலைக்காட்சியில்
ஒளி பரப்பாகாத செப்தி ஒன்றும் இருக்
கிறது. கேட்டால் தீ அநீர்ச் சி அண்டலால்.
இந்தியாவின் பல வேறு இடங்களில் தீவிர
வாதிகளுக்கு என்று முகாம் அமைத்து
ஆயுதப் பவ்லிப் அளிப்பதற்கு. இங்கே
அவ்வளவு கூடுதலாக வந்து நவீனப் பவ்லிப்
அளிப்பவர்கள் பாவின்றானியர்கள். அவர்
களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கண்டு
பிடித்து நகரக் காவலும் இங்கேதான் உள்
உதவி தேவைப்படுகிறது அமீர் ஜவஹர்.

இந்தியாவில் எங்கெங்கே ஆயுதப்
பவ்லிப் முகாம் அமைத்திருக்கிறார்கள்.
பவ்லிப் கொடுப்பதில் எந்தெந்த ஆபீஸர்
கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்னும் விஷய
மெல்லாம் தான் சொல்லப்பட்டிருப்பாக்கி
யில் இருக்கிறது. அதில் உள்ள மைக்ரோ
ஃபிலிம்களில் பதிவாக இருக்கிறது. அந்தத்
துப்பாக்கியில் ஓர் எண் பொறிக்கப்பட்ட
ிருக்கிறது. 996090. அதுதான் எங்களுக்கு
வேண்டும். நீங்கள் அமைதியை விருது
கொடுங்கள் அமீர் ஜவஹர். தீ கொண்டு வந்து
தரப் போதும் மைக்ரோ ஃபிலிமில் எங்களுக்கு
இந்தியாவில் அமைதியை நினைதாட்டவே
பயன்படப்போகிறது.

இப்போது அமீர் ஜவஹர் கலார்ட்டர்வை.
கன்னடமான பவ்லிப் கொடு செப்திவியது.
நின்றது.

அமீர் ஜவஹர் இறங்கினான். மேஜர்
ஜெனரல் இறங்கினார்.

“என்ன கஜாநா... தீ பெருக்கிவிட்ட
ருக்கோ...”

“பக்கத்து வீட்டு, ‘காமினா’ - மருமகன்
சென்ற நடக்குது. போய்ப் பார்த்துட்டு
வாடித்து ‘முனியம்மா’ அனுப்பி
வைச்சோன்...”

— ஆர். வசந்தகுமார்.

“எங்கே?”

“உங்களை அதுவரை அரைத்துப் போக
வேண்டும்.”

மேஜர் ஜெனரல் விஷயப்பாக நடந்தார்.
செப்டிமீன் விஷய வழி விட்டார்கள்.

மேஜர் ஜெனரல் சில படிக்களை ஏதிக்
வந்த போது. எப்போதுமில்லாமல்
அவருக்கு முச்சினத்தது. பவ்லிப். ஒரு
சாதாரண ரகசிய உளவாளி தன்னை
இவ்வளவு தூரம் ஆட்டிப் படைக்கிறானே
என்ற பொருமலால். தம் கைவாலாகாத
தனதால்.

அரைத்துத் துண்டித்ததும் அமீர் ஜவஹர்
அவைச் சாத்தினான்.

“மேஜர் ஜெனரல். உங்களுடைய அறை
யில் இருக்கும் மேசைப் வால்ட்டைத் திறந்து
அதில் இருக்கும் ஒரு துப்பாக்கியை எங்கே
எடுத்துக் கொடுங்கள்.”

“முட்டாளே. மேசைப் வால்ட்டில் எது
துப்பாக்கி?”

“இருக்கிறது. அந்தத் துப்பாக்கியில்
996090 என்ற நம்பர் பொறிக்கப்பட்டிருக்
கிறது.”

மேஜர் ஜெனரல் அவனைத் திகைப்பு
டன் பார்த்தார்.

“ஆர்!”

“மேசைக்கீழ்க் மேஜர் ஜெனரல்.
அப்பறம் நீங்கள் பாவிந்தானுக்கு உபயோக
மிக்ரோதவராகப் போய் விடுவீர்கள்” என்று
மேசைக் கீழ்க்கோல் தரையில் வீரல் பதித்
தான்.

கடிக்.

தரில் அழுத்தப்படவில்லை.

உங்கு திறக்கப்பட்டதன் ஒளி. அமீர்
ஜவஹர் இந்த இடையூறு எதிர்பார்க்கவே
இல்லை. மிக வேகமாக அவன் திரும்பிப்
பார்த்தான். மேஜர் ஜெனரலும் திரும்பிப்
பார்த்தார்.

பத்தொன்பது வதுத காலம். அமீர் ஜவ
ஹர் வலித்து. பவ்லிப் அளித்து. ஆனால்
சில மேஜர் தாண்டி, சிர்ந்துக் கொண்டு
உதவாதே நின்று நின்றார்.

(தொட. நம்)

மு

சுந்தரவு அறையின் அங்குரா துப் பங்களைப் பூர்ந்த செவது தொண்டி ருத்த ஷோபாயின் கண்கள் துவயாகிக் கொண்டி டிருந்தன. இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் அவன் கண்கள் அலறுதலையுண்டாக்கி வருது மெனவியுடன் வா இருக்கிறான். பண்டை நிலைவுகள் பாய்ந்து வாத் தொடங்கின ஷோபாவுக்கு.

மழாண்டுகளுக்குமுன் அவன் அந்த வீட்டு எதுமானியாக வந்து காணல் முன் னவருத்து அழைந்தது திணைவுக்கு வந்தது. அவன் பெற்றோருக்கு எப்படி அவன் குரே குழந்தையோ, அந்த போல் அவன் கண வறிய அவன் பெற்றோருக்கு குரே மகன். இரண்டு நடுமங்கலின் ஆளா அவன் னவருக்குமுன் வா பிரதிநிதியாக அவன் ஆக்கியிருப்ப செவதுவந்தான் அவன் வீது அவன் நெழிவினாக்கு எத்தனை பொறாமை அவனுடைய பெற்றோருக்கு அவன் வீது எத்தனை பாசம் கலந்த மகிழ்ச்சி தாங் தந்தனவை விட்டுப் பிழிந்துக்கொண்டு எத தனை தூரம் அவன் செங்க இருக்கிறான்? உயர்வான ஒரு மடப்பின்னம் அவர்களுக்குக் கிடைத்து விட்ட ஒன்றுதான் இந்தப் பிரேம என்னும். சோகந்தைப் பிழிந்துக்குத் தன்னை விட்டது. கஷித் குரே பின்னை எப்பது மிதிர் இல்லை. உயர்வான பெற்றுப் பம்பாயில் ஓர் சிறந்த வேலைவீதியும் இந்த தால். ஒவ்வ பெற்ற அரசு கழிவரான அவன் தந்தையும் உயர்வான டெக்ரோடுவில் வாழ்ந்தாலும் குரே மகன் வீது அவன் கடந்த பாசம் அவர்களுக்கு. பெற்றோர்க்கு இதை விட மகிழ்ச்சி அளிப்பது வேறு எதுவாக இருக்கக்கூடும்? அவர்கள் தங்கள் கணவு தன வானதொரு களிப்பின் மூலிக் இருந்தார்கள் பம்பாய் வந்த இருவரும் அதிலும் தேவதை இன்னமும் அவர்கள் பகை இது பறையே உணர்ந்தார்கள் ஷோபாவைக் கதறிச் தவிரரம் பிர்க்க அக்கர் பக்கதவா எங்கேயோ கண் காணாது புது கண்கள்

கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிய வீட்டு து போல அவன் ஒரு தீவிழி உட உணர்வண்ணம் அவர்கள் அண்ணைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

இதெற்கெல்லாம் காரணம் அவனுக்கு விசுவசம் விளங்கிவிட்டது. காரணம் அவனுடைய கண்கள்தான். அந்த அவனுக்கு அவனைக் கந்தி இருந்தவர்களின் அங்குப பும். தன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தான். அவர் களோடு இரண்டறக் கலந்து அவர்களின் அமைபக் கவிசித்துக் கொண்டிருந்தான். கஷிதுடைய அன்பையோ, ஆதரவையோ, உதவியையோ அவர்கள் எல்லாரும் பெற்றிருந்தார்கள். அந்த வட்டாரத்துக் குழந்தைகள் எல்லாரும் அவன்விடமிருந்து விண்ணொட்டுச் சாதுவங்களையோ, சாக் கைக் களை யோ பெற்றவர்கள் ஆனபடியால், அவன் அவர்களுடைய மனம் கவனித்த கஷித் மாமா!

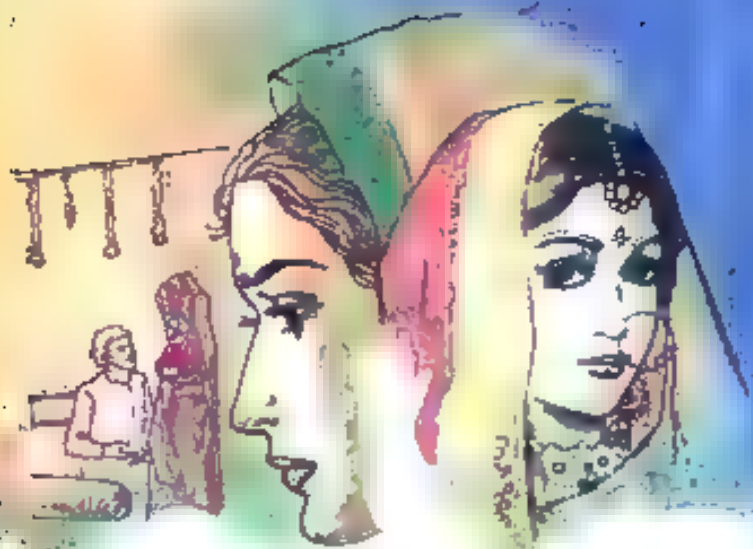
அண்ணா அவன் விட்டுக்கொடுக்கரிடம் இப்படி செருங்கிப் பழகியபேத இப்போது ஷோபாவுக்கு வினைவாக விடிந்தது. உரிமை யோடு பழகியவர்கள், அதே உரிமையுடன், "கண்ணையா கிழவனு வருஷம் ஆயிற்றே. இன்னமும் குழந்தை கட்டி இல்லையே! எங்கே கொள்ளு இருக்கிறது!" என்று கூறத் தொடங்கினார்கள்.

ஷோபாவுக்கு ஒரு பழைய எல்லவம் திணைவாக வந்தது. அக்கை ஒருத்தி பம்பாய்க்கு வந்தான். இவனுடன் இரண்டு தான் தங்கி இருக்க. வந்ததும் உயர்ந்தது மகிழ்ச்சி. "எங்கே குழந்தை?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான். ஷோபாவுக்கு அவன் வந்தது என்ன பதில் கொடுத்தது? என்ற குழப்பம் கஷித் அவன் உதவிக்கு ஸ்பிரைட் வந்தான். சிரித்துக்கொண்டே, "அக்கை" குழந்தைக்கு இப்போது என்ன அவசரம்? என்றான். தொடர்ந்து, "இந்தக் கற்றுவட்டிக்கு குழந்தைகள் எல்லாம் எங்கள் குழந்தைகள் போலத்தான்"

என்றான்

இந்த கஷிதின் சாதுவமான மழுப்பல் களுக்கு அடிமட்டத்தில் ஒரு தீமல் ஆடிவது. அன்றைய முதல் முறையாக கஷித் ஷோபா விடம் ஏற்றுத் கிவிரமாயே பேசினான். அக்கை சொன்னது சரிதானே என்று கேட் டான். "கற்று வட்டாரக் குழந்தைகளை நம் குழந்தைகள் போலப் பரப்பிவது எல்லாம் சரிதான். ஆனால் அவை நம் குழந்தைகள் இல்லைய என்பதும் சரிதானே?" என்றான். அன்றே அவர்கள் முடிவு எடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே ஒரு பெண்ணும், நான்கு வருட இளம்பெயிவிட ஆஸ்திக்கு ஒரு நபனும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றார்கள். குழந்தை இல்லாக் குடும்பம் வெறிக் சோடிப் போனது போல் இருந்ததை தன்கு உணர்ந்தார்கள்.

வினா

இவர்கள் குழந்தையை வரவேற்கத் தயாராகி ஒரு வருஷம் ஓடினது. ஆனால் ஒரு மாறுதலும் இல்லை. அவர்கள் அன்று கண்ட கனவு நனவாகும் அறிஞரிகளையே காணவில்லை. குழந்தையின் பழையைக் கேட்கக் காத்திருந்தவர்கள் ஏமாத்துப் போனார்கள். ஆகை நிராகரணமாகப் பல கனவாகிவிடுமோ என்ற பலம் ஏற்பட்டது. இந்தச் சமயத்தில்தான் அந்தப் பெரிடி அவர்களைத் தாக்கியது. ஒரு பிரபல டாக்டர், ஷோபாவைப் பரிசோதித்துவிட்டு, "அவன் குழந்தை பெற்றெடுக்க லாயக்கில்லாதவன். ஆனால் சிஸ்டைக்கள் கூடப் பலனைக்காது" என்று சொல்லிவிட்டார்.

அடுத்தநாளே இந்த 'ரகசியம்' அக்கம் பக்கத்தில் அம்பலமாகிவிட்டது. "குழந்தையே பிறக்காதாமே! மருத்துவ ரீதியில் அந்தத் தகுதி இல்லையாமே! மலடிவா! ஐயோ பாவம்." "என்ன புயங்கம்?" என்று வட்டாரமே பேசியது.

இத்தனை வருஷங்கள் அன்பைப்

பொழித்த உறவும் நட்பும் கொண்டாடிய மகளிரும், குழந்தைகளுக்கும் திடீர் என்று ஷோபாவைப் புறக்கணிப்பது நன்கு தெரிந்தது. பழையமையில் ஊறிய இந்தியக் குடும்பத்தினர் ஒரு மலடிவையே ஒரு பாவியாகப் பாரிப்பது போலத் தன்னைப் பாரிப்பதை அறிந்தான். வெளியே, கனா கண்ணிகளுக்கும் போதும் முன் தங்கள் குழந்தைகளை ஷோபாவின் பார்வையில் விட்டுப் போனவர்கள், இப்போது அப்படிச் செய்வதில்லை. புதுமனமான தம்பதியை அவன் விட்டுக்ருப் போவதின்மீதும் தடுத்தார்கள்! அவளுக்கு உடல திறல் பட்டாலே இவர்களுக்கும் குழந்தை பிறக்காது என்று நினைப்பது போல அவர்கள் நடந்து கொண்டதுதான் வித்தை!

இத்தனை அலமானங்களுக்கும் அசட்டுக் குழந்தைக்குத் தடுவில் ஷோபாவின் கணவன் கஷித் மட்டும், அவளுக்கு ஓர் ஆலமரம் போலப் பாதுகாப்பாக நின்றுன், "இதை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டுவந்தேன்"

வினா: ப்ரஹ்ம தேவ்

சுரகிணைடி ருமிடாகம்: மகரம்

● "தாய்க்கன் துரை செல்லும் பிரத்தி
வேக 'இரெல்லை' அணித்தால் நீங்கள்
மற்றவரைப் பார்த்து முடிவு... ஆனால்,
அவர்கன் உங்களைப் பார்த்து முடி
வாது." மேற்கண்ட கவர்ச்சியான விளம்
பரத்தைப் பார்த்துப் பல இளைஞர்கள்
விண்மைப் பூத்தார்கள். 19, 500 க்கு
வி. பி. பி. பரத்தைப் பெற்றார்கள்.
உன்பே இருந்தது ஒரு 'பந்தா' ஏமாறு
பவர்கள் இருப்பதால் ஏமாற்றப்பவர்கள்
சேங்குகிறார்கள்.

(ஆதாரம்: சினிமாஸ் இத்தியா)

— எஸ். ராமன்.

சற்றுக் கிண்டலா எப்போதுமே
விழாக்களுக்கு திரைப்படத்தான் வரு
கூர். சமீபத்தில் தாமெட் வெளியீடு
ஒரு திரைப்படத்தை குறித்த காவல்துறை வந்த
அவர். "குறித்த திரைப்படம் வந்த தான்
உங்களை எல்லாம் ஏமாற்றித்தான் உங்
காக்கியவர்களாக வருவது தெரிவிக்கி
றேன். இனிமேல்கம் பொதுமக்களுக்கு
அக் திரைப்படத்தை வந்த உங்கள் எதிர்பார்ப்
வைப்புக்கு இதைக் கொடுக்கிறேன்" என்று ஜோக்
கவிதாள்!

ஆதாரம்: 'கொண்ட'
தலைவர்: வி. த. ஸ்ரீதரன்.

சத்திக்குனி
அடித்தி
ஜோக்!

ம. ரிதேஷ இன்வயசே:" என்று அறுதல்
கூறியான். "இது உன் சினிமா அன்று. இது
இறைவன் சித்தம். நம் இருவருக்கும்
இந்த உலகம் அன்பு மனதாய் அப்படியே
உருக்கம் போது வேறு தமக்கு எது தேவை?"
என்றான்.

இவ்வளவு மருமகனுடைய மலட்டுத்
தலை கவிதையில் பெற்றோர் காதுக்கு எட்டி
விட்டது. மிகவும் சங்கடப்பட்டார்கள். ஆல்
போல் தாழ்த்த அவர்கள் குடும்ப மாய்
வாரிக இல்லாமல் பட்டுப் போகப்போகிறது
என்பது அவர்களால் பெரிதும் வருத்தியது.
அவமானகரமாகவும் இருந்தது. ஜோபா
யின் மாமியார் ஜெஸ்ராதேவியிருந்து ஒரு
பெண் துணையுடன் வந்து சேர்ந்தவள் தன்
பிள்ளை என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைக்
குழப்பத்துக்கேட்கும் இல்லாமல் 'ம'ளா கது
இரண்டு சிறு எண்பது போலத் தெளி
வாகியே சொல்லிவிட்டாள். கவிதிடம், "தீ
யுய்யாம புரிந்து கொண்டுதான் ஆகவேண்
டும்" என்றான். கவிதும் தாயிடம் "இந்த
ஜோசனையை நான் பரிசீலிக்ககூடிய நாள்"
பேன் என்று கறுகியுடன் தீர்மானமாகச்
சொல்லிவிட்டான். ஜோபாலின் மனம்
தோதம் எத்தக் காரியத்தையும் நான் செய்ய
மா? பேன் என்று திட்டவாட்டமாகச்
சொல்லிவிட்டாள் கவிதி.

கவித காரியாலயம் சென்றதும் ஜோபா
யின் மாமியார் மருமகனுடன் பேசிப் பார்த்
தான். வினாக்கங்கள் தந்தான். விவரித்தான்.
தந்தையே இல்லாத தந்தைப்பதில் கோர
முடிவுகள் பற்றிப் பரங்குரமாள வரிகளை
களைத்தி யுள்ள. யுய்யண்டும் தந்தையும்
ஜோபா உயர் இருக்கலாம் என்றான்.
கவிதி அங்கையகாக ஓர் இரண்டாம் மனைவி
தேவைப்படுகிறது இல்லையா என்று ஜோ
பாலையே கேட்டான். நட்பு காந்திரங்
கனம். பராமங்கலம் இரண்டாம் திரு
மணத்தை சுற்றுத்துவதாக வினாக்கங்கள்
தந்தான். மதக் பணாளியை விவாகரத்து
செய்தால் ஒழிய மறுதாரம் - செல்லாது
என்பதாக அறிவாத கவிதின் தாய், சட்டத்
தில் இகர்ந்த இடம் இருக்கிறது என்று ஒரு
போடு போட்டான்.

ஜோபாலின் மாமியார் அவள் காவில்
விழாததறையாகக் கூத்தாடி ஜோபாலின்
சம்மதத்தைப் பெற்றுவிட்டான். ஜோபா
யின் எதிர்ப்பு தவிர் பொடியாகிவிட்டது.
"ஆம், நீங்கள் சொல்வது சரி. அவருக்கு
இரண்டாவது மனைவி தேவைதான்"
என்றான் ஜோபா. காரப்பா களைத்தான்
உய்யும் கனையும் என்று வகைப்படி. கன
வருவது வந்தமைக்காகப் பெண்கள் எப்படி
பெல்லாம் திராகங்கம் செய்ய வேண்டி
கிருக்கிறது - தங்கனையே அழித்துக்
கொள்வது உன்பா?

இதன்பிறகு ஜோபாலே தன் கண

வளம் இரண்டாவது திருமணத்துக்கு ஒப்புக் கொள்ள வற்புறுத்தலானால், ஷோபா நிஜமாகவேதான் இப்படிச் சொல்கிறாள். தமது மூக்கு அல்ல என்று கவலித்துக் குப்பையிலே ஒரு மாதம் ஆயிற்று! மேலும் ஓர் ஆண்டு ஆயிற்று அவள் அவளுடைய கருத்தை முற்றாகப் புரிந்து கொள்ள.

"நிஜமாகத்தான், 'சீரியஸ்ஸர்' கத்தான் சொல்கிறாயா?" என்று ஒரு நாள் கேட்டான். "முடிக்க முடிக்க நிலைமையை, நிஜம் தவிர வேறில்லை" என்றாள் அவள். "தயக்கி?" என்றான். "அது மாதிரி; மாதிரித் தேவைவில்லை. உங்கள் குழந்தையுடன் விளையாட வேண்டும். அது வேறு ஒரு பெண்ணின் பிறந்ததாக இருந்தாலும் என்றாள்.

"சரி" என்று அனுமதி அளித்தான். "இனி உங்களுக்குத்தான் பள்ளவிலைய நான் தேடிக் கொண்டு இருப்பேன். ஆனால் சந்தைப் நடவடிக்கையது நீங்கள் தான்!"

அடுத்து வந்த மாதங்களில் ஷோபா கவலையில் களங்கிற்று மேட்டோக்கணைக் கட்டினாள். அந்தப் மேட்டோக்கணையில் ஏதாவது குறை இருந்தால் அதை அவள் மன்றக்களியைப். நல்ல அம்சங்கள் இருந்தால் பாராட்டி ஆம் தவறவில்லை. தங்களுக்கு அவ்வினையாக இருப்பார்களாகிய அம்சத்தையும்தான் அவள் கவனித்த தவறவில்லை. அவைக் கண் பிடித்த பெண்கள் நமக்கு எதற்கு என்பாள். பொறாமைக்காரியும் கூடாது என்பாள். நமக்கு வேண்டிய தெல்லாம் உங்களுக்கு ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுத் தருகிறாயோ! அதுதான் நமக்குத் தேவை!" என்பாள். "அதெதான்" என்பாள் அவள்.

ஒருநாள் ஸ்த்ரீசனக்க ஓடியதில் கவலி, "நான் அழகிய, அக்கமாளி, நான் தீவிரவந்தபடி ஓர் பெண்ணைக் கண்டு, தீவிரவந்தபடி விட்டேன்" என்று அறிவித்ததும் ஷோபாவுக்குத் தன் கள்வத்து கண்கள்களை உள்வாங்கு கண்கள் அனுகாசம் கொடுக்கவில்லை. "நாளைக்கொண்டிருக்காரியும் நடைபெறப்போகிறது. சந்தையில் லாமல் உங்களுகளை முடித்து விட்டு நாளை இரவுக்குள் அவளை இங்கு கொண்டு வந்து விடுகிறேன்" என்றான். "அவள் பெயர் ராணிபாலா. நாமன் இரவு அவளை வரவேற்கத் தயாராக இரு" என்றான் கவலி.

இன்னும் சில நிமிடங்களில் அங்கு அவளுடைய கணவனும் அவளது புதிய

உன் உணர்வைப் பண்படுத்திக் கொள். அதற்காகக் கானகம் செல்வத் தேவைவில்லை. உன் மாயை தனி ஆயிரத்தில். அந்த மோனக் குடிசையில் அமர்ந்து, அற்ப ஆண்களுக்குத் திடமணி கொடுத்து உயர்ந்த சிந்தனை செய்.

— மார்க்க அரெலியர்.

— எஸ். கவாமி தாதன்.

மனைவியும் வரப்போகிறார்கள்! இந்த எண்ணம் அவள் கண்களில் வரவழைத்த நேரம் கண்டி ஏறித்தான். காலையில் ஒரு கார் வந்து நிற்கும் ஓசை கேட்டது. அடுத்த கணம் கஷித் என்பே வந்தான் புன்னகை பொங்கும் மகத்துவம். "ராணி பாலாளை உனக்கு அறிமுகப்படுத்தும் இன்பத்தை என்னைக் கவியப்பாது?" என்றான்.

இரண்டடி தள்ளி நின்று. அங்கே நின்று கண்களைச் சூழ்ந்து வயது ராணி பாலா வாலிந்தையில் நின்று இருந்தான். "நம் தகுப்பத்தின் புது அங்கத்தினர், நம்முடைய பெண்" என்றாள் கருகமாக. பிறகு "இவளை நான் பூண்டிலுள்ள அநாதை விடுதியிலிருந்து கொண்டு வந்தேன். இவள் அழகாக இருக்கிறாள்?" ராணி உன் அம்மாவைப் பாரி" என்றான்.

ஷோபாவின் கண்களில் வழி கண்ணீர் குண்டு ஓடியது. ஆனால் அதன் காரணம் இப்போது வேறு. அது ஆணத்தக் கண்ணீர். ராணிபாலாளை இரு கைகளாலும் தழுவி முத்தம் இட்டாள். கஷித் ஷோபாவைத் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு. "தம்மைப் போன்ற அசிசா, அதிரிஷ். தம்பதி உலகில் வெகு சிலரே இருக்க முடியும். யாருக்குக் கிடைக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தையைப் பெண்ணாக அடையும் பாக்கியம்? சிந்து காலம் சென்றுவிட்டன. வேண்டுமென்றால் இதே மாதிரி ஒரு பிள்ளையையும், நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தம்மை விடக் கொடுத்து வயதவர்கள் யார் ஷோபா?" என்றான் கஷித்.

'ஆதர்ஸ் விகட் ஆஃப் இந்தியா'யின் சென்னைக் கிளை நடத்திய அனைத்திந்திய எழுத்தாசன்களுக்கான சிறுகதைப் போட்டியில் பிரகரத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது இச்சிறுகதை. இக்கதை உள்பட, பதினாறு சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு 'சிறுகதை வழியே பாரத தரிசனம்' என்ற தலைப்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூ. 30/-, பிரகாசம்: ஆதர்ஸ் விகட் ஆஃப் இந்தியாவின் சென்னைக் கிளை சார்பாக எதிர்வாசல் பண்பாட்டுக் கழகம்.

● ஷேரூ கோப்பா விளம்பரப்படம் தயாரிப்பதில்.

விளம்பர யுகத்தின் ஹிர்தைகள்!

“சி. தி.டி. இன்ஸ்பெக்டர் சிங்காரம் ஸ்பென்க்” கித்” செய்து எறினார். புவி வெளச் சிறிப் பாய்த்தது ஸ்பெக்” என்ற துப்பறியும் நாவலின் ஆசிரியர் எழுதி விட்டார். ஆஸ்டர் அந்தக் கற்பனைச் சுவப்படி சித்திர வடிவம் தந்தது?

தந்தார்கள். சுவாஸ்திக் பஜாஜ் விளம்பரத்தில் ஸ்பெக் அப்படியே ஏறுதலைப் புவிவாக மாறி மகாத்மா வி.கி.வி. பார்த்து ரசிக்காதவர்களோ இல்லை எனலாம். இந்த ஹிர்தை ஸ்பெக் காத்தித்து சுப்பியூட்டர், கம்ப்யூட்டர், இராணிக்ஸ்” என்ற புதிய நுறைகள் வந்தவரான ஷேரூப் (மம்ணா), இந்தக் கம்ப்யூட்டர் அலிமென்னைச் செய்தார்.

இப்படி விளம்பரத் துறையில் ம. வி. சாதவத்தையே பூபூசையாகவும் திறம்படவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும் துறை உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன. பல சமயம் ம.வி. திகழ்ச்சிகளை விட ம.வி. விளம்பரமே தசனையாக அமைவதும் உண்டு.

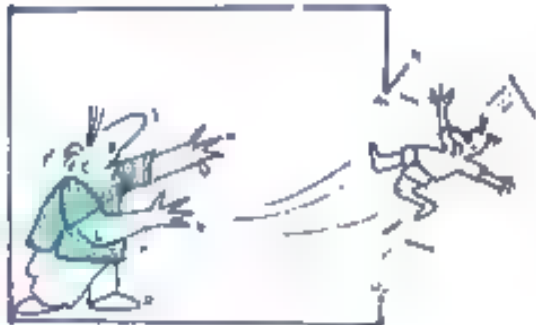
●● பத்திரிகை உலகிலும் இந்த விளம்பரத் துறை துறை உத்திகளைக் கையாடும் நம், கிணறு. விளம்பரப் பக்கம் என்று தனித்த இராமம் செய்திப் பக்கம் அல்லது ஒரு சிறப்பு அம்சம் இடம்பெற்றுப் பக்கத்திலேயே

விளம்பரப் பக்கம் தலை அழகுக்கக் கடுதல் தொண்டாத்தயாராய் நக்கிறது. (உ.யி) சில பப்பாவு இத்தகனின்” கோத்திரஜ்ஜின்” (மே.மே. 1977) விளம்பரத்தின் தக்காளிப் படிவங்கள் பக்கம் பூபூவதும் செய்திகளின்” (மே.மே. 1977) பக்கம் செய்தி நப்பனதப் பார்த்தகாய்!

●● ஷேரூப் படங்களிலும், விளம்பரம் படுத்தும் கொணர் நக்கிறது. மேலே கினிமா ஒடிச் கொண்ட தந்தாழும் ம.வி. திணயின் அடிப்பாக்கதில் விளம்பரம் இடம்பெற்று வரும் இதை” (மே.மே. 1977) பார்த்து” செல்ல

● பஞ்சாபி பெண்ணுக்குத் தென்னிந்திய மணமகன் மேடம்.

கொள்வதில் ஒர் ஏதென்ஸின் மாடல்கள் திரவாகி.

●● ம.வி. விளம்பரங்களை விளம்பர தாரரோ, விளம்பர ஏஜென்ஸியோ படம் பிடிப்பதில்லை. இவற்றை எடுக்கத் தனி நிறுவனங்கள் உள்ளன. இதிலும் ஒரு விசேஷம். ஒவ்வொரு நிறுவனமும் ஒவ்வொரு விதமான படத்தை எடுப்பதில் ஸ்பெஷலைஸ் செய்கின்றது. நகைச் சுவையாக, அயுட்டோரில், சங்கீதத்துக்கு முக்கியத்துவம் தந்து, கார்ட்டூன் - காரிகேசர் என்று இரண்டு பல ரகம்.

●● சமீபத்தில் ரிகப் ரிபப்லிகிடிப்பது, பழைய லினிஸப் படப் பாடல்கள் மெட்டில் விளம்பரப் பாடல்களை அளந்தது அதற்கெற்பப் படம் பிடிப்பது தான்!

●● முன்பெல்லாம் பெண்களைச் சேட்டு மோசிக் விளம்பரத்தில் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இதனால் எதிர்மறை யான பலன் விளப்பதை உணர்ந்து, இப் போது தேவையற்ற இடங்களில் பெண் களைப் புத்தியுறுத்தல். அவர்களுடைய உயகௌரவத்தை மதித்து நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டுக்குத் தேவையான பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கணித்து, பட்டுட்ட போட்டு வாங்குவது மத்தியதர, உயர் தர வகுப்புக் குடும்பங்களில் பெண் களே! அவர்களைப் படைத்துக் கொள்வது

பாதுகமாக முடியும் என்பதை விளம்பர தாரர் உணர்ந்திருக்கிறார்.

●● விளம்பரத்தில் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துதல் ஒரு விளம்பர புத்தி. சுதாரணமாகத் திரும்பு என்னெனப் பல்வேறு பற்பனகளிலும் உண்டு. ஆனால் 'திராமிஸ்' பற்பனச் விளம்பரத்தில் இதற்குச் சிறப்பிடம் தந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. 'அடி மேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்' என்ற கதை தான்.

●● விளம்பரங்களில் நிறங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன என்றால் ஆச்சரிய மளியிருக்கும். ஆனால் இது உண்மை. நுரிக் கரத்தி என்னெனப் விளம்பரம் என்றால், மலி படம் முழுவதும் மஞ்சைக்கே நிரதான இடம், கைபி கைபி இனம் பச்சை வலியுறுத்தப்படும். இதற்காகச் சுவையல் பாதிரத்துக்குக் கூட மந்திர வர்ணம் பூசிப் படம் பிடித்துண்டு! பத்திரிகைகளிலும் இன்று வண்ண விளம்பரங்கள் சகலமாகி விட்டதால் இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ஸ்டப் விளம்பரத்தில் வெள்ளை நிறத்துக்கு முக்கியத்துவம் தரப் படுவதும் அடுத்தபடியாக நீல நிறம் வலியுறுத்தப்படுவதும் நாம் அறிந்தது தானே! காரணத்தை எகிப்பது கஷ்டமா என்ன?

●● ம.வி. வகுப்புகள் என்பது, பலர்

வருக ! வருக !

லக்ஷ்மி விற்பனை 90

லக்ஷ்மியின் 10% மகத்தான தள்ளுபடி

எல்லா விதமான உயர்தர நவீனமான
தோந்தெடுக்கப்பட்ட சேலைகள், வேட்டிகள்,
ரவிக்கை துணிகளுக்கும்

முதல்
மாடியில்

SALE
90

முதல்
மாடியில்

12-9-90 முதல் 15-10-90 வரை

லக்ஷ்மி சில்க் ஹவுஸ் டிரேடிங்ஸ்

1 வது மாடி, பனகல் பார்க் எதிரில்
தி. நகர், . : சென்னை-600 017.

லக்ஷ்மி விற்பனை 90க்கு உடனடியாக
முத்துங்கள்

10% தள்ளுபடி சலுகையை பெற்றிருவர்

காலை 10 மணி முதல் 8 மணி வரை

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் கடை திறந்திருக்கும்
செவ்வாய் விடுமுறை நாள்.

OUR ASSOCIATE:

லக்ஷ்மி சில்க் ஹவுஸ்,

L. N. சாலை,

மாதுங்கா (மத்திய ரெயில்வே), பம்பாய் - 400 019.

சிறீலங்கை மலையாளர்கள் சிறீலங்கை மலையாளர்கள்

மேத உண் இடத்தில் பாம்பாவினட் பேரா
வலக்குதேவ அல்லது ஓர் அனுபவச் சிவப்பத்
தனுக்கு எழுதி திரப்பி அனுப்புகை. பிரகா
மாளாய ரு. 33 பக்க. அடுத்த ஆகஸ்டு இதழில்
தும் பாகுடைய ஜோக்துணுக்குகம் மிச அநி
காகப் பிரகாசனமெதேர், அவர் ஜோகதகச
சிவப்பூர் பேசுகை - செவனின்ரி இருப்பி
வந்து பேசு தரணம். உதர விது. "சிறீலங்கை -
சிவப்பூர்" என்ன குறிப்பிடவும். முடிவு தேதி:
24.8.88.

ஜோக்துணுக்கு

என் பெயர்:

முகவரி:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

என்னுள்வந்த மாதாக, மிகவும் அனுப
பாவ விஷயம். முப்பது செகண்ட் ஓடக்
கூடிய விளம்பரத்துக்குத் தொடர்ந்து
இரண்டு நாட்கள் கூட வரவில்லை. க்கும்!
ஏன்மாவை விடவும் இது ரொம்ப கஷ்ட.
மான விஷயம். காரணம், முப்பதே வினாடி
களில் கணினி மொன பாதுப்பையப் பார்ப்பவர்
உள்ளத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுகோ!

●● விளம்பரப் படங்கள் சிலவற்றுக்குச்
செலவு வாக்கச்சக்கமாக ஆகும். 'முப்பது
செகண்ட்' படத்தோடு என்ன பிரமாத
செலவு?' என்று துமக்குத் தோன்றலாம்.
ஆனால் விரிக்குடனடி அடிப்படையாக
வைத்து விளம்பரப் படம் ஏற்ப்பதாக வைத்
துக்கொண்டால், பிராபேரர்ஸ் ஸ்டேடியத்
தில் ஆகாத வாடுக்க வார்டனாகிய ரூ.25.000
தர வேண்டியிருக்கும்! ஆக, மொத்தச்
செலவு ஒரு விளம்பர வலி துணுக்குப் பா
தற்கு நூறு மூன்று ஐந்து மடமே கூட
ஆகலாம்!

●● அவுட்டோர் வாங்குங்கும். கண்டு.
'உதாரணம்' பூரியா' உர விளம்பரத்துக்கு
அந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள பாகுமலாவி
தச்சிப்பூடி ரொமத்ததைத் திரட்டுகின்றனர்.
பஞ்சாயி மாதலகவளத் தெளிவித்திய
மாமக்கலாக்கித் திரமண சீனா ஏடுத்த
வர். இதற்குக் கொட மக்கள் ரொம்பப்
சந்தோஷத்துடன் ஆரவர ஒத்துவழப்புத்
தந்தனர். தெருளவ அடைத்துக் கொள்ள
மொர். ஸர். பம்பாயாக இருந்தால் புள்ளிக்
கொலத்தின் ஒலிவொரு புள்ளிக்கும் நூறு
மூப்பய நர வேண்டியிருத்திருக்கும்!

●● பொதுவாகவே இன்று விளம்பரத்
துறையில் பெண்களின் ஆதிக்கம்தான்
அதிகம். மாடல்கள், புரொட்யூசர்கள்,
டைரக்டர்கள், கார்டி ஸ்டீட்டர்கள்,
பட்தொடர் தயாரிப்பவர்கள், ரிஸர் ஆர்.
துருபவர்கள் என்று சகலத்திலும் பெண்
களே அதிகம் காணப்படுகின்றனர்.

●● ஸர் விளம்பரத்தை முதலில்
ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்திவில் படம் பிரித்
துப் பிறகு பல்வேறு மொழிகளில் 'டப்'
செய்வார்கள். முன்பெல்லாம் மாடல்கள்
ஹிந்தியில் உதட்டளசுக்க, பின்னணியில்
தமிழோ தெலுங்கோ ஒலிக்கும். இன்று
அப்படி இல்லை. 'வரிதாதி' க்குப்பதினாலு
இத்திய மொழிகளில் டெப் தயார் செய்து
தரப்பட்டது. அவர் அவற்றைக் கேட்டுப்
பழகி, சரியான உச்சரிப்புடன் பதினாலு
வகை உதட்டளசுகள் கொடுக்க, பதினாலு
படங்கள் தயாராயின!

தகவல்கள் உதவி: விண்ட்ரஸ் வலித்;
மேரிஸ் அட்வர்டைசிங் கலாநா.
தொதப்பு: ஜெயஸ்ரீ ராஜ்.

கல்கி பொன்னிமா
பிரசுத் திட்டம்

50

சீவகாமியின் சபதம்

பதினாழன்றாம் அத்தியாயம்
அமர சிருஷ்டி

புத்த பிஷுனின் தூணைக் கேட்ட தும் திருமடப் பார்த்த ஆயனார். விஸாத்தெழுந்து. "வாருங்கள்! அடிக்கோ! வாருங்கள்!" என்று கூறிக் கொண்டே. வரச் சபதம் யன்னா! சென்றார்.

சிவகாமியி அவசரமாக எழுந்து அருகிலிருந்து தூணைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றாள்.

உள்ளே பிடுங்கித்த பிஷு நாலாய்ந்து கற்றிப் பார்த்து விட்டு "ஆயனாரே! நான் சென்ற தூணை வந்து போன பின்னர், புதிய சிணைகள் செய்திருக்கிறீர்களோ?" என்று.

"ஆம். கலாமி! அப்புறம் பன்னிரண்டு நூல்த வளக்கைய அளமத்திருக்கிறேன். இதோ பாருங்கள்! இந்தச் சிணைகளெல்லாம் புதியவை!" என்றார் ஆயனார்.

பிஷு ஆயனார் காட்டிய சிணைகளைக் கண்ணோட்டமாய்ப் பார்த்து விட்டு, தூணைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்ற சிவகாமியை நோக்கியபடி. "அதோ அந்தத் தூணின் அருகில் நிற்பதும் சிவனாரேனா?" என்று வினவினார். அப்போது புத்த பிஷுவின் கரூர முகத்தில் தோன்றிய புன்னகை அந்த 'நாகத்தின்' மிகாரத்தை அதிகமாகக் கின்று.

ஆயனார் சிரித்துக் கொண்டே, "இவ்வை கலாமி! அவன் என் பெண் சிவகாமியிடம் குழந்தாய்! இதோ நாகநந்தி அடி என் வத்திருக்கிறார். பார்க்க! பிஷுவாக் வந்தவன். செய்!" என்றார்.

சிவகாமியி அச் சமயம், நாகநந்திக்குப் பின் வால் வந்த இளைஞனைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆயனார் கூறியதைக் கேட்டதும் பிஷுவின்

பக்கம் திரும்பி நுழைகரித்தாள்.

பிஷுவின் உள்ளே பிடுங்கி சித்த பரஞ்சோதி அந்தச் சிவ கண்டத்தில் நாலாய்ந்து கண்டப்பட்ட அதிசயங்களைப் பார்த்தவண்ணம் வாசற்பாக்கு அருகிலேயே சிரமித்துப் பிடிய நின்றான். அம்மாநிலைய அபூர்வ வேளையப்பா, வந்த சிற்பங்களையும் சித்திரங்களையும் அவன் அந்தக் கண்ணால் பார்த்ததே இல்லை.

இடைவினையே அவன் ஆயனார், சிவகாமியி இவர்களையும் கவனித்தான். அன்று பல்லக்கில் அமரத்திருந்தவர்கள் - மதவாணையில் கோபத்திலிருந்து தன்னால் காப்பாற்றப்பட்டவர்கள் - அவர்கள் தான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான்.

புத்த பிஷுவை ஆர்வத்துடன் வரவேற்று அவருடன் பேசிக் கொண்டே சென்ற ஆயனார் பரஞ்சோதியைக் கவனிக்கவே இல்லை; அவனைத் திரும்பிப் பார்க்கக் கூட இல்லை.

ஆனாலும், தூண்களில் நின்ற அவருடைய மகள் அவ்வப்போது தன்னைக் கடைக் கண்ணால் கவனிப்பதைப் பரஞ்சோதி தெரிந்து கொண்டான். நடனத்துக்குரிய ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து நின்ற சிவகாமியின் நவ வெவவன சென்றதற்குத் திடுக்கிட்டுப் பரஞ்சோதியின் கண்களைக் கூசரி

அமரர் கஸ்க்

"ஏன் சார், நான் கடன் கேட்டப்போ இல்லவென்று சொல்லிட்டுப் பரமசிவத்துக்கு மட்டும் உடனே குடுத்திருக்கிறீர்களே, இது என்ன சார் தியாகம்?"

"இதோ பாலுப்பா... நீ சம்பளம் வாங்கித் திருப்பித் தராதார் சொன்னே; அதுக்கு இன்னும் 30 நாள் மீட்கு. ஆனா பரமசிவம், கற்பசம் வாங்கித் தந்துடறதார் சொன்னான்; எனக்கு உடனே திரும்பக் கொடுத்தேமோ!"

— வி. ரேவதி.

செய்தது.

கிராமத்திலிருந்தில் பிறந்து வளர்ந்தவனும், இவற்றையெல்லாம் சங்கொழுது உடையவனும், தானைத் தவிர வேறு பெண்களுடன் பழகி அறிபாதவனுமான பரஞ்சோதியினால் சிவகாமியின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்க முடியவில்லை. அதிலும், சிவகாமி தன்னையக் கவனிக்கிறாள் என்பதை அவன் அறிந்த பின்னர், அவர்கள் இருந்தபக்கமே திரும்பாமல் எதிர்ப்புறக் கூடத்தில் காணப்பட்ட, சிவையனைப் பார்த்த வண்ணம் தின்று கொண்டிருந்தான். அந்தச் சிவையனின் தோற்றத்திலும், "முக பாலத்திலும் ஏதோ ஒர் அநிசயம் இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த அநிசயம் இன்னதென்பது மின்னொளியைப் போல் அவன் உள்ளத்தில் உதித்தது. ஆ! இந்தச் சிவையன் எல்லாம் தானாகிய தின்று கொணக்கை உண்டாக்கின்றார் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணின் பல்வேறு தோற்றங்கள் தாம்! இந்த உண்மையை அவன் உள்ளம் கண்டது. மிகவும் மிகவும் அவனுக்குத் தெய்வங்களிடம் உண்டாவது போன்ற பயபக்தி உண்டாயிற்று.

சி

சிவகாமி புத்த பிக்ஷுவை நமஸ்கரித்த போது அவர் ஆர்வம் துய்யியலிற்றினால் அவளை விழங்குபவரிடம் போய் பார்த்து விட்டு "புத்த தேவர் அருளால் உன் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படும், அம்மா! புத்த பிக்ஷுணி ஆக விருப்பமுதாகச் சற்று முன்னால் தீர்ப்பை சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய்?" என்றார்.

இந்த ஆதி மொழியாவது சிவகாமிக்கு அருவகுப்பை உண்டாக்கியது என்று அவன்

முன்பாவத்தில் தெரிந்தது. ஆயனருக்கும் அது பிடிக்கவில்லை என்பது அவருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்பாடிற்று.

"அடி களை! முகத்தை ஏதோ வேடிக்கை யாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். தானைக் குழுவாக்கி காஞ்சியில் சிவகாமியின் அரங்கேற்றம் நடந்தது. ஆகா! நான்கள் அந்திரு இல்லாமல் போய் விட்டார்களே!" என்றார் ஆயனர்.

"எல்லாம் கேள்விப்பட்டேன், அரங்கேற்றம் அதற்குப் பின்னால் நடந்தவை எல்லாம் அறிந்து கொண்டேன், உங்களுக்குப் பெரிய ஆபத்து வந்ததாமோ? மதயானையின் கொப்பத்துக்குத் தப்பினீர்களாமோ?" என்றார் பிக்ஷு.

"ஆம், கவாமி! ஏதோ தெய்வத்தின் அருள் இருந்தபடியால் தப்பிப் பிழைத்தோம்... தங்களுக்குச் சாவகாசம்தானோ? இன்று பிணை இங்கேயே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறி, ஆயனர், பிக்ஷுவின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

"ஆகா! எனக்குச் சாவகாசத்தான், இன்றைக்குத் தங்கள் சிஞ்ஞத்திலே பிணை என்று என்னிக் கொண்டுதான் வந்தேன், தங்களுக்கு அதிகச் சிரமம் இல்லாவிட்டால்....?" என்று பிக்ஷு கனுவதற்குத் "சிரமமா? என்னுடைய பாக்கியம்!" என்றார் ஆயனர்.

முற்றத்தில் கிடந்த இரண்டு பெரிய கற்களில் இருவரும் எதிர் எதிராக அமர்ந்தார்கள்.

"அம்மா, சிவகாமி! நீயும் உட்காரவாமோ? அடி களுக்குச் சவையனில் அபார, பிரேமம், தெரியுமோ, இல்லையோ?" என்று ஆயனர் கூறி விட்டு, பிக்ஷுவைப் பார்த்துச் சற்று மெதுவான குரலில், "அடி களை! அஜ்ஞா சித்திரங்களைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் வந்ததா?" என்று கேட்டார். அப்போது அவருடைய முகத்தில் அளவிடக் கூடாத ஆர்வம் தோன்றியது.

ஆயனர் உட்கார் சொல்லியும் சிவகாமி உட்காருவதில்லை. தானைப் பிடித்துக் கொண்டே நின்றாள். அவளுடைய கவனம் இவர் கருணைப் பேச்சில் இருந்தபோதிலும், இடைவிடையே கண்கள் பாஞ்சோதியையும் கவனித்தன.

புத்த பிக்ஷு ஆயனரின் கேள்விகளுக்கு மறுமொழி சொல்லாமல், "ஆயனரே! தெய்வத்தின் சிறப்புகளைக் காட்டிலும் தங்களுடைய சிறப்புகளே மேல் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது!" என்றார்.

"கவாமி..." என்று ஆயனர் மறுமொழி சொல்ல ஆரம்பித்த போது, பிக்ஷு அதற்கு இடங்கொடாமல் தொடர்ந்து சொன்னார்: "நான் முகத்துதி செய்வதில்லை,

ஆயனரே! உன் கைமையச் சொல்லுகிறேன். நெய்வந்தின் சிருஷ்ட அழிந்து போகக் கூடியது. இந்த மனித உடம்புக்கு அறு வயதுக்கு மேல் விடையாது. தரை, தரை, மூப்புத் துன்பங்கள் மனித தேகத்துக்கு உண்டு. ஆனால், நீர் அமைதிக்குக்கிறீர். இந்த அற்புதச் சிவகன், இவற்றைத் தாண்டி இவ்வயல்வலகா? தரை, தரை. மூப்புத் துன்பம் இதைச் சிவகனை அழித்து வல்லவா? கல்லால் அமைத்த இந்தச் சிவகனில் விளங்கும் தீவகனை ஆயிரம் ஆயிரம் வருஷங்கள் ஆனபோதிலும் மங்காமல் இருக்கிக்குமல்லவா? உம்முடைய சிருஷ்ட நெய்வ சிருஷ்டையை காட்டிலும் மேல் காப்பதில் சத்தேகம் என்ன?"

வைவெல்லாம் கேட்ட ஆயன் சிறியின் முகத்தில் கைவ ருணத்தின் கீழும் தாண்டி மாடியது.

"அடி களை! தாங்கள் சொல்லும் பெரு வையெல்லாம் விவரமிக்கே சேரும். நடனக் கலைமயில் அவன் இவ்வளவு அற்புதத் தோக்கி அமை திராவிட்டால், இந்தச் சிவக வடிவங்களை நான் எப்படி அமைத்திருக்க முடியும்?.... ஆனால்! குழந்தையின் அரங்கு தேற்றத்துக்கு நீங்கள் இவ்வளவுப் போய் விட்டீர்களே! குதிரைக்காரியார் பிரயித்து வந்த பித்து நின்று விட்டார். அன்றைக்கு இரண்டு பேர் இவ்வளவுப் போனதுபோலாம் எனக்கு வரும். நாங்களும் இவ்வளவு: நாவுக்கரசர் பெருமானும் இவ்வளவு...."

"ஆமாம், ஆமாம்! ஆயனரே! நாவுக் கரசர் விவரமயில் அரங்குதேற்றத்தில் போது இருந்திருந்தால் ரொம்பவும் துணை வலமடைந்திருப்பார். முக்கியமாக, சக்கரவர்த்தி யின் 'மந்த விவரம்'த்திலிருந்து எடுத்து அபிதயம் செய்த கட்டத்தை ரொம்பவும் ரஸித்திருப்பார் நாவுக்கரசர். மதுபானம் செய்த புத்த பிஷாவும்காபாலிகளும் என்ன. விட்ட இடம் செகு ரஸமாக இருத் திருக்குமே?"

ஆயனரின் முகம் சிறிது கருங்கிறது. "கவாமி! ஹாஸ்ய ரஸத்தைக் காட்டுவதற் காக அந்த விஷயத்தைச் சிவகாமி எடுத்துக் கொண்டான். மற்றபடி அவளுக்கு மகான் கனாசிய புத்த பிஷாக்களைப் பரிசீலிக்கும் எண்ணம் கொஞ்சமும் இல்லை!" என்றார்.

இவற்றிலிருந்தார். அதில் காபாலிகளும் புத்த பிஷாக்களும் பெரும் கேலிக்கு உண்டாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அந்த ஹாஸ்ய விஷயமாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அமைத் தறித்துத்தான் மேற்கண்ட பேச்சு நடந்தது. பின்னர் பிஷா சொன்னார்:

"வாழ்கவந்தான்: ஹாஸ்ய ரஸத்தை அபிதேத்துக் காட்டி பிஷாவும் பொருத்த மான சம்பவம். காபாலிகள் புத்த பிஷா வின் தகைத் தடுமியைப் பேசுக்கப் பார்த்து, பொட்டைத் தகையவைத் தடவி விட்டுக் கொட் டி. மூலம் கட்டத்தில் ஹாஸ்ய ரஸம்: தவம்பி ரி. துகும்! ஆனால், கைப்போர் சிறிது துடிவந்ததன்மேல் விதோ புத்தத்தைப் பற்றிய செவ்வி வந்தது. சக்கரவர்த்தி எழுந்து போய் விட்டாராமை? என்பதும் கவனித்து விட்டி. நாமே?...."

"ஆமாம், ஆமாம்! அதுதான் சற்று மனக் கிவசத்தை அளித்தது. அதனாலேயே சிவகாமி கூட அது தானாக உதிராமலிருப்பா மல் இருந்தான். அரங்குதேற்றத்துக்குப் பிறகு இவ்வளவுத்தான் மதுபடியும் காலில் சக்கரக் கட்டிக் கொண்டான். அடி களை, புத்தம் எதற்காக வந்திருந்து எதற்காக இவ்வ ல் ஒருவரைப் பொருள் கொண்டு கொண்டு சாக வேண்டும்?" என்றார் ஆயன்.

"ஆயனரே! அத்தக் கேள்வியை ஏற்று பிஷாவாகிய என்னிடம் கேட்டு என்ன பிரயோஜனம்? கைத்திறுள்ள திரிபுவன சக்கரவர்த்திகளையும், குமார் சக்கரவர்த்தி களையும், மகாராஜாக்களையும் சுவ ராஜாக்களையும், சிறைசரிகளையும் பாடத் தகையவர்களையும் கேட்ட வேண்டும். கொளையும் கொடுத்தும் திறைத்த இந்த உலகத்தில் புத்த பகவான் அங்கித்து அன்பு மத்ததைப் பரப்பினார். அதற்காகப் பிஷாக்க ளின் சந்தைத்தையும் மூதாபித்தார். அந்தப் புத்த பிஷாக்களை ராஜ் சைபகளில் பரிசு சித்துச் சிக்கும் காலம் இது! புத்தம் ஏன் வந்திருது என்று என்னைக் கேட்டு என்ன பயன்?"

அந்தப் பொல்லாத புத்த பிஷாவிடம், பேச்சு புத்தத்தில் அடங்கப்பட்டுக் கொண்டு தன் தந்தை நிறைவுகளைச் சிவகாமி அறிந் தான். அவருடைய கண்ணில் கோபக் கைக் விதிந்து, அவன், "அப்பா! புத்த பகவான் அன்பு மத்ததைவும் அறிய்சா தாமத்தையும் உபதேசித்து உண்மையான். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் அந்தப் புத்த பகவானுடைய பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு போய் பிஷாக்கள் தோன்றி, மக்களை வஞ்சித்து ஏமாற்றி வருகிறார்கள். ஆகையதான் புத்தம் முறையி லிப்பிதங்கள் வருகின்றன!" என்றான்.

மகா ரஸிக்கும் சைவ கலைகள் லும் வல்லவருமான மகேத் திரவரம் சக்கரவர்த்தி யுள்ள ராமிருந்த போது, 'மந்த விவரம்' என்னும் ஹாஸ்ய நாடகத்தை

ஆயனருக்கு, 'இதேதடா வம்பு?' என்று தோன்றியது. அங்கிருந்து சிவகாமியை எப்படியாவது அனுப்பி விட எண்ணி, அவளை இரக்கம் தோன்றப் பார்த்து, "குழந்தாய், சிவகாமி! நீ வேண்டாமானால் உன்னை அத்தைவிடம் போய்..." என்று ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

அந்தவன் தாவித்தி, "ஆயனரே! தான் தோற்றேன், சிவகாமி மிகவும் புத்திசாலி! அவன் சொல்லியதில் ரொம்பவும் உண்மை இருக்கிறது!" என்றார், அவருடைய கரூர

முகத்தில் மறுபடியும் ஒரு கண நேரம் விசித்திரமான புன்னைக் காணப்பட்டது.

பேச்சை வேறுவழியில் திரும்பியாக வேண்டுமென்று ஆயனர் கூடுதல் கற்று முற்றும் பார்த்தார். அப்போது அவருடைய பார்வை அம் மண்டபத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் சிவகாமியையும் சித்திரங்கமையையும் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற பரஞ்சோதியின் மேல் விழுந்தது.

"கவாமி! அந்தப் பிள்ளை யார்? உங்களுடைய சீடனா?" என்று கேட்டார் ஆயனர்.

பஞ்ஞாலம் அத்தியாயம் தாமரைக் குளம்

த

ன்னைப் பத்திரிகை பிரசுரிகள் என்பது காதில் விழுந்ததும் பரஞ்சோதி அவர்கள் இருந்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அதே சமயத்தில் புத்திசாலி, "என்று டைப் சீடல் இல்லை, ஆயனரே! தங்களுடைய சீடனாகப் போகிறான். பரஞ்சோதி! இங்கே வா!" என்றார்.

பரஞ்சோதி அவர்களுக்குமிடையே நின்றான்.

அப்போதுதான் அவனை தவிராகக் கவனித்த ஆயனர் விவரித்தான், "யார் இதைப் பிள்ளை? எங்கேயோ பார்த்த மாநிலி இருக்கிறது?" என்றார்.

"அப்பா! உங்களுக்குத்தெரியுமில்லையா? அன்றைய இரவு மத யானையின் மேல் வேலை எறிந்தாரே. அவர்தான்!" என்று உற்சாகத்துடன் கூறினான் சிவகாமி.

பரஞ்சோதி தன் நினைவுகூட்டில் சிவகாமியை ஒரு கணம் ஒத்திட்டுப் பார்த்தான்.

ஆயனில் முகத்தில் ஆச்சரியமும் ஆர்வமும் பொங்கின.

"என்ன? என்ன? அந்த வீர வாலிபனா இவன்? என்ன வாகவமாய் வேலை எறித் தான் - மாமல்வர்கூட அதிசயிக்கும்படி! இவனுக்கு எந்த ஸார்? இத்தனை தானும் எங்கே இருந்தான்? தங்களை எப்போது சந்தித்தான்...?" என்று ஏமாச்சியாக ஆயனர் கேள்விகளை அடுக்கினர். சாதாரணமாக ஆயனர் தாம் கடுபட்டுள்ள கண்களின் விஷயத்திலே தவிர, வேறெதி லும் இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டிப் பேசுவ தில்லை.

"செந்தர்வாச மலைக்குப் போய் விட்டுத் திருப்பும் போது இந்தப் பின்னணிய வறியில் பார்த்தேன்..." என்று பிஷு ஆரம்பிப்பதற்குள்ளே ஆயனர் பரந்த சோதியை மறந்து விட்டார்.

"ஆகிரி, அடிகள் செந்தர் மலைக்கா போயிருந்தீர்கள்? அங்கேயுள்ள செந்தி அசையங்களைப் பார்த்தீர்களா?" என்றார்.

"பார்த்தேன், ஆயனரே! அதைப் பற்றி அப்பறும் சொல்லுகிறேன். நான் வரும் வழியில் சாலை ஓரத்தில் இந்தப் பின்னண படுத்துத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். இவனை ஒரு பெரிய தாக சரீர்ப்பம் கடிக்க இருந்தது. என்னுடைய கொல்லா வீரதத் தைக் கூடக் கவனித்து அந்த தாகத்ததைக் கொண்டு இவனைக் காப்பாற்றினேன்..."

"இது தவறு வேடிக்கை! தங்கன் திரு நாமம் தாகத்தி! இவனை தாகம் தீண்டா மல் தாங்கிக் காப்பாற்றினீர்கள்! இவன் எங்களை தாகம் கொல்லாமல் காப்பாற்றி னான்! ஆகிரி! ஆகிரி!" என்று ஆயனர் சிரித்தார். தாகம் என்பது சரீர்ப்பத்துக்கும் பாணைக்கும் பெயரானபடியால் ஆயனை குக்கு மேற்படி சிபேனடப் பொருத்தம் சிக்க லீநொத்ததையுளித்தது.

பத்த பிஷு, "இவனை நான் காப் பாற்றியதால் பல காரியங்க ளுக்கு சாதகமாயிற்று. தங்க ளுக்கு இவன் ஓயை கொண்டு வந்திருக்கிறான்!" என்றார்.

"ஓயலையா? யாரிடமிருந்து?"

"திருவேண்டாட்டு தம்பிலாய வைத்தியரி டமிருந்து. அவருடைய மருமகன் இவன்!"

ஆயனர் ஆர்வத்துடன் எழுந்த, "என் அருமைச் சிபேத்திரின் மருமகனா நீ? என் பெயர் என்ன, தம்பி?" என்று கேட்டுக் கொண்டே பரந்தசோதியைத் தழுவிக்கொண்டார். பிறகு, "ஓலை எங்கே?" என்று கேட்டார்.

பரந்தசோதி தாகத்தினையே நோக்கினான். அவர், "ஆயனரே ஓலை காணாமல் போய் விட்டபடியால் வாலிபன் இங்கு வரவதற்கே தயங்கினான். அதற்காகவே இவனை நான்

அழைத்துக் கொண்டு வந்தேன். இவனு டைய மாமன் தங்களுக்குத் தாயுக்காரருக் கும் ஓயலகன் கொடுத்திருந்தாராம். அந்த ஓயலகனை மூட்டைக்கும் கட்டி வைத்திருந் தான். அன்றிரவு பாணை மேல் மேல் எறிந்த இடத்தில் மூட்டை காணாமற் போய் விட் டது" என்று திறந்தினார்.

அப்போது ஆயனர், "ஆமாம், ஆமாம்! பாணை தின்ற இடத்தில் ஒரு மூட்டை இருந் தது. அதை நான் எடுத்து வந்தேன். ஆனால், மறுநாள் கோட்டைக் காவல் துணைவரி ஆள் அனுப்பி அதை வாங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார். போனால் போகட்டும். என் அருமை தங்கன் மருமகன் என்று சொன் னால் போதாது! ஓயலை வேறு வேறுமா?... வெகாமி, நம்மடம் பெரும் விபத்தினிருந்து காப்பாற்றிய வீரப்பிள்ளை இவன்தான். இவனுக்கு உட்குண்டைய தன்றியைத் தெரிவப் படுத்து!" என்றார்.

சுவகாமி பரந்தசோதியைப் பார்த்த வண்ணம், "இவருக்கு நான் தந்த செந்தர் தப்போவதில்லை. இவரை வாரி விதிக்குத் துறக்கே வந்து வேலை எறிவச் சொன்னது? இவர் பாட்டுக்கு இவர் காரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு போவதுதானே?" என்றான்.

சுவகாமிதான் இத்தக் கடுஞ்சொல், கேட் டுக் கொண்டிருந்த மூன்று பேரையும் சிறிது திடுக்கிடச் செய்தது.

தாகத்தி ஆயனரைப் பார்த்து, "உங்கள் துமரிக்து என்ன ஏதாவது கூடம்பு குண மில்லையா?" என்று கேட்டார்.

"அதிசயமாக ஒன்றுமில்லை, சுவாமி! அன்று அங்கேற்றம் நடுவில் தடைப்பட்ட நிலிருந்து அவளுக்கு உற்சாகக் துறவு ஏற் பட்டிருக்கிறது. அது ஏதோ அபசுதனம் என்று நினைக்கிறான்... வெகாமி! நீ உன் அக்கைட்டம் போய், 'அதிதிகள் வந்திருக் கிறார்கள்' என்று சொல்லு, அம்மா!" என்றார்.

"ஆகட்டும், அப்பா!" என்று சொல்லி விட்டுக் வெகாமி அந்த வீட்டின் பின்சட்டை நோக்கிச் சென்றான். மண்டபத்தின் பின் வாசற்படியைய அவன் தாண்டிக் கொண் டிருந்த போது, புத்த ஷு பின்வருமாறு பரிசாக தூதில் சொன்னது அவன் காதில் இலையாக விழுந்தது. "உம்முடைய நுமாரி வைத் தாங்கள் தன்றாகக் கவனிக்க வேண் டும். ஆயனரே! சாதாரணமாக, இளம் பெண்கள் உயிரின் மேல் வெறுப்புக் கொண் டார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் காம வேலுறுடைய புஷ்ப பாணைகளாகத்தான் இருக்கும் என்பது உலகுத் தெரியாதா?"

சுவகாமி தடைத்தான், "இந்தப் புத்த பிஷு பொல்லாதவர்! தெஞ்சிறும் நாவிலும் தந்தை உடையவர்! இவ தடம் அப்பாவுக்கு என்ன

வினோகம் வேண்டிக் கிடக்கிறது?" என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

ரண்டால் கட்டுக்குள் சிவ காமி நுழைந்ததும் அங்கே 'ஹலால்' வென்றும் 'சடசட்' வென்றும் பலவிதமான சப்தங்கள் ஏக காவத்தில் உண்டாயின.

பரவின.

பந்தைக் கிளிகளும் பஞ்சவரிணைக் கொள்களும், 'அக்கா! அக்கா! என்று கூவிய தாசனவாய்ப் புடிகள் 'கிக்கி!' என்றன புறாக்கள் 'சடசட்' வென்று, சிறகுளை அடித்துக் கொண்டன, சூதாட்டக் கூரை மேல் உட்கார்ந்திருந்த மயில் 'ஜீங்' வென்று பறந்து தரைக்கு வந்தது. அங்கிருந்த மான் குட்டி மட்டும் சப்தம் ஒன்றுச் செவ்வாயில், சிவகாமியின் பூசத்தை அண்ணாந்து பார்க்கக் கொண்டது அவள் அருகில் வந்து நின்று.

இந்தப் பட்டினம், மிருகங்கள் எல்லாம் சிவகாமி விளையாடியப் பொழுதுபோக்கு வதற்காகவும், ஆயனரின் சிற்ப - சித்திர வேலைகளுக்காகவும் இரண்டாவது கட்டில் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன.

சிவகாமி பிரவேசித்ததும் அவை போட்ட சப்தத்தைக் கேட்டு, "சீ! போதாமை இருக்க! தலைவெதனை!" என்று அலட்டினாள்.

சடசடென அங்கு அநிசயமான திசுப்தம் உண்டாயிற்று.

சிவகாமி கூறும் மூற்றும் பார்த்து விட்டு "இன்றைக்கு ரதிலைத்தான் அழைத்துப் போக வேண்டும். ரதிகைச் சப்தம் போடாமல் வருவான்! ரதி. வா!" என்று கூறி விட்டு மேலே சென்ற போது, மான் குட்டி மட்டும் அவளைத் தொடர்ந்து சென்றது.

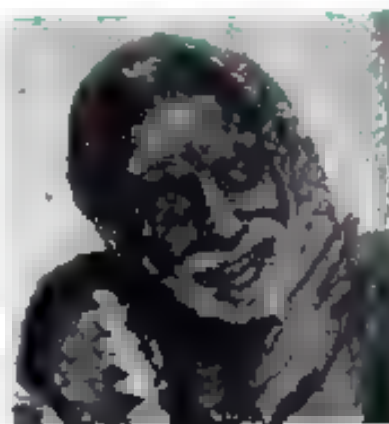
மற்றப் பட்டினம் மௌனமாயிருந்த போதிலும், தலைவரைச் சாங்குக் கொண்டும் மற்றும் பலவிகைக் கோணங்கள் சென்று கொண்டும் ரதிலைப் பொறாமை ததும்பி வண்டளால் நோக்கின.

ரண்டாவது கட்டைத் தான் டியதும், ஸ்கந்தாவது கட்டு ஒன்று இருந்தது. அது சமையல் கட்டு என்பது. அங்கு வந்த புக்கவினாலும், அடுப்பிலிருந்து பலவகை உணவுப் பதார்த்தங்களின் நறுமணங்களினாலும் தெரிய வந்தது.

தாழ்வாரத்தில் தின்றபடி, "அத்தை!" என்று கூப்பிட்டான் சிவகாமி.

"ஏன், குழந்தாய்?" என்று கேட்டுக்

அருள்வாக்கு

கூடாதீர் என்றால், "எவர்களைத் தன்னைக் காவம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்களை ரகிப்பது" என்பது அர்த்தம்.

காவத்தும் திரைமேது வம்பாத் காவத்தீர்! தயமிதிவதே!

காவம் பண்ணுவதென்றால் இங்கே பாருவதில்லை. பிரேமமயடனும் பத்தியடனும் உச்சிப்பது என்று அர்த்தம். யார் தன்னைப் பண்படுத்தியுடனும் பிரேமமயடனும் தெயுபம் பண்ணுகிறார்களோ, அவர்களைக் காவத்தீர் மந்திரம் ரகிக்கும். அதனால் அந்தப் பெண் அதற்கு வந்தது. வேதத்தில் காவத்தினைப் பற்றிக் சொல்லும் போது,

காவத்தீர் சந்தனம் மரதா

என்று இருக்கிறது. சந்தனம் என்பது வேதம், வேத மந்திரங்களுக்கெல்லாம் தாயர் கந்தனம் காவத்தீர் என்று வேதமே சொல்கிறது. 34 அஷ்டம் கொண்ட காவத்தீர் மந்திரத்தில் ஒன்றொன்றும் எட்டெழுத்துக் கொண்ட ஒன்று பாதங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் அதற்கு 'தரிபதா' காவத்தீர் என்றே ஒரு பெண் இருக்கிறது. இந்த ஒவ்வொரு பாதமும் ஒவ்வொரு வேதத்தின் ஸாரம். அதாவது ரிக், யஜுர், சாமம் என்று ஒன்று வேதம் எனவும் இதுகூடப் பிழிந்த கொடுத்த ஸாரம் (ஸாரம்) காவத்தீர் என்று மந்திரம்.

— இக்கருகு கால்கி கொமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய உவாழிகள்.

சிந்திக்கும் நேரம்

நிலைப்படுத்தும் படத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லாதது போலவே ஆரம்பக் காட்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று அல்லுவதாக ஒட்டாமல் போய் விட்டாலும் கார் விபத்துக்குள்ளாகும் மாலினி (அறிமுகம்) கோமா நிலைக்குப் போன பின், "ஓமன்" போன்ற ஆவியலகம் சம்பந்தப்பட்ட ஆங்கிலப் பாடல்களின் நிமிஷ காட்சிகள் துணை நின்று விவரணப்பைக் கூட்டுகின்றன.

கூடல் அப்படியே அசையாமலிருக்கத் தலை மாட்டும் தனியே 360 டிகிரிக்கு முழு மையாகச் சுற்றி நிலைப்பதும், இடுகாட்டின் ஒரு பகுதித் தரை படிப்படியாகக் கொந்தளிக்கும் சேதமாக் குட்டைபோக மாறுவதும், பரந்து விரிந்த இரட்டைக் கூட்டில் சட்டென ஒரு மிளிர்ச்சியுள்ளதாக மாறி ஆவியப் பெண் அதில் நீச்சலடிக்க, கட்டிலில் கண்ணாடிப் பரப்பின் மீது படுத்த படியே அதைப் பார்த்து ரசித்து மயங்கிப் போகும் நிழல்கள் ரவியை அவள் ஆவியோடு தழுவி உள்ள எஞ்சுள் இழுத்துத் தன்னி ரீதியுள் அமரக்க நீர்க்குமிழிகள் கொப்புளிப்பதும்—

ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கும் ஹிதேவிக் காட்சிகள் போலத்தான் என்றாலும் பரபரப்புக்குக் குறைவில்லை. அவற்றுக்குப்பக்க வலுவாக விளங்குவது சங்கர் - கிணைவின் பின்னணி இளை.

கோமாவில் படுத்திருக்கும் மாலினியின் ஆவியின்னொரு பெண்ணின் கூடலில் புதுநூல் கொள்விறது. தள்ளை அந்த நிலைக்கு ஆளாகிவா நால்வரைப் பழியாங்குவது அதன் நோக்கம். அவர்கள் ஒவ்வொருவராக அவை அவதக் கொணை செயல்பட்ட, ஆவியின் அட்டகாசத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவது எப்படி?

வெகுதான் தன்மைக்காக மாலினியின் தாய் (கமலா காமேஷ்) மருத்துவமனையில் நினைவில்லாமல் படுத்திருக்கும் தன் மகளின் கூடலில் செதுத்தப்பட்டிருக்கும் குழாய் இணைப்புக்களை (பிராணவாயு, சைவன், இரத்தம்) மீட்டுவதெய்றிந்து அவள் உயிரைப் போக்க, ஆவிய் அடங்கிப் போகிறது.

முதலில், "எப்படியாவது என் மகளின் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள் டாக்டர்"

என்று நிழல்கள் ரவியிடம் அழுது மன்றாடும் அந்தத் தாயே முடிவில் மகளின் உயிரைப் போக்கிவிடும் உறுதிக்கு வந்துவிடும் பாத்திரப் படைப்பு கமலா காமேஷ்-க்கு அளவெடுத்த துத்தைத் சட்டை.

நிழல்கள் ரவி, கமலா காமேஷ் - இந்த இருவரையும் விட்டு விட்டால், படம் முழுவதும் எல்லாவது தேடினாலும் பழக்கப்பட்ட, போல முகங்கள் யாருமே இல்லை.

ஆவியின் அட்டகாசங்களைப் போக்கி அழிந்து விடப் பூசாரிகளையுந் மதச்சின்னங்களையும் நாடிப் பயன்படுத்தாமல் மருத்துவரீதியில் முடிவு கண்டிருப்பது ஆறுதலான விஷயம்.

என்றாலும், இயக்குனர் இந்த ஆவியுலகச் சமாராசங்களை இன்னும் சற்று ஆழமாக ஆராய்ந்திருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது. காரணம், உயிரோடு கோமா நிலையில் இருக்கும் போதே கூடலையிட்டு ஆவியெனியேறி இப்படியெல்லாம் அட்டிப் படைக்கிறது என்பதை, என்னதான் இது நயிற் சினிமாகாக இருந்தாலும் கூட, தீரணிக்க முடியவில்லை.

நட்சத்திரப் பட்டியலையும் அதனுடன் இணைத்திருக்கும் நயிற் சினிமா கிபார்முலாவையும் நம்பி விராமல் காயிராவையும் சுத்தரிக்கோலையும் நம்புவதற்கு நிறையத் துணிச்சல் வேண்டும். இயக்குனர் ரமேஷ் குமாருக்கு அது நிறையவே இருக்கிறது.

அதோடு, சரி.

—சி. ஆர். செ.

"(சினிமா வெகாரத்தின் முக பாவனையால் படத்தின் தன்மையை உணர்த்தலாமே...) என்று ஜெயா கொடுத்த வாசகம்: நெய்ஸஸ் ரூரலோன், போட்டல்புதர்.)

50

ஆவியைத் தம்பிசோய் பிரமிப்பு

தம்பிசோய் வெறுப்பு

அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி ரூ.250/- ஆறுதல் பரிசு பெறும் கதை-3.

‘அரசின்’ பதவி மூத்து வரலாம் என்றும் எழுத்துகள் சொன்களாய். எதிரிக் கவரிவது முனை இவ் உணர்வு கொள்ளச் சொல்லி, பெரியவருக்கு எழுத்துக்கள், பன் ஸ்டாப்களில் ‘பன் வரலாம்’ என்று எழுதிய தலைமுறையும், ‘காதல் வரலாம்’ என்று இளைய தலைமுறையும்.

ஆன்பத்திரியின் வல்லாய். அனாதைய மால் இருந்தது. வெவ்வேறு மனிதர்கள் மூடிகளாகவும், நம்பிக்கை இல்லாமல்

ஆன்பத்திரியின் வல்லாய். அனாதைய மால் இருந்தது. வெவ்வேறு மனிதர்கள் மூடிகளாகவும், நம்பிக்கை இல்லாமல்

“சிக்கிரம்... சிக்கிரம்...” என்று அவ சரப்பித்தினால் சிக்கிரக்காரன்.

சிக்கிரவிறுவி மடங்கிக் கிடந்த தன் மகனைக் குனிந்து தூக்கித் தொளில் சாய்த்

மரணம்

சத்தொடித்துடன், சொல்லாய், சந்தவராய். எனவுகள் கமத்து, கரிப்பங்கள் கமத்து. மரணத்தைக் கமத்து. அதுவரலாய். இரத்தமாய். அங்குலினமாய். ஆன்கள், பெண்கள், குழந்தைகள், மனிதர்கள். இத்துடன், இலக்கம் நின்று போன, வெறும் பிணங்கள்!

துக் கொண்டான். வாசலுக்கு வந்தவனைத் தடுத்து திறந்தி னான் கெட்டிப்பர்.

“புள்ளைக்கு ரொம்ப பூடியலங்க. உடனே ஆகபத்திரியிலே சேர்க்கணும்னு எங்க கனா டாக்டர் எழுதிக் கொடுத்து விட்டாருங்க...” என்றான் கலங்கிய

குறையில்.

"அப்படியா? சேர்ந்து டலாம். ஒன்னும் கஷ்டமில்லாதே." என்றான் கேட்கிறவர்.
"அப்படியே மகிசைவாத்தி ரேண்டு சூபா கொடுத்துட்டுப் போ..."

கொடுக்கா விட்டால் நிதும்ன அறுப்பி வீடுவாசேவ என்று பவத்து. நயானைத் தந்து விட்டு உள்ளே சென்றான்.

விவசேனரத் தன்னை வந்த ஒருவன்.

ஒயி. டிக்கெட் கொடுக்குமிடத்தில் ஸ்க் சென்ற நிறுத்தினான் சிப்பத்தி. "வா... ஒயி. டிக்கெட். வாங்கியாறவாம்..."

ஒயி. டிக்கெட் வாங்க ஒன்னுமன் வால் போல் வர்சை இருந்தது. ஒயி. டிக்கெட் தற்பவலிடம். அண்ணை... நமக்குத் தெரிஞ்சு கேட்க அலசாய். டிக்கெட் குடு... யன்றான் விவசேனரத்.

"பெரு என்னப்பா?"

சிவசீலம் -

"முனியசாமிங்க..."

"ஓம். பேசுறக் கேக்கலே. புள்ளை பேசுறக் கொல்லு..."

"கண்ணை மூட..."

எழுதித் தந்த சிவசீலம் மரங்கிக் கொண்டு. மீண்டும் விவசேனரத் தன்னை ஸ்க். முதலில், மலர் வாசனையைத் தாண்டி

"என்ன பண்ணுது?" என்றான் சிவசீலம்.

"புள்ளைக்கு நடிக்கலாம்..."

"நினை எம்ப்பா தேமென்னு முழித் தக்கிட்டு திக்கே? இதுல உட்கார் எவாம்..."

"மலர்சாமி இப்பே..." என்ன என்று கேட்கி உட்கார்த்தினான்.

எப்பன் மெதுவாகக் கண் திறந்தான்.

"பரிசுத்தா என்னா? பெட்டுலே உங்களைச் சேர்த்துட்டுக் காப்பி ரொட்டி வாங்கியா ரேன்..." என்று கூறிய முனியசாமிக்கு

இறந்து போன மனனவி 'கறுப்பு' வின் ஸூபாக் வந்தது. உலகத்திலேயே தான் மட்டுமே அனாதையாய் இருப்பதாய்த்

தொன்ற அழகை வந்தது.

"அடச்சி... எம்மா இப்பவே செத்துப் போன மாதிரி அழகுதே?" என்றான் விவசேனரத் தன் ஒருவன்.

சமர்ப்பணம்

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மருத்துவத் துறைய் பேராசிரியராக விளங்கிய காவலஞ்சென்ற டாக்டர் ஆர். எம். (ஆர். சுப்ரமணியம்) அவர்களுக்கு இக்கதைவைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

— சஞயர் சாதி.

சஞயர் சாதி

இருபத்திரெண்டாம் நம்பர் அறைக்கூடுகே
நிறுத்தினான்.

"இங்கேதான் காட்டினும். இந்தா,
சீட்டைப் படி..."

மீள்வழியைத் தூக்கப் போனான் முனிய
சாமி.

"இந்தாப்பா... ஒரு அஞ்சு ரூபா கொடு..."
என்றான் வில் சேர்க்காரன்.

மீடுங்காத துறையாய் வாங்கிப்
போனான்.

இருபத்திரெண்டாம் அறையின்
உள்ளும், வெளியும் தம்பலாய் இருந்தது.
உள்ளே மேஜையைச் சுற்றியிருந்த நாற்காலி
களில் டாக்டர்கள். அவர்களைச் சுற்றி
நோயாளிகள்.

கண்ணன் பரிசோதனை மேஜையில்
கிடத்தப்பட்டான். ஒரு டாக்டர் எழுந்து
வந்து, "என்ன பண்ணுது?" என்றார். விழி
இளம்பயைத் தூக்கிப் பார்த்தார். தலையை
ஆட்டிப் பார்த்தார். பார்ச்சைப் ஒளியைச்
கண்ணுக்குள் அடித்தார். உத்தியல் போன்ற
கருவியை எடுத்து மூட்டுகளில் தட்டினார்.
சுவிசைக் கொண்டு பாதத்தைக் கீறினார்.
காலைக் கையைத் தூக்கிப் பார்த்தார்.
"எய்யனுக்கு முனாக் காச்சல் மாதிரி தெரி
யது. பெட்லேசேத்துக்கிரியாப்பா?" என்ற
படி ஒ.பி. டிக்கெட்டில் ஏதேனோ எழுதினார்.
"எய்யனுக்குச் சரியாகிடுமா சாமி?"

"எய்யனைத் தூக்கிவிட்டு வாங்க..."
என்று டாக்டர் அடுத்த அறைக்குப்
போனார். முனியசாமி எய்யனைத் தூக்கிக்
கொண்டு அவர் பின்னாலேயே ஓடினான்.

அடுத்த அறையில் சிவப் டாக்டர்,
முனிய நான்கைக்கூத்து வகுப்பு எடுத்துக்
கொண்டிருந்தார்.

"கொஞ்ச நேரம் எய்யனை வச்சுக்கிட்டு
இங்கேயே இருங்க. சிவப் வகுப்பு முடிச்ச
பின்னாலே, நான் வந்து அவர்கிட்டே
பெட்லேசேசேர்க்கக் கைபெழுத்து வாங்கித்
தாரேன்..." என்று சொல்லி விட்டுப்
போனார் அந்த டாக்டர்.

சீட்டிடம் அடம்பிடித்துக்காகக்
கையெழுத்து வாங்கியவின் சாப்பாடு சீட்டு
வாங்க இருண்டாம் நம்பர் அறைக்குப்
போனான்.

இரண்டாம் நம்பர் அறையிலும் வரிசை
இருந்தது. வரிசையில் நிற்காமலேயே சிலர்
சாப்பாடு சீட்டு வாங்கிப் போனார்கள்.
மீள் பணம் தந்தார்கள். சிலரிடம் பணம்
கேட்டார்கள். கேட்டுத் தராதவர்களைச்
'சரவுக்கொக்கி' என்று திட்டினார்கள். தன்
முறை வந்ததும் டாக்டர் எழுதித் தந்த
சீட்டை முனியசாமி காட்டினான். பெயர்
விவரம் எழுதிச் கொண்டு இன்னொரு
சீட்டு தந்தார்கள்.

"இந்தா... இதைக் கொண்டு போய்

துக்கிப் பன்வெண்டுலே கொடு..."

துக்கிப் பன்வெண்டுக்குப் போதும்
வரிசை யாரிடம் கேட்பது...?

எதுவும் புரியாமல், எய்யனைத் தூக்கிக்
கொண்டு இலக்கில்லாமல் நடத்தான்.

நூற்றில் பன்வெண்டாம் வார்டை
ஒருவாறு சுண்டுசீடித்ததும் 'அப்பாடா'
என்றிருந்தது. வாகையில், முகத்தில் கவலை
எய்யும் கைகளில் பண்ட பாத்திரங்களையும்
எய்யுதி தூக்கும் நோயாளிகளின் உறவினர்க்
கள். ஸ்ரீரங்கனை எந்தியபடி தலையில்
ஸர்ஜன்கள், நர்ஸிங் மாணவிகள்.

ஒரு மூன்று கொடு பெட்டு அணிநிறுத்த
நர்ஸிங் மாணவியிடம். "எய்யனை
பெட்டுலே சேர்க்கணும்ங்க..." என்றான்
முனியசாமி. சாப்பாடு சீட்டை அவனிடம்
தந்தான். நோட்டுப் புத்தகத்தில் பதிவுப்
பேரம். அந்தப் பென். "ஹிலோ நிம்மி..."
என்று தரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான். எதிரில்
ஒரு தலையின் ஸர்ஜன்.

"புது வந்த நிறுத்தி விட்டு, 'இன்னிக்கு
ஏன் இங்கேயும் போ' பாலமுருகன்?"
என்றான்.

"ஓய்யை பூடிக்கட்டு வர வேணாமா?"
என்றான். "நேத்து எங்கே ஆனையே
காணோம்?"

"ஆகப்ப..."
உள்ளிருந்து, "தீர்மவா, இங்கே வா..."
என்று கலாசை நர்ஸிங் கூப்பிட, "குண்டம்
மாவுக்கு ஓடவே முத்துலே வேர்த்துடுமே..."
என்றான். "சரி... அப்புறமா வரேன்..."

"இன்னிக்கு என்ன பூட்டிடி? ஆன்
பூட்டிடியா, ஆகப் பூட்டிடியா?"
"ஆகப் பூட்டி..." என்று சொல்லி
உள்ளே போனான்.

பின்னால் வந்த இன்னொரு ஹவுஸ்
ஸர்ஜன், பாலமுருகனிடம். "நல்லா கொக்கு
சுடுறே. ர..." என்றான்.

"எய்யனைப் பெட்டுலே சேர்க்கணும்..."
என்றான் முனியசாமி.

"கொஞ்சம் வெய்... பண்ணுங்க.
ஸிஸ்டர் வந்ததும் அலங்கரிட்டு
கொடுங்க..."

அந்த 'ஸிஸ்டர்' வந்து, சம்பிரதாய
நடைமுறைகள் முடிந்து, எய்யனைப் படுக்
கையில் கிடத்த இன்னும் அரை மணி நேரம்
ஆனது.

ஒ.பி.யில் பார்த்த டாக்டர் மீண்டும் எய்ய
னைப் பரிசோதித்தார். நீளமான சிட்டில்
எழுதினார். ஹவுஸ் ஸர்ஜன் ஒருவனைக்
கூப்பிட்டு, "இந்தக்கேக்கு எல்.பி. பண்ண
ணும்..." என்றார்.

பரந்திர டாக்டர்களில் சிலர் நோயாளி
களுக்கு ஊசி போட்டுக் கொண்டிருந்தனர்;
நோயாளிகளைப் பரிசோதித்துக் கொண்
டிருந்தனர்; வம்பளந்து கொண்டிருந்தனர்.

தமிழ்நாடு விடுதலைப் போராட்டம் என்பதன் பக்கத்தில் உட்காத்ததான் முனியகாமி.

“செய்யுள் ராசா, என்ன பண்ணுது?”

"..."

"சென்னை நகர கழகம் தயார்"

முனிவசாமிநாதர் சற்று நேரம் கூர்ந்து
பார்வையிட்டு வாய்ப்பு.

அப்பா... எனக்காகத்தான் நீ கஷ்டம், சாராயம் குடிக்கிறதை நீ ப்ப... நான் யாரோ...

முனியசகாமி தலைவரவர்கள் ஆட்டிவந்தவர்.

எனக்காகத்தான் நீ கொண்டாடு கல்
என்மே பண்ணி க்கவி யானே...

“இதெல்லாம் ஏதெல்லாம் இப்ப கேட்கிறேன்”

“முழுப் பரிட்சையப்போ போன வந்தனம்
எனக்குக் கால் ஒதுக்க போனப்ப, பரிட்சை
எழுத்துக்கு என்னை நெதழும் தூக்கிட்டுப்
போனியலப்பா...”

[illegible]

“நான் பொழுது கத்துவேனாப்பா?”

"தி பொருத்தத்துவே நான்..." என்றான்.

"இப்படியே படுத்துங்க. 47பேர் மாங்கிலா
நோஸ்."

“அப்பா... எனக்குப் பிள்ளைமகன்
கொடுத்தான். எந்தவாசையும் கடிக்கத் தும் 3 பாகி
நுக்கு...”

துவையோ... எம்புள்ளே என்னை
எனோ புகழ்பறாணே..."

வாசுடிக இரண்டு கிசிடெரிகன்
கிரெட்டப்பிடனார், அங்ககருடன் சந்தழம்
"தெய்வகாந்தர்"

பி. சி. சண்முகம்

பிரிவினரால் எல்லா உட்கட்டி காலம்.

முதல் பெண் இசை நடிகை. "வினாயகம்" படத்தில் நடித்தார்.

சூது எம்மடி, படிக்குமீமாணாயன், "உணவு உணவு அருமணத்தில், இல்லாமல்," என் னாயன்.

அடுத்த, பெய்டுக்கு வந்தார். அடுத்த பெய்டு அடுத்த பெய்டு அப்போது அவர் பார்வை கண்ணை மீடப் படி "ஆக..." என்று...

முனியகாரி தன் மையங்குத்த காப்பி
வாய்ப்புக்.ட முயற்சி செய்ப, அனை விழுந்த
முடிவாமல் - தினநிக் கொண்டிருந்தான்
வாயல். முயல் இருநி. கண்டன் செந்தி
பெயர்ந்து 'கேள்வம்' என்று துவங்குகிற
துக் கொண்டுள்ளது.

“என்னை பா பரத்தீங்க...” என்றார்
சுலாபு.

இதுவரும் பதில் சொல்வாராம்: போக-
-வாழ்ந்தே சிபிபாபி யா" என்று. என்னை-
-யும் அகிர்த்து சிங்க. "யா நம்பா இந்த
கேணப் பார்த்து."

ஆறு எம். டி. மாவலம் பூங்கா வா.
"என்னவா கேள் இது?" என்று.

“என் தொப்பணவியல்”

பதினெட்டு ஆண்டுகளாக ஒருவர் ரஸியேயில் உதவியாளராகவும், அதே சமயம் தபால் தந்தி அலுவலகத்தில் போர்ட்டராகவும் வேலை பார்த்து, இரண்டு அலுவலகங்களிலிருந்தும் சம்பளமும் வரங்கி இருக்கிறார்! அத்தனை ஆண்டுகள் சென்று அவருடைய மோசடிகளை ரஸியே போர்ட்டர் புலனாய்வுத் துறை கண்டுபிடித்தது.

ஆதாரம்: "இ ஸ்பெட்ஸ்மென்" நிகலஸ் நக்கோலம் அ. மூஸ்தபா.

"நாய்க் குட்டிக்கு நான்னு கேட்டியா?"
"இல்லை ஸார்..."
"இதுக்காகவே என்னை எம்.டி.யிலே மூன்று தடவை சிபெரியனைக்கலாம்..."

முனியசாமிநாயக கூப்பிட்டார், "எம்.டி.யா, நாய் எதனாகக் காய்ந்தது கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னாடி கடிச்சதா?"
"யோதித்து, 'ஆமாம் சாமி...' என்று சொன்னேன்."
"நெண்டு மச்சம் முன்னாடி ஒரு நாய்க் குட்டி என்று எப்பயன் சொன்னான். ரொம்ப பெரிசா ஏதும் காயமில்லே சாமி. அதுக்கு அப்பவே மத்திரிச்சுட்டேன்..."

"முட்டாளே..." என்றார், "அப்பவே தற்போது போட்டிருந்தா இந்த நெளவைம வந்திருக்காதேய்யா..."

ரேபிஸ், நாய்க் குட்டியால் வரும் மூளைக் காய்ச்சல் மரணம் திச்சயம். நூற்றுக்கு நூறு சதவீதம்.

சொன்னது மருமையால் புரியா விட்டாலும் ஏதோ போசம் என்கிற அளவில் புரிந்தது "முனியசாமிக்கு, 'எம் புள்ளைக்கு என்ன சாமி?' என்றான் அழுகையால்.

எப்பயனோட அப்பாவுக்கு கொவரத்தைச் சொல்லிட்டு, எப்பயனை 'செல்'லுக்கு மாத்திரும்.

சி சிப் போனஸின், கார்ட்டில் பொறுப்பு டாக்டர் முனியசாமிநாயக களினே கூப்பிட்டார், சொன்னார், "இது நாய்க் குட்டியால் வந்த மூளைக் காய்ச்சல், நாய்க் குட்டி உடனேயே ஊதி போட்டிருந்தா எந்தப் பிரச்சனையும் வந்திருக்காது. ஆனால், மூளைக் காய்ச்சல் வந்துட்டா, ஒன்றும் பண்ண முடியாது. மாரும் பொறுக்க மாட்டார்கள்..."

முனியசாமிக்கு இதுமீடக் கொண்டு வந்தது, "நான் பெத்த மகனே..." என்று நெஞ்சிலடித்துக் கொண்டான், "எம்புள்ளே நாய் மாதிரி கொண்டுச்சே சாகும் போறானா சாமி?"

"அப்படிக்கலாம் இல்லை..." யோசித்து, "ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டேன் சாகறதை வேணும்ன்னா தடுக்க முடியும்..."

பெருந்தூரெடுத்த ஆழ ஆரம்பித்தான் முனியசாமி, தளையில் பளரி பளரென அடித்துக் கொண்டான், "நீ படிக்க என்னைக் காய்ப்பாத்துவோனா நெண்டு சொன்..."

"இப்படி வெல்லாம் நீங்க கத்தக் கூடாது. எப்பயன் பக்கத்திலே இப்படி அடிக்கா அவன் மனசு என்ன பாடுபடுமோ நெண்டுகள் பாடுங்க..."

முனியசாமி போனலும் மூன்று மண்ணை களையும், பமித்தி பாக் களையும் கூப்பிட்டார் கார்ட்டில் பொறுப்பு டாக்டர், "யார் யார்" அந்தப் சபையனைக் கொண்டு நெண்டில் பஸ் நிறுத்தினார்?

"ஸார்... நான் தான் அந்தப் சபையனை முதுக்க எக்ஸாமின் பண்ணினேன்..."

ஸார்... நான்தான் இங்கே கஷன் போட்டேன்..."

"டோன்ட் ஓர்... என்றார் பொறுப்பு டாக்டர், "உங்களுக்கு ஒன்றுமே ஆகாது. இருந்தாலும் அந்தப் சபையனை தெருக்கமா நெண்டில் பண்ணி எவங்கள் வாய் வெக்கின் போட்டுக்கங்க. அந்தப் சபையனை 'செல்'லுக்கு அனுப்பிறதுக்கு முன்னாடி வாய்போன் இங்கே கஷன் போட்டு அனுப்புங்க..."

"யார் சபையனுக்கு ஊதி பொடுவது?" என்பதில் எல்லாருக்கும் தயக்கம் இருந்தது. இருந்தபோதிலும், யாராவது போட்டாக கொண்டு போனதால் தவிர்ப்புகள், தயக்கம் ஒதுக்குப் பின் பாலாடி நகல் பொடுவது என்று முடிவானது.

மருந்தை சிறிதளவில் எடுத்துக் கொண்டு எப்பயனாடுவில் சென்றான்.

"ஸார், பக்கமா கத்துவாங்க..." என்றான் நிறுவன், "எனக்குக் கடிக்கணும் போன் இருக்கு..."

பாலாடி நகல் ஓடி பின்வாங்கினான். எப்பயன் கற்று முற்றுப் பார்த்தான். அருகிலிருந்த ரோஸைக் கூட்டிக்கட்டி, "ஸார்... நான் அந்த பிரோவுக்கு அடிமில் தளையை விட்டுக்கேறேன். அதுக்கப்படிமா நீங்க எனக்கு ஊதி பொடுங்க. கடிக்கறதுமே நோணினாக கூப்பிட்டு என்று என்னாலே தளையை வெளியே எடுக்க முடியாது..." என்று மெதுவே கார்டிலில் தந்து இறங்கிச் சென்று தளாடும், ரோஸின் அடிப்புகை திறதும் இடையில் இருந்த சிறிய திடை வெளிக் குள் கஷ்டப்பட்டேன் தளையை உள்வெ நுழைத்துக் கொண்டான், "இந்த ஊதி போட்டா நான் பொறுக்கப்ப்பொனா ஸார்?"

பாலாடி நகலுக்கு அபுகை வந்தது.

வாலாஜா ரோடு பாண்டி பஜார் புரட்சிவாக்கம்

புரட்சிவாக்கம்
பாண்டி பஜார்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்
புரட்சிவாக்கம்

10%

தள்ளுபடி

ஸ்ரீ பகவான் கட்பீஸ் ஜங்ஷன்

21, பாண்டி பஜார், சென்னை
போன் : 443642, 443727

123, வாலாஜா ரோடு, சென்னை
போன் : 848968

புரட்சிவாக்கம்

ஆறு மாதங்கள் திசுர் விமானம் போல் பறந்தன. இத்தக கால இடைவேளைகளில் பூக்கியவரை சிரசுளைகள் ஒலிகொள்ளாகத் தீர்ந்தன.

வாழ்வேது தூக்கம் செய்த புகாரின் மீது போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்க. தனமும் அவற்றுள் பாதத்தை மலிக்ரமியும் பாட்டிக் கொண்டு குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டார் கூர். பங்குறுத்தும் தவறுக்கும் இலிமெல் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பதைக் கோர்ட்டு ஆணை இம்மதவி செய்தார் வகஜம்.

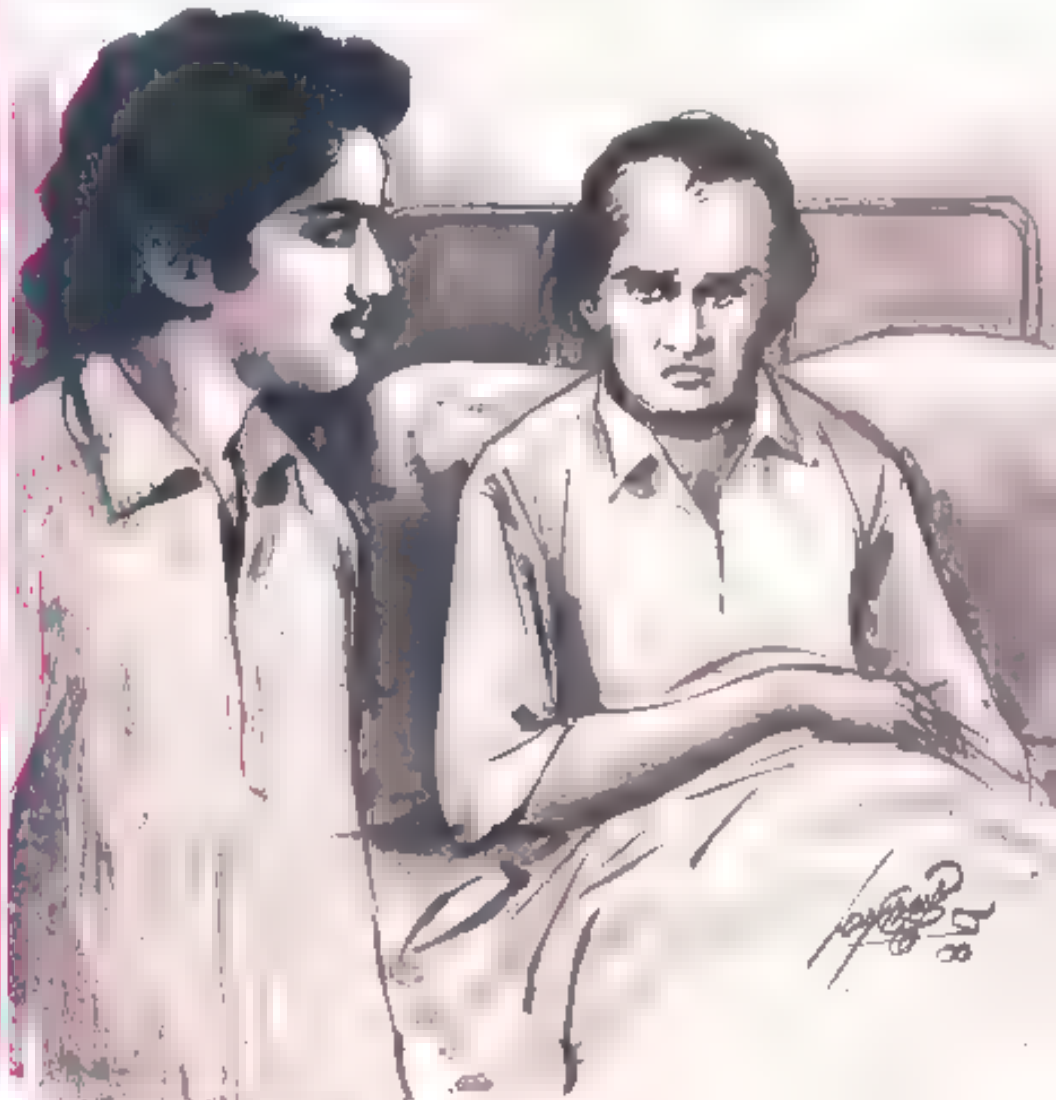
ரமணி துத்தாவுடல் ரங்களை யும் உடல் ஸ்பந்தம் கொண்டு ஒரு ஆடியிருப்பில் இருக்க, பெற்றோர்களுக்கும் பெரியப்பா சித்தப்பாக்களுக்கும் தனித் தனியாக வாழ்வு தரப்பெற்றார்கள்.

சுடி இரக்கமின்றிப் பழைய வீடு இடிக்கப்

பட்டது. கிட்டடக் கனவந்தர் தொள்ளையிரம் சதுர அடியில் இருபது சப்பாட்டுக்கான மீளாண்ட வண்டி, ரமணி எம்.எம்.டி.ஏ. மற்றும் கார்ப்பரேஷன் ஆதரவுகங்களை சூற்றுக்க இட்டான்.

சூர்ன் டிராக்டர் குந்திபாதத்தை ரமணி க்கும் பல ஆண்டுகளாகத் தெரியும். நல்ல மனிதர். பிறரை ஏமாற்றினார் தம்பை இவ்ளொருவன் ஏமாற்றுவான் என்ற பம்படுகிறவர். ரமணி அவருடைய உதவியை நாடிய போது, அவர் மறுமொழி பேசாமல் ஒப்புக் கொண்டார்.

"ரமணி நீ காரைகளை வாங்கிக் கொடு. நான் என் ஆட்கள் பண்டைய அழைக்கட்டு வந்துடறேன். அஸ்துவாரம் போட அன்னிக்கே மர வேளையுப் ஆரம்பிக்கடறும். என்விக்கு இன் பார்ட் கிருக்கே?" என்றார் குந்திடாதம்.

"தங்க சார், மொத்தம் இருபது பின்னாட நான் கட்ட முடியும்னு எம். எம். பி. ஏ. சொல்லிட்டாங்க. இதிலே எங்க தடுப்பத் துக்கே நானா. ரொண்டை என் சி இதெய் புக் பண்ணி அட்வான்சா முழுத் தொகை வையும்கொடுத்துட்டான். பாக்கி பதினாறு நான் வெளிவாருக்கு வுக்க முடியும்."

"இப்ப நாம 1957லே இருக்கோம் ரமணி... தானுக்கு நான் எல்லாத்துக்கும் விசை ஏறிட்டே போறது. உங்கத்திலே முணக்க முடியாதது நிலம் ஒண்ணுதான். அதுனாலே நான் என்ன சொல்றேன், ஒரு சதுர அடிக்கு நானா தகம்பது ரூபாண்டு விளையா திரையும செல். பதினாறு வீளாட்டுக்குக் கிட்டத்தட்ட அறுபத்தஞ்சு வட்சம் வரும் இப்ப சதுர அடிக்கு இருபது இருபத்துப் பத்துண்டு வாங்கிறேன். மத்த வங்களை விட சிப்தான். பதினெட்டாயிரம் சதுர அடி கட்டடத்துக்கு இன்னிக்கெல் லாம் ஆனா எவ்வளவு ஆகும்? எவ்வாச் செலவுமாகச் செர்ந்து நாய்பது வட்சம் உன் தாத்தாவுக்கு ரொக்கமாகக் குறைவுத்து இருபது இருபத்திரண்டு வட்சம் கிடைத்தும் என்ன? கொவ்றது புரிபறதா?"

"அல்லாயே புரிவறது தங்க சார். ஆனா பாரு வீடு வாங்க முன்வருவாங்கன்னுதான் யோசனைமா இருக்கு?"

"ஓ, இதுக்காகக் கவலைப்படறே? என் ரெண்டு பென்ஷன்க்கே ரெண்டு வேலைப் படறது. பாக்கிக்கு நானே நல்ல மனுஷங் களா ஏற்பாடு பண்ணேன். வீட்டின் கொத்த கிரயத்திலே டூப்பது சதவீதம் கட்டையாகக் கொடுக்கணும்து நிபந்தனையே போடு. அப்பத்தான் திடீர் திடீர்னு பணக் கஷ்டம் வராது."

"சரி சார்!"

ரமணி நிம்மதியுடன் செல்லட ஆரம் பித்தான்.

பீவ வேலைகள் அவனைத் தொக்கியும் கூட, அவன் தன் வேலைவை ராஜினாமா செய்யவில்லை. ரமேஷ் சாண்டியா அவன் மீது அமசக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண் டிருக்கிறான். எத்தனைமையோ வேலைகளில் வீதம் விதமாவ சிக்கல்கள் பிறிதிருக்கின் றன. அப்போதெல்லாம் ரமேஷும், ரமணி யும்தான் கலந்தாலோசித்து பிரச்சனைத் து முடிவு காண்பார்கள். திடீரென்று அவன் வேலைவை உதறி விட்டான். ரமேஷ் சித்தி காலம் திண்டாடிப்போவான். இருப்பினும் தொடர்ந்து நடிக்கவும் அவனால் இயலாது என்று தோன்றியது. ஏன் ரமேஷிடமே இது பத்திப் பேசக் கூடாது?

அவன் முதலாளியின் அறைவிடும் பிரவேசித்த போது ரமேஷ் டெனிபோனிக் பேசிக் கொண்டிருந்தான். கைக்கலாக்

அதர்ஷ்ட வேலை

அவனை உட்கார் சொல்லி விட்டு ரமேஷ் பேசிக் கொண்டே போனான்.

ரமணி போசனை செய்தான். எப்படிப் பேசும் ஆரம்பிப்பது? எப்படி முதலாளி வீன்மணம் தோகாமல் காரியத்தை முடித்துக் கொள்முது?

திடீரென்று ரமேஷின் தூக் கேட்டது. "என்ன ரமணி பேசின போசனைவில் முழுகிருக்கே? என்ன விஷயம்?"

"கொஞ்ச நாளை உங்ககிட்ட என்னு ளை நழப்பத்தைச் சொல்லி அதுக்கு ஒரு தீர்வு காணணும்து நினைக்கட்டி நந்தேன்."

"இன்னிக்கத்தான் வேலை வந்ததாக் தும்? அது சரி, என் மணம் எப்பவும் வினிவா இருக்கே... அது எப்படிக் குழம்பலாக்க...? ரங்கிசோட பராமம் ஒவர், மாதுலோட பராமம் ஒவர்."

"அது இன்னும் ஒவராகிலே சார், அவ டடித்திலே நான் தாவி வட்டினாந்தான் அவ பராமம் தீரும்."

"கட்டாமலா இருக்கப் போறே? தானும் உங்க கலையாணத்துக்கு வராமலா இருக்கப் போறேன்?"

"தான் கொல்ல வந்தது...."

"கொல்லு..."

"நான் இவர்களு கொல்லாம கொள்ளாய வேலையை விடறது தப்புன்னு படறது."

"என்ன வேலையை விடப் போறியா? இப்படி ஓர் எண்ணம் வேறே உன் மனசிலே இருக்கா?"

"இப்பவே இல்லை சார்."

"எப்பலா இருத்தா என்ன, ரமணி? தினைக்கப் பார்த்ததே சரி இல்லே... ஆடாப், என்ன காரணம்? அதைவரவது கொவ்று."

ரமணி தன் திணைமையை விவரமாகக் கூறினான்.

"வில்கி! இது ஒரு காரணமா? காரணம்: ராக்டர் குத்திதபாதம் கட்டடம் கட்டிக்கிட் டிருக்கறப்ப தீ என்ன தடைவைப் பிடிக்கக் கெட்டு மேற்பாணை செய்யப் போறியா...

அ.வி.ஆர்

பேத்தல்!"

"இல்லை சார்... மணல், சிமென்ட், ஐஸ்லி..."

"தெரியும்பா... இதெல்லாம் நீதான் வாங்கிக் கொடுக்கப் போறே... அதுக்காக ராஜினாமாவா? நீ எப்ப வேணும்னாலும் வா, எப்ப வேணும்னாலும் போ... இல்லே நடுவிலே போய் வர வேண்டியிருந்தாலும் பரவாயில்லை."

"என்னாவே வருகுத்தம் சிரமம் இருக்கக் கூடாது சார்... சம்பளத்தை வாங்கிக்கிட்டா அது தீர்மானமாக வேண்டாமா?"

"நீ இப்பப் போகலாம்... ரமணி... உன் ராஜினாமாவை நான் ஏத்துக்க மாட்டேன். அதுக்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கு."

"என்ன சார்..."

"நான் இன்னொரு ஏஜென்சிக்காகக் காத்துக்கிட்டிருக்கேன். அது கிடைக்க முன்னாலும்தான் மாதம் ஆறாம். அதுக்கு அப்புறம் என்னுடைய ரூச்சம் அதிலே போய்டும். ஏன் தெரியுமா? ஆல் இண்டியாவைத் தான் நான் ஒரு அமெரிக்கக் கம்பெனிக் குகப்போக வீதப்பணையானால். நான் அதிலே முழுகிட்டா, இதை வரப் பார்த்துப்பா?"

ரமணியால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

"நீ வேலும் குமாஸ்தாவா இருக்க மாட்டே... இதே ரூம்பே, இப்ப நான் உட்கார்த்திட்டிருக்கிற தாற்காலிகிலே நீ உட்கார்த்திருப்பே... லாபத்திலே உலக்கு முன்னாலே ஒரு பங்கும் கரும்..."

ரமணி அவர்த்து போனான்.

ரமேஷ் பேச்சின் திசையைத் திரும்பினான்.

"உன் கட்டிடம் எப்ப முடியும்?"

"இன்னும் எட்டு மாதத்துக்குள்ளே."

"அதுக்கு அப்புறம் என்ன செய்வே?"

"அது பத்தி நான் இன்னும் யோசனை செய்யலை."

"எல்லாருக்கும் வழிகாட்டற நீ, உலக்கே ஒரு வழியை வகுத்துக் கொடுக்க யோசனை பண்ணணையாகிறும் கொம்பு நல்லாத் தான்

இருக்கு... அது சரி, எல்லா வீடளாட்டும் வித்துப் போயாச்சா?"

"ரெண்டு பாக்கி இருக்கு சார்."

"என்னுடைய புது ஏஜென்சி வந்துடும், எனக்கும் ரெண்டு வீடளாட் தேவைப்படுமும்."

"சரி சார்."

"இன்னும் ஒரு வாரத்திலே அட்காலஸ் தரறேன். வேறொரு வருத்தம் அவரட் பண்ணி டாறேன்."

"சரி, சார்."

"மாஸ்டரையும் றிஸன் பண்ணக் கூடாது என்று சொல்லிடு."

அன்று மாலை ரமணிக்கு டெலி போன் வந்தது. அம்மா விஷயத்தைக் கூறினாள். ரமணி பதறிப் போகவில்லை என்றாலும், கவலைலில் நுடும் வாடிவது.

"என்ன ரமணி, யார் பேசினாங்க?"

"என்று கேட்டால், மாஸ்டர்."

"அம்மா, ரங்கனுக்கு உடம்பு சரியில்லை யாம். நான் இப்பவே போகணும், மாஸ்டர்."

"நானும் கிரென்."

"தோ... நீ உன் வேலையைக் கவனி, நான் பாஸ்கிட்டக் கொல்லிட்டுப் போறேன்."

நீர்வரை மணிக் கு அலர் தன் வீட்டில் இருந்தான்.

அம்மா அவனுக்காக காத்திருந்தாள்.

"என்னம்மா ஆச்சா?"

"புதுசா ஒண்ணும் ஆகலேடா. டாக்டர் யாத்திகப் படிக்கச் சொல்லியிருந்தார், தூசி நிறைய இருக்கிற இடத்திலே ஒரு நிரிகும் கூட நிக்கப்படாது என்று. இவன் ரெண்டு நாளை கட்டிட வேலை நடக்கிற இடத்தில் ஆணி அடிச்ச மாடிரி தின்னிடுக்கான்."

"அப்பறம்?"

"அப்பறம் என்ன அப்பறம்? டாக்டர் திருமணக்கு போன் பண்ணினேன். அவர் வந்தார். ரங்கனைத் தன் லோட காரிலேயே அழைக்காட்டுப் போனார்."

"இஸபல் ஆல்பத்திரிதானே?"

"ஆமாம்... இந்த ஆறு மாதத்திலே இது

இரட்டைக் குரல்!

யிலத்தில் என்ற 'பாப்' இசைப் பாடல் ஆன் அல்ல. நீயும் பட்டோரியா என்ற பெண்தான் அப்படி ஆன் பெயரில், ஆனால் போன்ற குரலில் பாடுகிறார். இப்படி ஆனால் பாடலையும், பெண்களும் போலவும் மாறி மாறிப் பாடுவதில் அதுவும் மிசிலில்லாதல் பாடுவதில்லாதல் தமக்கு மிகவும் விருப்பம் என்கிறார் பட்டோரியா. பல இசைத் தட்டுக்கள், டேப்கள் வெளியிட்டு இருக்கிறார். இப்போது இரு குரலில் பாட சினிமா இளம் ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது.

— 'இல்லாடி ரெட்டட் லீக்னி' விவிருந்து 'சேலம் சக்கிக்கொடி'

The above will be the case if the property of M_1 is that the \mathcal{H}_1 -restriction of \mathcal{H}_2 is \mathcal{H}_1 itself. This is the case if \mathcal{H}_2 is a \mathcal{H}_1 -restriction of \mathcal{H}_1 .

தேவரின் கைவழி ஒரு கம்பியுடன்!

முனையது வாட்டி."

இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்து பிராண வாயுவைக் கொடுத்தார்கள். மூன்று மணி நேரத்துக்கு ஒரு தடவை ஊசி போட்டார்கள். ரங்கன் உன் திறமாமல் படுத்தித் தான்.

மூன்றாம் நாள் தெலிவு பிறத்தது. பிராண வாயுக் குழாயை அகற்றியாகி விட்டது.

"ரமணி சார்..." ரங்கனுடைய தூக் கெலியது.

"உணர்ச்சிகளைப்படாம இரு, ரங்கா."

"இவ்விடத்து என்ன முதலடி, ரமணி சார்?"

"வெளியே" என்ற அவன். "இனிமேல் தயைம நடக்கிற இடத்துக்குப் போகக் கூடாது, ரங்கா."

"சரி சார்... நான் ஒன்று கேட்டா நிபந்தன பதில் சொல்லுமில்லா?"

"தீ எது கேட்டாலும் நான் விட்டுவைத்து உனக்கு நினைப்பா?"

"நீங்கள் என்னைக் கொல்கைக் காட்டில் கள்ளு தெரியும். ரமணி சார். ஆனால் என் கெள்வி முட்டாந்துன்னு மடறப்ப உங்களுக்கு எரிச்சல் வருது."

"சரி, சொக்து."

"நான் கொண்டு விட்டுக்குப் பணம் கட்டிட்டேன் இல்லியா, ரமணி சார்?"

"ஆமாம். கட்டிட்டே... அக்ரீமென்ட் ஸெயும் கைவெழுத்துப் போட்டுட்டே... அதுக்கு இப்ப என்ன?"

"பணமும் பாங்கல் என் பெர்வ இருக்கு இல்லையா?"

"ஆமாம். அதுக்கென்ன?"

"எனக்கு ஏதானும் ஆலிடுக்கென்னா."

"கம்மரப் பேத்தாடுத ரங்கா. நீ ரொம்ப நாளைக்கு உதிரோட இருப்பி."

"அப்படி இருக்கணும்னுதான் எனக்குத் துணை ரமணி சார். ஆனால் என்னோட ஆணை எதுவுமே இதுவரைமே திறை யாழிதில்லே!"

"என் வாட்டரிமே பணம் வரவையா?"

"நான் எதுக்காக நின்றுப் பணம் கிடைக்கணும்னு ஆசைப்பட்டேன். ரமணி சார்!"

"நம் தனக்கு சத்தமிதமான 'முடிவடைவ' பொருத்தும்" என்ற குழம்பிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உதவுவதற்காக பம்பாயில் ஒரு சதுரத்தில் கம்பியுடன் சாதனத்தைப் பொருத்திவிடுக்கிறார்கள். இந்தக் கம்பியுடன், விடிவோ காரி ராவில் உக்கன் புதைப்பதற்கு எடுத்து, வெவ்வேறு 'நேரக் கடைவையும்' தலைமில் பொருத்தி, திரையில் 'சிபோகல்' செய்து காட்டுகிறது! இதற்கு முந்தைய விருத்து நிறுது ருபாய் வரை கட்டினால்!

— எஸ். ராமன்.

அது கிடைக்கலியே... இப்ப என் உடம்புமே வறுவிடலியே... ஆனால் மனம் எதுக்கெல் லாமோ ஆசைப்படுத்து. எதுவும் திறையேறாமையே தான் போகிடுவோம்... ஆனால் கடைசி ஆசை என்று சொல்லுவாங்கியே... அது இப்ப வந்துடுத்து."

"தீ இந்த ரிதியேமேயே போகிடுகுத்தா, நான் இப்பிடுத்து போகிடுவோன். ரங்கா... உன் கடைசி ஆசை என்னவா இருந்தாலும் அது என் காதிலே விழ வேண்டாம்."

"சரி, ரமணி சார்."

"இப்ப தாய்."

"உக்கம் போகிடுத்து சார்... படுத்துப் படுத்து முதலெல்லாம் வலிக்குது."

"உக்கார்த்து, தனவகாணியிலே சாய்வு கக்கோ, இதமா இருக்கும்."

"ரங்கா அவன் கொன்னபடி உக்கார்த்து கொள்ளான்."

"ரமணி சார், உயில் உயிலு கொன்றாங்கியே... சிவிமாலிலே பார்த்திருக்கேன். பணக்காக வெவன் எழுதுவான். திறியும் பெண்டாட்டி பின்னாங்க நிப்பாங்க. இல்லாமல் போன்ற ஒரு வக்கில் மட்டும் இதப்பாது. அவரு எழுதுவாரு, பணக் காரன் கையெழுத்து மட்டும் போடுவான்."

"உனக்குத்தான் பெண்டாட்டி பின்னாங்க வாரும் இவ்வகையே... பேசாம இரு!"

"இல்லே ரமணி சார், நான் செத்துப் போகிட்டேன். என் அண்ணல் வந்துடுவான்.. ஒப்பு போன தம்பி வந்துடுவான்."

"திரையமா அவங்களை வரணும்."

"நான் உயில் எழுதிட்டா அவர்களுக்கு ஒரு கூபா கிடைக்காம வழி செய்திடலாம் இல்லியா?" என்றான் ரங்கன்.

ரமணி எழுத்தான். மெதுவாக நகர்த்தான்.

"என்ன சார் கோவமா?"

"ஆமாம்."

"இனிமே தான் உயினைப் பத்தி உக்க மட்டும் பேச மாட்டேன் சார், இது சத்தியம்."

நான்த நாட்களுக்குப் பிறகு ரங்கன் விடு திரும்பினான்.

(தொடரும்)

**வணப்புமிக்க வண்ணத்தில்
ஒலிப்படங்கள்:**

- * ஆறுபடை வீடு
- * சிங்கப்பூர் — ஹாங்காங்
- * ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள்
மகோற்சவம்
- * இயற்கையின் எழிலில் இறை
வனைக் காணலாம்!
- * கேரளத்தில் ஒரு ராமர் கோயில்!

**கண்ணைக் கவரும் வண்ண
ஒலியங்கள்:**

- * கலைவானியும் கவிஞர்களும்
- * கிருஷ்ண லீலா தரங்கினி
- * சீர்காழி திருத்தலம்
- * கவி மலர்

**வண்ணப்படங்களில்
பெரியோர்கள்:**

- * காஞ்சி மாமுனிவர்கள்
- * முக்கூர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரசிம்மாச்
சாரியார்

மற்றும்:

- * கோகுலம் பக்கங்கள்
- * மங்கையர் மலர்
- * முதல்நரசி சிறுகதைகள்
- * குறுநாவல்கள்.
- * நலம் தரும் கட்டுரைகள்
- * நடைக்களைச் சிற்றல்கள்

**பக்கத்துக்குப் பக்கம் சிறப்பு
வரிக்கு வரி ரசனை!**

விலை ரூ. 20/-, உடனே உள்ளூர்
எஜமான்சுடம் பதிவு செய்து கொள்ள
வும். அல்லது தபாலில் பெறக் கல்வி வசதி
பாலவத்துக்குழுமூலமாக. ஸ்ரீஜித் தபால்
செலவு தனி. ரூ. 8/-.

மாதேஜர், கல்வி. சென்னை - 62.

கல்கி தீபாவளி மலர் 1990

சந்திப்பின் விளைவு அது.

"தொடர்ச்சி தொடர்ச்சி" என்று கூறுவதற்கான தயாரிக்காத எண்ணம் இவ்வகையை கருவிப்பதின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முனைவோம்."

நீங்கள் எல்லாம் போன்ற அறிவுடையவர்கள் இருக்கப் போகிறீர்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. பரிகாரப் பெருமையில் உடனடி உடனடி.

நீங்கள் எல்லாம் போன்ற அறிவுடையவர்கள் இருக்கப் போகிறீர்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. பரிகாரப் பெருமையில் உடனடி உடனடி.

சூரகம் கண்பருக்கு கல்வசவு !

பிராணாயாமம் அல்லது நாடி கத்தி
செய்யும் விதம்.

கை, கால், முகம், மூக்கு முதலிய
ஸங்கணைச் சுத்தமாகக் கழுவித் துடைத்துக்
கொள்ளவும். மூக்கில் சளி இருந்தால் சிந்தித்
துடைத்துக் கொள்ளவும். சுத்தமான காற்
றோட்டமான இடத்தில் சுத்தமான விரிப்பின்
மீது அமரவும். ஒரு ஊக்குட்டை அருகில்
இருப்பது நல்லது. சில சமயம் மூக்கைத்
துடைத்துக் கொள்ள நேரலாம்.

பத்மாசனத்தில் அமரவும். பத்மாசனம்
சரியாகப் போட வராதவர்கள் சாதாரண
மாகவே உட்காரலாம். ஆனால் பத்மாசனத்
தில் அமர்வதுதான் சிலாக்ஷியம் என்பதை
மனத்தில் இருத்தி, பத்மாசனம் போட்டுத்
தினமும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். (பத்மா
சனம் பற்றி இத்தத் தொடரின் தொ. 6 கத்தி
வேபே எழுதியிருக்கிறோம்.) முதலு, சிரசு,
கழுத்து இவை மூன்றும் தள்ளாக நிமிர்ந்து
நேராக இருக்க வேண்டும். கைகள் வளைவு
கூடாது. பத்மாசன நிலையில், இவல்பாகவே
இவை நிமிர்ந்துவிடும். இடது கையை இடது
தொடையில் மேல் தளர்த்தியாக ஸங்கக்வும்.
உள்ளங்கை மேல்புறம் இருக்க வேண்டும்.
சாதாரணமாக மூச்சை விட்டு வெளியேற்ற
வும். இப்போது வலது கை பெரு விரலால்
வலது நாகியை அழுத்தி மூடவும். இவ்வகை
அழுத்தினால் போதும். இடது நாகியால்
மூச்சை இயன்றவரை இழுத்து துளையில்
களை நிரப்பவும். பிறகு வலதுகை மோதிர
விரலால் இடது நாகியை அழுத்தி மூடவும்.
இப்போது நாகி மீது உள்ள கட்டை விரலை
அகற்றி மூச்சை மெதுவாக விடவும். மறுபடி
அதே வலது நாகி வழியே மூச்சை மெதுவாக
இழுத்து துளையில் திசையும் வரை நிரப்பிக்
கட்டை விரலால் மூடிக்கொண்டு, இடது
நாகி மீது உள்ள மோதிர விரலை அகற்றி
மூச்சை மெதுவாக வெளியே விடவும்.
இப்படிச் செய்தால் ஒரு முறை நாடி கத்தி
செய்ததாகும். தொடர்ந்து செய்ய, எந்த
நாகி வழியே மூச்சை வெளியேற்றினோமோ
அந்த நாகி வழியாகவே மூச்சை இழுக்க
வேண்டும். மற்றொரு நாகி வழியாக
வெளியேற்ற வேண்டும்.

படிக்கும் போது ஏதோ குழப்பமாகத்
தோன்றும். படித்துப் பார்த்த படியே
இரண்டதரம் செய்து பழகினால் குழப்பம்
விவகிச்செயல் மூன்றாபுரித்துபோகும். செயல்
முறைதான் புரிந்து போகுமே தவிர,
சரியாகச் செய்து விட்டதாகாது. முக்கிய

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்!

மாக, மூச்சை உள்ளே இழுத்ததையிட
இரண்டத்தை மெதுவாக மூச்சை வெளியே
விடப் பழக வேண்டும்! இது கவனம், பல,
பழகப் பழகத்தான் படியும்.

மூச்சை இழுப்பது, விடுவது எல்லாம்
ஒரு கணக்காக இருக்க வேண்டும். ஏதோ
இழுத்தோம் விட்டோம் என்று இருக்கக்
கூடாது. அப்படிச் செய்தால் பலம் பூங்கூம்.
நான், மூச்சை இழுக்கும் போது ஏழு எண்
னும் வரை இழுக்க வேண்டும், விடும்
போது பதினாறு எண்ணும் வரை விட
வேண்டும். ஏழு எண்ணுவதை சிலர் பரபர
வென்று எண்ணி விடலாம். அல்லவா?
அதைத் தவிர்க்க, கொண்டும் எண்ணிக்
கையைவிட, இதற்கான மந்திரத்தைப் பிர
யோகிப்பது நல்லது. அந்த மந்திரம் இது
தான்: "ஓம் பூ: ஓம் புலா: ஓம் ஸ்வ: ஓம்
மஹ: ஓம் ஜன: ஓம் தப: ஓம் சத்யம்."
ஒவ்வொரு தடவையும் மூச்சு இழுக்கும்
போது இதை ஒரு தடவையும் விடும் போது
இரண்டு தடவையும் கூறி வரலாம்.

இப்படி மூச்சை இழுத்து விட்டுக்கொண்டு
மந்திரமும் கூறித்துக் கொண்டிருக்கும்
போதே மனம் எங்கேயாவது போய்விடும்!

“ஸ்காதே!”

இளைஞர்களுக்கு பாபா:

“அதிகம் பேராதிர்கள். அதிகம் பேசும் போது நேரம் வீணாவது மட்டுமல்ல. உங்கள் சக்தியும் வீணாவதிரை. அநேகமயம் உங்கள் மீது பிறர் வைத்துள்ள ஈழிப்பும் குறைகிறது. ‘போர்’ எம்பார்க்கும். நேரம்ப அவசியமாக போது மட்டுமே பேசுகிறவருடைய குரல்கள்கு அநிகரிக் கிறது. ஆன்மசக்தியை உணரவும் மெனமும் உதவுகிறது.”

(பாபாவின் பொதுப் பணிக்குப் போக்திறா ஆங்கு.)

அதைக் கட்டியபிடித்து இழுத்து வந்து பிராணாயாமத்தில் திசுவக்கச் செய்யவேண்டும். மூச்சை உள்செ இழுக்கும் போது, ஆரோக்கியம், ஆன்மீகம், உடம்ப, சாத்தம் எல்லாம் நம்முள் திரைபி உட்கர் முழுவதுப் பரவுவதாக எண்ணுகாம மூச்சை விடுப போது நேரம், கஷ்டம், துன்பம், முதலியவை வெளிப்பெறுவதாகக் கருதலாம்.

மூச்சை இழுப்பதற்குப் ‘பூசும்’ என்று கிறுவதற்கு ‘நேசும்’ என்றும் பெயர். மூச்சை உள்செ அடி உதவதற்குக் ‘நும்பகம்’ என்று பெயர். இத்தகஷும்பகத்தை உடனே செய்ய வேண்டாம். மூச்சை இழுக்கவும் விடவும் தவறாகப்படிக்கிதேர்த்தி பெற்ற பிறகு நும்பகம் செய்யலாம்.

ஆரம்ப சாதகர்கள் இத்து முறை தடி கத்தி செய்யலாம். படிப்படியாக அதிகரித்து, பத்து அல்லது பதின்மூன்று தடவை வரை செய்யலாம். இதனால் ஆசனங்கள் செய்து முடிந்த பிறகு செய்து, கடை விவாகச் சாத்தி ஆசனத்தில் இருக்க வேண்டும்.

நாடி ககதி செய்த பிறகு அப்படியே எழுந்து விடக் கூடாது. கட்டாயம் தியானத்தில் சற்று நேரம் இருக்க வேண்டும். தியானத்தின் போது பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து, கைகள் இரண்டையும் கன்னங்களை மீட்க புறம் பார்த்துக் கொண்ட மீது தளர்த்தி வைத்துக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு வேண்டும். வெறுமனே உட்கார்த்திருத்தாக போதாது மனக்காக்க தியானத்தினை கடுமடுக்கு வேண்டும்.

மனத்தைப் புதுவயத்தினைக் கவனத்து அங்கிட்டுத் தில் ‘ஓம்’ என்ற பிராணவம் பிரகாசமடை ஒளிர்வதாகப் பரவுவன செய்து, அதையே பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அல்லது தாமரை மலர்த்து துத்து நோதியாக ஜோனிட்பதாக தினைக்கலாம். தீப நோதியை எண்ணலாம். இப்படி புதுவயத்திலில் மெற்சொன்ன மூன்றில் ஏதேனும்

ஒன்றை தினைகிறதுத்தி. ‘ஓம், ஓம், ஓம்’ என்று திதானமாகத் தியானிட்பதால் மனம் அடங்கும், ஒடுங்கும், ஆன்மபலம் வளரும்.

சூர்பகம் என்பது மூச்சை அடக்குவது என்ற சொல்சென். பூசுத்துக்குப் பிறகு மூச்சை அடக்கி ‘ஓம், ஓம், ஓம்’ என்று தியானித்துப் பிறகு நேசும். நேசும் முடிந்ததும் மறுபடி மூச்சை அடக்கி ‘ஓம், ஓம், ஓம்’ என்ற தியானம். மீண்டும் பூசும், இவ்வாறு தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். இதை ஆரம்ப சாதகர்கள் செய்ய வேண்டிய தினைகை பல மாதங்கள் பிராணாயாமம் செய்து பறகி, பிதர்ச்சி பெற்ற பிறகு செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் முதலில் மூன்று முறை ‘ஓம், ஓம், ஓம்’ என்று கூறி முடிவுர்வரை மூச்சை அடக்குகிறவர், பிறகு படிப்படியாக நேர்த்தை அதிகரித்து, ஆறு முறை ‘ஓம்’ சொல்லி முடிக்கும் வரை மூச்சை அடக்கலாம்.

பிராணாயாமம் எப்படி உடல் உறுப்புக்கள் அனைத்துக்குமே தன்மை பங்குகிறது என்பதை அறிவிப்பல் பூர்வமாகச் செய்து இவற்றில் வினக்கினைகம், கஷம், ஆய்வுமா, துலகோதும், வறட்டு இருமல் முதலியவை பிராணாயாமம் செய்யபவர் கிட்டத்தில் வராது. அவர்களுக்குடைய கவாசக்குமல், துறைவாக் ஆதியை எப்போதும் கத்தமாவும் ஆரோக்கியமாயும் இருக்கும், ஆயுள் அதிகரிக்கும்.

செவர் வெறுமனே உட்கார்த்திருக்கும் போதே கால்களை வெட வெட என்று அடிக்க கொண்டிருப்பதைக் கண்ணலாம். “காலாட்டாதே” என்று பெரியவர்கள் தோயிப்பர். பிராணாயாமம், தியானம் முதலியவை, இம்மாதிரி பழக்கங்களை வெற்றி கொண்டு உதவும். உடல் மட்டுமீன்றி மனமும் ஆரோக்கியமாக விளங்கும், அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்!

(தொடரும்)

தகர்க்கப்பட்ட விளையில் உயர்தரமான
சேலம் எவர்சில்வர் மில்க் பாய்லர்கள்

Murugan

MILK BOILER

- பரிசளிக்கும் சிறந்தது
- உயர்வாக உத்திறஞ் செய்து தருகிறது
- சேலம் AISI 304 எவர்சில்வர் தகட்கள்
படிவமைக்கப்பட்டது

தயாரிப்பாளர்கள்

முருகன் மெட்டல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

81, பொன்னப்பாடையத் தெரு, பொன்னை 600 003

தொலை 582182

அனைத்து முன்னணி பாத்திர விநியோகஸ்தர்கள் கிடைக்கும்

ஸிலோ, நல்வாவ!

- HOT POTS
- LUNCH CARRIERS
- WATER BOTTLES
- VACUUM FLASKS
- GIFT SETS

1-800-44-4444

நவீனம்

“யூம்மா” கத்தி கண்ணடி இரண்டு கைகளாலும் கன்னங்களைப் பொத்திக் கொண்டான். தான் மெய்ல நகர்த்து அவனுக்குப் பக்கத்தில் கட்டிகாந்து கொண்டு அந்த நிழல் பேப்பரை என் பக்கம் திருப்பினான்.

“கடவுளே! என்னைக்குத்தான் இங்கே விடியப் போகுதோ! இப்படி மனுஷனை மனுஷன் தாக்குகின்ற கொடூரம் ஒழியாத சம்பத்? திமர் திமர்னு ஜாதிக் கலவரங்கள். இது யார் சும்மடி? நீ நிஜமாவே மனுஷங்க கிட்ட இன்னும் அந்த பிரகக் துணைப் போக னுமா?”

தினையச் சிந்திக்கின்ற கத்தலுக்கு இதைத் தாங்க முடியாதுதான். இந்த ஒரு மாத கால கோர யுத்தத்தில் எத்தனை உயிர்கள், மாட்டுத் தொழுவம், குளம், கிணறு நஞ்சு சந்து என்று யாராமல் பிரிந்து போயிருக் கின்றன! குழந்தைகள் கொணலகள், தாக்குதல்கள் கொடுமையான சாவுகள் காயங்கள்!

தான் போது குவிந்து செய்திகளை யாகித்தேன்.

“பாத்தியா சம்பத், எத்தனை சேதம்!”

“கஷ்டமடா, பேப்பர்ஸெ கட்டிடம் கட்டிய போட்டிருக்கான் பாரேன். உயிர் போனது எத்தனை, காயமானது எத்தனை என்று... நாம் போய்க் கலவரப் பகுதியை நேரடியாப் பார்த்து நம்ப பத்திரிகையிலே என் ஒரு கட்டுரையா எழுதக் கூடாது? பீஸி எடிட்டரி கிட்டே கேளேன்.”

“டெய்லி பேப்பர்ஸுலேதான் பக்கம் பக்கமா எழுதித் தள்ளிட்டாங்கனோ! கலவர மெல்லாம் ஆட்களை பிற்பாடு வீதிவீசல் நாளும் எழுதுணுமா?”

சப்ப சம்பத்! டெய்லிஸ்ல வந்தது வெறும் செய்தி மட்டும்தான். பாதிக்கப் பட்டவங்களைச் சந்திக்கணும். இந்த வேதனை அவங்க மனகல எந்த அளவுக்கு

இறங்கியிருக்கு என்று ஆமம் பார்த்துச் சொல் லணும். இன்னும் பதற்றமாலும், படபடப் பாகவும் எதோ ஒரு பீதியோடதான் இருப் பாங்க. அவங்க மனதைப் படிச்ச அப் படியே எழுதினா மற்ற யக்களையும் யோசிக்க வைக்கலாம்.

“ஒ.கே. எடிட்டரி கிட்ட கேட்போம்.”

எடிட்டரிடம் தெரியாக எடுத்துச் சொன் னவுடன் சம்மதித்து விட்டார். மெளண்ட் ரோட்டிற்குப் போய் பிளாக் அன்ட் ஒயிட் கவர் என்று பீஸிம் ரோல்களை வாங்கி திரப் பிக் கொண்டோம்.

அந்த ஊரின் வீலிம்ஸ்பத் தொட்ட போது பலபலவென்று விடிந்திருந்தது. கருவேல மரங்களின் அடர்த்திக்கு உன்னே ஊர் நீண்டு கிடந்தது. பதினாந்து நிமிட நடைக்குப் பின் ஊரின் அடையாளம் நேற் றுப் போட்ட கோலம் மாடிக் அழிந்து போய்த் தெரிந்தது. ஒன்றிரண்டு நாய்களும் எருமை மாடுகளும்தான் கத்திரிமரக் கலாவிக்கொண்டிருந்தன. நாய்கள், வளைத்து மெய்ல ஒரு தெருவிற்குள்ளே டுளமுத்தோம்.

“எம் ரிஸ்டர் யாரது?”

போலீஸ் வீசில் ஊதி எங்களை மடக் கிறது. தெருவை ஒட்டிவந்த புளிக் கூடம் பீதுங்க, போலீஸ் அடைகாத்துக் கொண் டிருந்தார்கள். “நாங்க மெட்ராஸில இருந்து வர்றோம். ரிப்போர்டர்ஸ்.. தியூஸ் எடுக் கணும்...” என்கிறன், கிறிது யாசித்தார்கள்.

“சித்த முன்னாடி வந்திருக்கப்படுமா? இப்பத்தான் மிஸ்டர் வந்துட்டுப் போனாரே.. சி.எம். கூட வந்தாலும் வரலாம். பக்கத்துல ஒன்றியச் செயலாளர் வீட்டுல மாறேது.”

“அப்படியா?”

“ஜூஸ்டி போட்டோஸ் எடுக்கக் கூடாது. விதைத்தான் எடுக்கணும். நீங்க பாட்டுக் குத் தட்டித் தீத்துடா நீங்கப்பா. அப்பறம் எஸ்.பி. எங்க முட்டியைத் தட்டிடுவார்...”

நாய்கள் முன்னேறி நடத்தோம். மெய் லத் திரும்பிப் பார்க்க. பத்தடி தூரத்தில் எங்களைத் தொடர்ந்து ஒரு போலீஸ்காரர் வருவது தெரிந்தது. ஆனால் என்னையும் கண்டு கொள்ளாமல், கத்தின் கயிரா கதிக்கப்பட்டு ஊர்ச் சுவடி, தீக்கிளையான குடிசைப் பகுதிகள், முறிக்கப்பட்ட மின்சாரக் கம்பங்கள்... எனக் கால்கள் போய் மாமிச மாவ மாடிக் குவிந்து கிடக்கும் காலநடைக் கூட்டங்கள் என்று ஒவ்வொன்றையும் படம் பிடித்துக் கொண்டேதான் வந்தது.

“என்ன சம்பத் இங்கே நுழையறே? தெருவெல்லளாம் ஒரே தும்பலா இருக்கு...”

சுருத்து: பாஜா குமார்

சுவை சேலம்: பாஜா குமார்

“இருக்காதா சிவனே? மத்திரி வந்துட்டுப் போயிருக்கார். போதாதுன்னு எல்லாக் கடிக்காரர்களும் போட்டி போட்டு வந்து ஆறுதல் சொல்லிட்டு எதோ முடிவுசெய்துக் கொடுத்துட்டு வினம்பரம் தேடிக்கிராங்க! எழுதத் தொண்டர்கள்னு ஒரு கோஷ்டி... ஏரியா டெவலப்மெண்ட் யூனிட்டிலெண்டு ஆளுங்க வேற கேம்பர் போட்டிருக்காங்க போல...”

“பக்! எத்தனை பணம் கொடுத்தாலும் அவங்களுக்குப் பழைய சத்தோஷம் வந்திடுமா உம்பத்?”

பேசிக் கொண்டே நடத்தோம். திடு மெனப் புழுதி விளம்ப எங்களை கரகிக் கொண்டு ஒரு ஜீப் வந்து நிற்கிறது. அரசாங்க வண்டி போல் தெரிந்தது.

“சார் சங்க இரண்டு பேரையும் ஒவ்வியம் டி.பி.க்குக் கூப்பிட்டுட்டு வரச் சொன்னார், ஏறுங்க போகலாம்...”

“எதுக்கு? டி.பி.க்கா?”

“ஈதோ போலீஸ்மான். பக்கம்தான் சார். ஜீப்பில் ஏறிவிடுங்கன்னா ஐந்து நிமிஷத்துவ போயிடலாம்.”

ஏறினோம். ஒரு மைல் தூரம் பயணம். ஊருக்கு வெளியே அந்த டிரைவலர்ஸ் பங்கரை ஒரு தோட்டத்துக்குள் விடுத்தது. எல்லா அளவகளிலும் ஆறாம் கட்டிக் குப்பலே அமைத்து விட்டது.

“பணக்கம் தம்பி! மெட்ராஸ்ல இருந்து வந்திருப்பதாக் கேள்விப்பட்டோம். என்னா எழுதப் பொதிங்க? உங்கிட்ட தெனிலாச் சொல்லிடுறேன். கவரத்துக்குச் காரணமே எதிர்த்துக் கொள்ளுங்கதான். இதை யாரிட்டக் கேட்டாலும் சொல்லுயாங்க. ஆச்சா, இத்தனை கவரம் நடத்துருக்கே ஆறாம் கட்டிகென்னா பண்ணுக்கென்னு கேட்பானா, இறத்தவங்களுக்கு 85,000 ரூபாயும் காவற் டி.பி. வங்களுக்குத் தலாந்தரூபாய் 5000 மூம் தருவதாகத் தலைவர் அறிவிச்சிருக்கார், அமைச்சர் வந்தப்ப கறுதியாத் தகவல் சொன்னார். வேற எதுனாக் கேக்குறீங்குள?”

“தேவைப்பட்டா வந்து கேட்கிறோம்.”

“அண்ணனோட போட்டோ வேணுமா?” பக்கத்தில் இருந்த டிரைவர் திரிங்கென்று திட்டினான். வேண்டாம் என்று மெய்பி விட்டே எம்.

ஊருக்குள் நுழைந்ததும் கயதாறு பாட்டி ஒழுத்தினாள் எங்கள் கண்களில் மட்டான். எதுமேயெனக்குத் தெரியாது என்ற பாவமனையில் காலை நீட்டி முதுகைப் பந்தல் காலில் சாய்த்துக் கொண்டு அந்தக் குடிசை வாசலில் கொழிலிளவளைக் குதப்பிக் கொண்டிருந்தாள். மெல்லப் பேசிக் கொடுத்தேன்.

“கவி முத்திப் போச்சு ராசா. இப்படிச் கண்மண் தெரியாது அடிக்கக்கொடுக்கிறாங்களே? யார் எவ்வளவுத் தூக்கிட்டுப் போவப் போறார்களோ. என் பேரனைக் கொண்டுப் போங்க பாவி மக்கா! பின்னால்தான் எல்லாம் தெருவிடுவோ. நிச்சயம். ராசா நீங்க சர்க்கார் ஆளுங்கடா...”

அதற்குள் யாரோ என் முதுகைக் கரண். மெல்லத் திரும்பினேன். தொண்டைக்கு மேல் லுங்கியைத் தூக்கிக் கட்டிக் கொண்டு ஒருவன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவசர மாய்ப் பக்கத்து வீட்டிற்குக் கூப்பிட்டுப் போவான். என்னைப் பார்த்ததும் ஒரு நடுத்தர வயது அம்மான் குழிவென்று போய்விட்டான். அந்த அம்மான் அழுது கொண்டே பேசியது எங்கத்தப் புரிவதே இல்லை. என்னைக் கூப்பிட்டே வந்தவன்தான் பெரிவான்.

“சார் இந்தம்மா புதுஷனை வெட்டிக் குளத்துப் தூக்கிப் போட்டுட்டாங்க! பாவம்! மகப்பேருக்கு கல்யாணமாகப் வெக்கிறதாய் தெரியுந்ததாய்க், இன்னும் கொண்டு போய் எங்க இருக்கிற பாவன் இந்தம்மா!... எதுவது சர்க்காரைக் கடுகவுக் கிளைக்கிற மாதிரி வாழ்ந்து...”

எவ்வுக்கு அப்படியோ ஆடிப் போயிற்று! கந்தர் சிறி அகட்டி என்னைப் பார்த்தான். தான் போது வராதது இதுவும்தான் திருமதி ஒரு சத்துக்கள் முறைந்து துன்பென். கந்தர் காரியாரப் பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். அந்தச் சத்துக்கியின் கிரித்தியை மகப்பேரும்கூட அடிவழிபட வலிவந்தும்கூட கந்தர் இத்தகைய ஆதரவையும் அளவும்கூட இத்தகைய மாதிரிவான் போய். ஆவனியை

போய் “நாங்கள் பத்திரிகைக்காரங்கள்...” என்றுதான் தாமதம். தெருநின் குமுறவை எல்லாம் கொட்டித் தூர்த்தான்...

“வாங்க! இப்ப வந்து எழுதுங்க. கண்ணீர்க் கதை என்று பொருங்க; மத்திரியும் எம்.எம்.எ.வும் ஐயாயிரம் ஆறாயிரம்னு வுட்டு தரேம்பாங்க; இத்தப் புன்மைக்கு அப்பளை யாராலயா தடுக்க முடியும்...! வெட்டிப் போட்டாங்களே! போன உகரு கருமா...” துழந்தையைக் கட்டிக் கொண்டு “தேறா வென்று ததறிவான்.”

அவன் தூக்கத்தின் பரிமாணம் எங்களை கலக்கிப்பெடுத்தது. ஒப்பற்ற மனித சகிசுக்கு நினைவித்து விளைய பெரும்பா ததன்ம்கூறத் தியது. அழுது கொண்டிருந்தவள்ளைச் சமாதானப்படுத்து வறி அறியாது அடுத்த அடினைத் தூக்கித் ததோம். திண்ணையில் முதியவர ஒருவர் திகவும் பரிதாபமாக உட்கார்ந்திருந்தார். கூடா ஒரு பக்கமாக வரிந்து போயிருந்தது. வாசலின் மண்ணைப் பிள்ளுகளின் கிதறன். சபையமாக நகங்கிய அலுமினியப் பாதத்தின் வாய் திறைக்கு சாட்சி சொன்னது.

“நாதா! நாங்க பத்திரிகைக்காரங்கள்...” என்று எதிர்பார்ப்பா வி அவனா தெருங் கினோம்.

“நான் என்னததத் தம்மீ கொல்லப்பட்டு. இத்தனை பேருக்கு அடிச்ச போகம் எனக்கு வரல்கிறே! சாக வேண்டாம். ஏதோ அடி விட பட்டிருந்தாலாவது கொடுத்தே என்ன கொடுத்தே திரையினர்! போகலாம்! காரியமா! பாக அங்கவாய்தான் நமக்குக் கொடுத்து கொச்சு...” என்றார் அத்தக் கிதறா!

பாஸ்து மாறிய பயணம்

தே.கண்ணன்

பேர்தை அரக்கிக்கு
இதயத் துடிப்பை
இளையாகப் போடு
இளைவனே!

அத்தோ!
இருபதிலை
அறுபதின் குளர்ச்சியா?

இருகாட்டின் நடுவில் நின்று
இன்பராகம் தேரும்
அன்புச் சகோதரனே!

இருட்டு இராஜ்யத்தின்
இளவரசனாவதற்கு
அறிவுக் கண்களையல்லவா
அடகு வைத்திருக்கிறாய்?

பாஸ்து மாறிய பயணத்தில்
உனது காலடியில்
மாறி மாறி இடறுவது
மாணாடமும், பண்பாடும்
அல்லவா?

கனம் முனைகள் என்
கடலில் எழுதுவது
மலிந்திக் கோவம்கல
சகோதரனே!

மென் தாசனம்!
இப்பொறியைத்
தீண்டியா பார்த்தவென்றும்!

சாக்கனாடில் கந்தன் மனமா?
யார் கனக்குக் கொன்னது!

போதுமா போதுமா!
போனதப் புழுதியிலே
புரண்டது போதுமா!
பாஸ்துமாறிய
பட்ட துயர் போதுமா!

மணிதப்பிறனியைப்
புனிதப்படுத்த வா!
மரணத்தினைய விட்டு
மாணாட பூமிக்குவா!

பெற்றோருக்கு எச்சரிக்கை!

கடந்த சந்தையுடைய மெதுவாக அழிந்து வரும் இந்தியாவில், பூன் ஜாக்கிரதை ராகப் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய மனோபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இதனை இக் கதைவின் மூலம் உதாரண உணர்ந்தியுள்ளார். இன்றைய சூதாட்டில் அன்பு, பாசம், உருவான போன்ற மென்மையான உணர்வுகள் 'பணம்' என்ற ஒரு புத்தகின் மூன்றாவது பக்கத்தில் தங்கியிருக்கின்றன. தாயேவா விற்பதன்மேல் இந்நகரத்திலான தன்மானத்துடன் வாழ முடியும். இதனை மறக்காமல் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கடமைகளைச் செய்வதுடன் தங்கள் எதிர்காலப் பாதுகாப்புக்கென்றும் தெரிதலாவது சேரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

— பெருமையுடைய தயவுடன் பாசமுடன்.

சொத்துதான் அம்மா ஆவிறதா!

இது போல் பல ஆவிர்ப் அயமாகக் கலம்புகையே அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் நலிந்துக் கொண்டிருப்பதுதான் தடைமுறை! அதில் எத்தனை பேருக்கு எதிர் பாராத வகையில் சொத்து வரவேற்று அப்படிச் சொத்து வந்த பிறகு அந்தச் சொத்துதான் அம்மாவாவிறது. திறமையான மீண்டும் ஒரு காம்பத்துதான் என்பது வேதனை. எப்போதும் போல் கடைசியாகிவிடும்போது 'கனாது' தெரிகிறார்!

— சென்னை. என். ஜி. ஜயபாண்டியன்.

பரஸ்பரம் புரிந்துகொண்டால்...

பெற்றோர் வயதானவுடன் குழந்தைகளுக்கு பாரமாய் ஆகி விட்டதாக உணர்வு மிகவும் கொடுமை. அதே சமயம் பணத்திற்காகப் பெற்றோரின் அன்பு கொண்டது போன்றது மிகக் கேவலம். இதற்குக் காரணம் இருவருக்கிடையிலும் சரியான புரிந்து கொள்ளல் இல்லாததேயே. தன் விட்டிருந்து வரும் மருமகனிடம் வரதல் இன்ன என்ற பெயரின் பணம் பிரச்சிக்கொடுக்கப்படுதலும் மாமியார். தன் வயதான காலத்தில்தான் மகனும் மருமகனும் தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தால் அது எப்படி நிறைவேறும்? தன் தாய் வராதசமனை கேட்கும் போதும், தாயைத் தன் மனைவி புறக்கணிக்கும் போதும் அன்பின் தன்மையை விளக்கி அவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் தெரிகின்றதே ஒன்றாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நாட்டார் மகனும், என். சிவசுந்தரவரணம்.

மாட்டின் கண்ணில் மகாலிஷ்ணு!

கனாது மாரிக் குத்திரைகள்!

"தாய் - II" "மதுமடிக்" அப்படிமான ஜோடிகள். "அம்மா வெறே எங்கே போவா தெர?" என்று போது தாய் பாசம். "அந்த நான் - மனா பிணக்கி" என்றவாற்றை விலகித் தென்படும் வலி தெரிச்சல் "பாழாயிப் போன விலாபத்" தில் எண்ணப்படும வரத்தம். "இது கனாது குத்தத் தெரியுமா மாரி?" என்று போது "அவனுக்குத் தெரிய வேண்டாம்" தெரிந்திருக்கக் கூடாதே என்ற ஆவல் இவ்வயவைத்துப் "கனாது" மாரிக் வரத்தத்தை. எண்ணங்கள்.

செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பொன்னையுடைய.

பெற்ற தாயைப் பந்தாடுவதா?

சகோதரிகள் இருவருமே பெற்ற தாயைப் பந்தாடுகிறார்கள்; பாச வளத்த புரிதலர்கள். இருவருக்குமே தன் சொத்து சோமல் அனாதைகளுக்கு எழுதி வைத்து விட்டு அடைவாக்கப்படுகிறது. அந்த அபரண அன்னை, அவர்கள் இருவரையும் விட்டு வெளியேறிவிடுவதில், என் மனம் பெரு சிவந்த அடைந்திருக்கும்; கனாது மாரிக் குத்தத் தெரியுமா இவ்வாறு இருந்திருக்க வேண்டும்!

-MOTHER JOINED ASHRAM-

சென்னை - 93. உ. பழனிசாமிநாயுடு.

மாட்டின் கண்ணில் மகாலிஷ்ணு!

இந்தக் கதைவையி் மடித்ததும் சில அண்டிகளுக்கு பூன்பு பார்த்த ஒரு திரைப் படக் காட்சி திணைவுக்கு வரும்பொழுது, உணர்ச்சிச் செறிவற்ற மாடு ஒன்றைச் சந்தையில் விற்றனர். அந்த மாட்டின் கண்ணில் "மகாலிஷ்ணு" தோன்றுவதாகவும் அதைக் கண்ட மாட்டை வரத்திலாவது ஏதாவது பணம் சம்பாதித்து விட்டதாகவும் அறிந்து, விற்ற மாட்டை அது கூட பணம் கொடுத்த

மதவமர்: தாய் - 2
வசகர்: விமர்சனம்.

கு. 88 பரிக் பெறுபவர்:

க. பழனிவேந்தர்,
மேம்பா. இரா. மாணிக்கம்,
113, ஏகாம்பரம் தெரு.
சாஸ்திராமம், சென்னை - 83.
கந்த ஷதகம் ஒப்பொன்றும் கு. 85
பரிக் பெறுகின்றன.

மீண்டும் வாங்குவதற்கு ஒருவன் முயற்சி
செய்யும் துணக்கமையான் காட்சி அது.
மாட்டின் மேல் கொண்ட பரிவோ பரிசோ
அவனை மீண்டும் அந்த மாட்டை வாங்கத்
துண்டலினை. எல்லாம் பணம் செய்யும்
பெண்களாள்!

நஞ்சாஜர் - 7, வளர்மதி ஆனந்ததம்பி.

பாராட்ட ஒரு சொல்...

கதைக் கரு பழகதான் பகராக்
கையாளப்பட்டதுதான். கதாநாயகனாகத்
தன்மை மிக்க தடையும் விழுகிறார்.

மினி மினி செங்கிசு:

88 இப்படியே உதர தாலிக்கு
'பொம்மை' மாடுகி வந்து போயிட்டிருக்கா
என்ன பிரயோஜனம்? எவ்வோர் மனகை
உயிரிக்கிற மாடுகி 'பனிச்' சூறு குருகாரெக்கர்
பண்ணையும். அதுல தன்னோட குருகு
நிறமையும் காட்டணும் - இப்படித் திரைத்
ஆசை கொண்டிருக்க. அப்படி ஒரு சிங்க்,
எந்தத் தயாரிப்பாளரும் எடுத்துக்க மாட்
டாங்கன்னு. தானே சொத்தப் படம் தயாரிக்க
லாமனு தெறிக்கண மொத்தமா ஒதுக்கி வச்சி
ருத்தாங்கனாம். அந்த நேரத்தான் புது
டைரக்டர் மனிவாசகம் 'எங்க னாரு
பூவாத்தா'ன்னு ஒரு கதை சொன்னாராம்.
கொதவிர்த்துப் பிடித்துப் போக. தன்னோட
படம் தயாரிக்கும் திட்டத்தைத் தூக்கிப்
போட்டுட்டு, மொத்தமா ஒரே செட்டிபூவா
காங்கிட்டை 'எங்க னாரு பூவாத்தா'வுக்கே

அடக்குப் பழகிப் போன அங்குடிகளே.
ஆனாலும், அந்த இரண்டு தந்திகள்.
அவற்றைக் கொண்டு கதையை புடித்
டுக்கும் உத்தி புதிது. நிறைந்த பாராட்டை
வெளிப்படுத்த ஒரு சொல் கத்து கதவுவிர்
கனா!

ஒருவரைத் தயார்... ஆர். மனோ கமலர்.

தலைநிலிராத பலவீனங்கள்!

நிமிரென்று கதை சொத்துக்காகத்தான்
இரு பின்னகலுக்கும் தாயின் மீது இரகர்ப்
பாசம் ஏற்பட்டது போல் மேலோட்டமாகக்
காட்டிப் போடும் உண்மையில் இருவருக்
கும் தங்கள் தாயின் மீது ஆழ்ந்த அன்பு
இருக்கிறது என்பது அவர்களின் பின்னை
கையிப்பாட்டில் தெளிவாகப் புரிகிறது.
இன்னும் சிறுதர இன்னும் தனவாய் ஏற்ப
பின்னகல் மேற்றதாய்க்காகக் கூடத் தனாக
சிமிட புடிவாக இழிந்த பலவீனங்களாக
இருபாசை இடித்துக் காட்டுகிறது ஆசிரிய
ன் தோக்கப் பனக் உணர்விறம்.

வி. தாடியம், புது. நம்மாழ்வார்.

கொஞ்சுட்டாராம்!

88 சென்னைத்திரைப்படக் கல்லூரியில்
படிக்க. 'கொஞ்சு மெட்'லோட பால்
பண்ணினாரு ஜி. கே. ராஜா. மினிமாவிலே
தொவறு புதுசாச் செய்வதும்னு நுழைஞ்
சார். ஆரம்பத்தில் அவர் நிறைக்கிற விதமா
ஒரு படமும் அமைபவை. இப்ப மறுஷன்
புகுத்து வினையாடுகிறார். ஒளிப்பதிவில்
இலசோட புதுப் சிபாராமுள்ள ஒவர்களைட்டு
இல்லாமல் இயற்கையாக உள்ள ஸைட்டை
மட்டுமே பயன்படுத்திப் படம் பிடிப்பது.
'ஒரு புதிய கதை.' தயவுசெய்து பல்லவீரின்
சொத்தப்படமான 'உருவங்கள்' இதிலெல்
லாம் இயற்கையான கையட்டிலே ஒவர்
பிரப்பாக ஒளிப்பதிவு செங்கிசுப்பதைப்
பார்த்துட்டுத்தான் இப்போ படங்கள்
புதுசா புக் ஆவதாம். இப்போ டைரக்டர்
மகேந்திரனின் 'ஊர் பஞ்சாயத்து' படத்துக்கு
ஒளிப்பதிவு செங்கிசுக்குகார்!

— எஸ். பாஸு

• பூவாத்தா கதை

இது
கனிகைகள்
நிறைவேற்றும் சீசன்!

ராஜா:
கதைநிறைவு
பெறவேண்டும்...

**ஒய்வு பெற்ற பின்பும் நிரந்தர ஊதியம் பெற...
மாதாந்திர வருமானத் திட்டம்**

முதலீடு	மாத வட்டி	6ம் ஆண்டு இறுதியில் போனஸ்	மாதாந்திர வட்டி தவிர 6 ஆண்டிற்கும் பிறகு கிடைக்கும் தொகை	வட்டிக்கு ஆண்டுக்கு கிடைக்கும் வருமான வரிவிவக்கு
ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
5,000	50	500	5,500	400
10,000	100	1,000	11,000	1,200
15,000	150	1,500	16,500	1,800
20,000	200	2,000	22,000	2,400
25,000	250	2,500	27,500	3,000
50,000	500	5,000	55,000	6,000

சிறப்பு அம்சங்கள்:

- 15% வட்டி மாதந்தொடும் வழங்கப்படும்.
- வட்டிக்கு வருமான வரிவிவக்கு (80. எஸ் பிரிவில்படி).
- ஒருவர் தனிவாக ரூ. 5 லட்சம், கூட்டாக ரூ. 4 லட்சம் வரை முதலீடு செய்வலாம்.
- ஆறாண்டுக்குப் பின் முதலீட்டில் 10% போனஸ்

* ஒவ்வொரு ரூ. 500/ முதலீட்டிற்கும் ஒரு இலவச பரிக்கூப்பன் உண்டு. (மாருதி கார் முதல் ஸ்கூடர், E.C. கவர் டிகி வரை 163 பரிகடன்)

* ரூ. 1000/-ம் அதற்கு மேலும் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு 1% ரொக்க ஊக்கத் தொகை பெறலாம்.

- ஒவ்வொரு ஒரு லட்சம் கூப்பன்சளுக்கு மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்விவையில் குறுக்கல் நடத்தப்படும்.

- சென்னை நகரில் ஒவ்வொரு ஒரு லட்சம் கூப்பன்சளுக்கு சிறு சேமிப்புத்துறை இலக்குதர் முன்விவையில் குறுக்கல் நடத்தப்படும்

சேமிப்பு பத்திரம் எண்ண
ஆஞ்சல் நினைவம்
வாரியம் கிடைக்கும்

பரிக்கூப்பன்சல்
காணட்ட ஆட்சிமகல் ஆதலகலகல்
கட்டாட்சிமல் தலலகலகல்,
வட்டா கலகல் ஆதலகலகல்
கிடைக்கும்

இலக்குதர்
சிறுசேமிப்புத்துறை.
143, அலகலகல் 411111,
சென்னை 600 002,
தொலபிபிஎல்: 840322 848500

தமிழ் சினிமா முன்னேற்றம் — மாணவர் போட்டி

கு. 50 பரிக பெறும் கட்டுரை

ஒளிப்பதிவில் Night vision பற்றி இரு இளைஞர்கள் விவாதிக்கிறார்கள். விவாதம் முடிவு அளராமல் நேரம் ஆகிறது. விவாதத்தில் பங்கேற்றவர்கள் பெளதிகம் பாடினும் மாணவர்களோ, அய்யவது திரைப்படம் இல்லாமல் பயிற்று மாணவர்களோ இல்லாமல் அந்த இளைஞர்கள் இருவரும் ஒட்டல் ஒன்றில் பணிபுரியும் கணினிகள். தமிழ் சினிமா முன்னேற்றி உள்ளதற்கு மேலே கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சியே சாட்சி. இன்று ஒரு ப. ததில் ஒய்வொரு கணவரையும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. முன்னேற்றப் பாதையில் தமிழ் சினிமா செல்வதால் தமிழ் சினிமா ரசிகனின் பார்வை மாறிவிடுகிறது. ஓர் ஒளிப்பதிவாளரின் (பி.வி. ஸ்டிரீம்) பெயரைப் போட்டவுடன் இயோக்கி க:

வொலி! ஓர் அறிமுக ஆர்ட் வடரக்டரைப் (மகி, கேளடி கன்மணி) பற்றிக் கவனம் களில் விவாதம். வரப்போகும் படத்துக்கு (சத்தியம்) எலக்சுப்பட்டுள்ள புனைப்படம் களில் உள்ள காமிரா டெக்னிக்கைப் பற்றிப் பரவலாகப் பேச்சு, இப்படியாகத் தொடர்கிறது.

முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளவை தமிழ் சினிமாவில் கதைபயணம் புரட்சி அளமப் புனைபும் கூட, கணவனை விட்டு விலகத் தாலையை கழுந்தி விடு ஏறியும் பாசத்தரில் தாய்கி (புதுப் புது அர்த்தங்கள்); தாய் தந்தை வளர்ப்பெவர் சொல்லி அழைக்கும் நுழந்தை தந்தைதிரம் (அஞ்சலி); வில்லம் — ஸ்ரீரோ என்ற கதை போய் விலகலாக ஸ்ரீரோ பார்த்துப் பன் (புதியபாஸ்த); தன் தொழிலைக் கைவிட்டு செத்ததற்காக ராமயம் சோதனைச் சாஸலத்தன் சென்றுதான் பறத்துப் ஸ்ரீரோ ஸ்ரீரோ கைவிடும் பாசலிக்; ஒடிப் போய் வளமாய் வளக்கோடும் தொடர்ந்தலி (இதயத்தைத் திரு. ராதை); தாய்மை அமை யும் பாக்கியம் இல்லாததான் கதைபயணம் தாயாகத்

பண்பு பார்வைபுடன்

கதாநாயகன் பார்த்தீயம் (பெண். ராஜ் தேவன்) கிச்சென் பார்வை அளவத்திற்குக் குடும்பம் பார்வை. தாய் ஆன்மதம் களில் களம் தாய் இல்லமில்லாது பது கைத்தம் தாய்கி; செவ்வகம் மனது தாய் சினிமாவில் மனது மனது பார்வை போய் இல்லம்களம் காட்டி பார்வத்தும் பார்வை மனத்தி பார்வை 'கிச்சென்' கிச்சென் இல்லம் கிச்சென் கிச்சென்; ஆபாச நடவடிக்கை இல்லாத தமிழ்ப்பா மே இல்லம். ஆபாசம் இல்லாதது தமிழ்ப் பட மே இல்லம். என்ற காலம் போய் ஆபாசம் இல்லமில்லா செவ்வகம் போட்டுக் கொண்டுக்குத் புது வசத்தம்.

தமிழ் சினிமா களில் கவிரொட்டிக் கிச்சென் மாற்றம்! வண்ணங்கள் அப்திக் கொண்டு ஆராகிரியாகவும் ஆபாசமாகவும் அளவத்த கவிரொட்டிக் இப்போது இல்லம். கவிரொட்டிக் களம் புது வளம் வளம் கூட வளம் வளம்! (இதயத்தைத் திரு. ராதை, சத்தன்கொட்டி, அஞ்சலி) புதுப் பெற்றவைகளை நல்லபாப் தா நுடியும் என்ற கருத்தைப் போய்லாகவும் புதிய இளம் இயக்குதர்கள் தோன்றிவிடுகிறார்கள்.

மொத்தத்தில் திரைப்படத்தில் எல்லா அம்சங்களிலும் (நிகிர் என்பது) கணவப் பார்வை அதிகரித்திருக்கிறது. பண்பு பார்வையே தோதான் என்ற தலை மாறி விடுகிறது. நல்லவற்றை ரசிக்கவும் நல்ல படங்களை வெற்றி பெறக் செய்யவும் ரசிகள் ஓர் முன் வந்திறார்கள் என்றே இத்த

ஆரோக்கியமான மாற்றம் தீடிக்கும். திரை உலகின் முன்னேற்றம் தொடர்கதையாகும்.

இரா. பாலேந்தன்.
இறுதியாக இவர்போல்.
காதல் கல்லூரி.
மதுரை - 14.

"நாம் பழகந்து உங்க அப்பாவுக்குத் தெரிந்த போக்கங்களை எப்படி உறுதி செய்தோம்?"

"பழையதும் பெற்றுப் பெறுவதற்கு வாழ்வுள்ள ஒரு கண்டல்காரர் வாழத் திட்டம் போதாரே; அவர்நாங்க ஏன் அப்பா?"

— தஞ்சைத் தரணியன்.

புதிய பாதைக்கு அஞ்சலி!

"தமிழ்த்திரைப்படம் ஆரோக்கியமான பாதையில் துடித்து எடுத்து வைத்தால் - சலுகைப் பாதையில் ஐம்பது எடுத்து வைக்கிறதே" என்று ரசிகர்கள் கேட்கின்றனர். "80 இல் ஆரோக்கியமான பாதையில் செல்வ முயற்சி செல்கிறோம். இதன் விளைவே காதல், வன்முறை, கலாட்டா விரிந்து விலகிப் புதிய கலைஞர்களைக் கொண்டு தமிழ்த்திரையில் 'புதிய பாதை' போட்டு 'புதிய வசத்தம்' வரச்செய்துள்ளோம்; 'கேள்வி கண்டணி' எங்கிறார்கள் திரைப்படத் துறையினர்."

நல்ல பாதையில் அமைந்தால் மறுப்பு

பக்கவாத்தியங்களே கச்சேரி ஆகுமா?

இக்கதையைத் திரைப்படத் துறையில் முன்னேற்றம் என்பது பெரும்பாலும் அறி

கைனகிறது கலைப் பார்வை!

சொல்லாமல் வந்து உங்கன் திறமைக்கு 'அஞ்சலி' செலுத்தத் தயார்" என்று ரசிகர்களும் கூறுகின்றனர்.

— எம். மாறன்,
தென்னுலக கருத்துரைக் கல்லூரி,
கோவை.

மசாலா ஒழித்து தர்ஜுமா நீக்குமா?

தூங்கு சண்டை, துத்து பாடல்கள், ஒரு சோகக்காட்சி என்ற வழக்கமான பழைய மசாலா சிபார்சுவா ஒழித்து, இன்று தமிழ்த்திரைப்படம் ஒரு புதிய திருப்புமுனைவைக் கண்டுள்ளது. மேலும் மேற்கண்ட மசாலா முறையில் எடுக்கப்படும் படங்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியையே சந்திக்கின்றன. புதிய கருத்துகளும் நல்ல கதையும் கொண்ட படங்களே சரியாகவந்தால் நல்ல வெற்றியைப் பெற்று வருகின்றன. ஆனால் இம் தமிழ்த்திரையுலகம் முழுவதும் முன்னேறியிடவில்லை. மொழிமாற்றப்படங்கள் (டப்பிங்) மற்றும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தர்ஜுமா ஆன படங்கள் தமிழ்த்திரையின் தாக்கத்தை குறைத்துத் தொல்லை உண்டாக்குகின்றன.

— டி. குத்துக்குமார்,
எம். ஜி. எம். கல்லூரி,
பொன்னாச்சி.

விலகின் முன்னேற்றங்களே. இவை இவக்கு தரின் வேதவைய எளிதாக்குகின்றன. ஆனால் இவை அனைத்தும் பக்கவாத்தியங்கள்தான். பாடல் சிறப்பாக அமைவாமல் வெறும் பக்க வாத்நியங்களைக் கொண்டு திண்ணையில் திற்கும் கச்சேரியை அளித்து விட முடியாது. நல்ல கதை இல்லாத, வெறும் கண்கவர் காட்சிகளைக் கொண்ட படங்கள் பாடல் இல்லாத கச்சேரி போன்றவையே. அறிவியல் முன்னேற்றம் கதையின் முன்னேற்றத்தோடு சேர்த்தாய்தான் மக்கள் பலனை உபயும். திரைப்படங்களின் தரம் உயரவும் வாய்ப்புண்டு. டிக்கெட் விலை உயர்த்துள்ள இந்த நேரத்தில் பணத்தையும், நேரத்தையும் பயனுள்ள முறையில் செலவு செய்து திறமையு் டைக்கும், கதைக்கு முதல் மதிப்பு கொடுக்கப்படுவதற்கான அறிஞர்கள் மட்டுமே இன்று தென்படுகின்றன. இந்தப் போக்கு மேலும் வளர்ச்சி பெறுவதே திரைப்படங்களின் உண்மையான முன்னேற்றமாகும்.

— பா. சாந்தி,
பு. எ. கோ. கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கோவை - 14.

USE MAYURAM TIMBER DOORS

**AVOID SPENDING TIME & MONEY
TO ACHIEVE A SUBSTITUTE**

**Mayuram Timber
makes doors for you
with personal care.**

- Timber Selected by experts
- Teak or Non-Teak.
- Seasoned and Treated to
prevent warping and decay.
- Sophisticated
manufacturing process for
correct dimension and
bonding.
- After sales service.

Come, select & place your order at

**MAYURAM TIMBER &
GENERAL TRADING
CORPORATION**

**Show Room : 13, Rameswaram Road,
T. Nagar, Madras-600 017. Tel : 445207.**

Also available at **Mayavaram Timber Depot.**

**No. 4, Post Office Road
Mayiladuthurai, Thanjavur Dt.**

என் பாட்டி ஒரே ஒரு முறைதான் பொய்சொன்னாள்...

நிறை தான் சாப்பாட்டை. முடிக்க பாட்டி எனக்கு கீழும்
நிறை எனதுகால் கையாடு கழிக்கம். ஆகா, கறையம்
மணமும் திறந்த. அருமைகளை, விட்டியிலே தவாரை
எனதுகால்... ஆனால் தான் குறித்து சாப்பிட்டது
உண்மையில் குறி எனதுகால்தான் என்பதை, பாட்டி என்விடம்
சொல்லாமல் மறைத்து விட்டாள். இப்போதுதான்
எனக்கு அந்த உண்மை தெரியும். ஆனால் ஒன்று மட்டும்
சொல்லிவை. குறி எனதுகால்தான் விட்டியிலே தவாரிக்கப்படும்
எனதுகால்தான் வித்திலாசியை கண்டுவிடுக முடியாது.
ஏனெனில் பாட்டி என் தவாரிப்பான விட்டு எனதுகால்
பொய்க்க குறி எனதுகால் விடுவித்தப்போது, நல்ல
மணத்துடன் கூடியது. மேலும் மேலும் கைலக்கத்
தான்விடுவது. இது முடிக்க முடிக்க உண்மையானது!

குறி டிரட் பிரைவட் லிமிடெட்,
"ஷ்யாம் ஹவுஸ்",

225, தி.எஸ். செட்டி ரோடு சென்னை 600 017

போன்: 8662890/866438

SHYAM
GROUP
ENTERPRENEURS SINCE 1980

கலை மிக
19 வகைகளில்
பெடக்கிறது.

LDNAG M RFP 3 2013 TN

**வீட்டிலே தயாரித்தது போன்ற சுவை.
செய்யும் சிரமம் சிறிகும் இல்லை**